ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸ੍ਰੀ ਜਾਪੁ ਸਾਹਿਬ ਪ੍ਰਜਾਇ

ਵਕਤਾ:
ਸੰਤ ਗਿਆਨੀ
ਗੁਰਬਚਨ ਸਿੰਘ ਜੀ
ਖਾਲਸਾ
ਭਿੰਡਰਾਂਵਾਲੇ

ਲੇਖਕ :
ਗਿਆਨੀ
ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਿੰਘ ਜੀ
'ਲਿਖਾਰੀ
ਜਥਾ ਭਿੰਡਰਾਂ'

ਲਿਖਾਰੀ
ਜਥਾ ਭਿੰਡਰਾਂ

Facebook.com/GianiPritamSinghJiLikhari

Introduction

This PDF contains the handwritten notes of Giani Pritam Singh Ji while he was studying under the tutelage of Sant Giani Gurbachan Singh Ji Khalsa Bhindranwale. This PDF contains notes of arth (meaning of Gurbani) written during the katha of Sri Jaap Ji Sahib. This was written by Giani Pritam Singh Ji in 1962, at the start of the Katha of Sri Dasam Granth Sahib Ji by Sant Giani Gurbachan Singh Ji Bhindranwale in Pind Vadda Rajoana. It is a wealth of spiritual knowledge, so please read it yourself and share with others. For more books, audio and video of Giani Pritam Singh Ji and Damdami Taksal visit our facebook page:

www.facebook.com/gianipritamsinghjilikhari

ਰਾਗੀ ਨੰ: 14-

ਦਾਸਨਿ ਦਾਸ

ਗਿਆਨੀ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਿੰਘ

ਲਿਖਾਰੀ ਜਥਾ ਭਿੰਡਰਾਂ

ਨੋਟ- ਇਸ ਰਾਗੀ ਵਿਚ - 1- ਜਾਪੁ ਸਾਹਿਬ, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਰਾਗ, ਚੌਪਈ, ਤਿਲੰਗ ਭਗਤ ਬਾਣੀ, ਸੂਹੀ ਰਾਗ ਦੇ ਸਵਈਏ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ 10 ਤਕ ਮੂਲੀ ਰਾਗ ਅਤੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉੱਕ, ਅਖੀਰ ਸਾਹਿਬ ਸੰਪੂਰਨ, ਸੂਹੇ ਰੀਕਾ ਦੀ ਪੜਿਆਦ ਵਾਲੇ ਮੁਖਬਾਕ ਹਵਾਲੇ ਪਾ: ੧੦॥

੧੭ ਸਤਿਗੁਰਬਚਨ ਸਾਖੀ

ਆਸਾ ਮਾਹ ਮਾਹਿਬ ਪੁਰ ਜਾਣਾ ਸਿਲਸਬਾਰੇ

ਉਥਾਨਕਾ: ਸਤੀ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਮਹਾਰਾਜ ਸਤੀ ਆਨੰਦਪੁਰ ਸਾਹਿਬ ਵਿਚ ਕਾਬਿਜ ਹਾਂਦੇ ਸੀ ਮੇਟਰੂ ਹਾਜਰੇ ੧੭ ਪਰਵਾਰ ਹਿਆਚੀ ਨੂੰ ਆਲਸਾ ਪੰਥ ਸਾਹਿਬ ਪੰਜ ਪਿਆਰੇ ਕੁਝੇ ਤੇ ਆਪਿਤਰਾ ਬਾਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ, ਪੰਜਾਂ ਪਿਆਰਿਆਂ ਨੂੰ ਛਕਾਇਆ, ਉਪੰਤ ਪੰਜਾਂ ਤੋਂ ਆਪ ਛਕਿਆ। ਸਿਖਿਆਦਿਤੀ, ਤਰਿਤ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਪਾਂਚੇ ਮਿਲੇ ਮਹਾਪੁਰਖ ਤਰਜਾਨੇ ਭਲੇ, ਸਿਖ ਪੰਥਨ ਸਹਿ ਮੇਰੇ ਵਾਸਾ ਆਖਿਵ, ਤਦੇ ਪੰਜ ਮੁਕਤੇ ਉਠਕੇ ਚਲੇ ਗਏ, ਕਿ ਆਜੀ ਭੁਲ ਗਏ ਹਾਂ ਜੀ, ਸਾਮੇਂ ਦੀ ਸੰਭਾਲ ਨਹੀ ਕੀਤੀ, ਸਾਰੂ ਹੀ ਆਸਿਤ ਦੀ ਦਾਤ ਬਖਸ਼ੇ, ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਕਿਰਾ ਹੁਣ ਆਸਿਤ ਦਾ ਕੰਡਾ ਅਲਾ ਵਰਤਾਹਾਂ ਗੇ, ਜੇ ਹੜਾ ਖੁਸੀ ਛਕੇ, ਤਦੇ ਇਕੇ ਬਾਟੇ ਵਿਚ ੨੦ ਹਜਰ ਸਿੰਘਾਂ ਨੇ ਆਸਿਤ ਪਾਨ ਕੀਤਾ, ਜਿਨਾਂ ਵਿਚ ਤਿਨੇ ਮਾਤਾਵਾਂ ਤੇ ਚਾਰੇ ਸਾਹਿਬਜਾਦੇ ਵੀ ਸਾਮਲ ਸਨ, ਆਸਿਤ ਛਕੇ ਹੋਏ ਬਾਦ, ਸਤੀ ਕੇਸਗੜ੍ਹ ਤੇ ਕੁਰਾਤੀ ਦੀਵਾਨ ਸਜਿਆ, ਸਭ ਆਲਸਾ ਦੀਵਾਨ ਵਿਚ ਆ ਸਜਿ ਆ, ਤਦੇ ਗੁਰੂ ਸਿੰਘ ਪੰਜ ਪਿਆਰੇ, ਤੇ ਪੰਜ ਮੁਕਤੇ ਦੇਵਾ ਸਿੰਘ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਜੀ, ਟਹਿਲ ਸਿੰਘ ਜੀ, ਦੀਸ਼ਰ ਸਿੰਘ ਜੀ, ਛਤੇ ਸਿੰਘ ਜੀ, ॥ ਜਵਾਹਰ ਸਿੰਘ, ਮੌਹਰ ਸਿੰ

ਜਾਪ ਹੈ।੧੧ ਛੰਦ ਤਕ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖਵਾਕ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਅਛਰੀ, ਤਰਿ ਭੰਗਮਾਨ, ਚਰਚਰ, ਚਾਚਰੀ
ਭੁਜੰਗ, ਭਗਵਤੀ, ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ, ਮਧਭਾਰ, ਰਸਾਵਲ, ਤੋਮਰ। (ਅਰਥ ਦੇਖ)
ਵਲੀਹਿਦਾਰ ਜਾਪ ਦੀ (ਅਕਾਲ ਸਹਾਇ) ਆਖਰ ਤਕ।

2 ਉਥਾਨਕਾ:- ਇਕ ਸਮੇਂ ਅਨੀਦਪੁਰ ਜੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਕਰਨਾ ਨਿਧਾਨ ਪੁਰਨ ਸਾਜੀ
ਦੇ ਚੰਦ੍ਰਮਾਂ ਦਾ ਤ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਹਨ ਕਰ ਜਾਨਾਂ ਜਗਤ ਸਿੰਘਾਸਨ ਪਰ ਅਧਿਕ ਛਕਾਰੇ ਵਿਸਮਤ ਹੋਏ ਸੇ, ਸ
ਬੱਤ ਸਿਖ ਉਡਗਨ ਪ੍ਰਭਾਕਰ ਤਾਰ ਅਨੀਦ ਸੁਤ ਚਾਰ ਪੁਸ਼ਪ ਪੁਸ਼ਪ ਪੁਸ਼ਪ ਪੁਸ਼ਪ ਹੈ
ਸੇ ਦਰਤ ਸੇ ਬੁਧਸ। ਅਮਾਨੀਦ ਕਰਕੇ ਅਨੀਦ ਸਹਿਤ ਆਸਥਿਤ, ਚਿਰਮਾਨ ਸੇ, ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਕੇ ਅਨੀਦ ਸੁਤ ਦੇਖ ਕਰ ਪਰਸਪਰ ਸੁਸਾਰ ਕਰਕੇ ਬਹੁ ਪ੍ਰਕਾਰ ਆਰਥਨਾ ਕਰੀ। ਹੇ ਗੁਰੂ
ਮਹਾਂਰਾਜ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨ ਜੀ ਇਹ ਸੰਸਾਰ ਚੱਕ੍ਰ ਮਹਾਂ ਭਯਾਨਕ ਤੇ ਤਾਰਨੇ ਜੋਗ, ਇਹ ਸੰਸਾਰ
ਰੂਪ ਸਾਗਰ ਦਾ ਪ੍ਰਵਾਹ ਬੁਧ ਅਤਿ ਤੁਸਾਰ ਸੀਲ ਚੱਕ੍ਰ ਦੀ ਨਹਿਰਤੀ ਉਪਾਵ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਕੇ
ਕਹੋ॥ ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਮਹਾਂਰਾਜ ਜੀ ਸਿਖੇ ਕਰਕੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਹੋਏ ਪ੍ਰਸੰਨ ਬਚਨ ਉਚਰਯੋ
ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਗਰ ਗਰ ਹੋਇ ਕੇ ਸੰਸਾਰ ਚੱਕ੍ਰ ਕੀ ਨਹਿਰਤੀ ਕਾ ਉਪਾਵ ਕਥਨ ਕਰਦੇ ਹਨ॥
ਸ੍ਰੀ ਮੁਖਵਾਕ ਪਾਤਿਸਾਹੀ੧੦॥ ਸਾਖੀ ਦੇ ਅਸਾਰ ਬਿਚ੍ਰਤੇ ਕਵਿਤੇ ਹਨ॥ ਜਗਮ ਹਿਤਾਸ ਕੁਪੀ
ਉਤਪਤੀ॥ ਨਮਸਕਾਰ ਆਤਮਕ॥ ਸ੍ਰੀ ਜਾਪੁ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਕਾ ਉਪਦੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ॥ ਪਰਮ
ਸਿਖਾਂਤ ਸਿਮਰਨ ਨਾਲ ਸੁਖ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਏ ਹੈ॥ ਸ੍ਰੀ ਜਾਪੁ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਕਾ ਭਾਵ ਅਰਥ ਮੰਤ੍ਰ
ਕਰ ਨਿਰ ਸੰਦੇਹ ਕੇ ਨੀਤ॥ ਮੰਤ੍ਰ ਪਤ੍ਰਾਂ ਤੇ ਹਿਕਾਰਤਾਂ, ਅਰਥ ਸਮਝਾਇਆਂ ਤੇ ਕਿਰੇ ਮੈਂ
ਪਾਰਨਾ ਤਬ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤ ਪੈਕੇ ਵਿਹਾਰੇ ਗਾ, ਮੈਂ ਜਬ ਦੇਹ ਕੇ ਤਿਆਗੇ ਗਾ। ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਦੇਹ
ਮੁਕਤੀ ਕੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਕੇ ਅਕੁਯ ਸਿਖੇ ਕੀਤ ਪੈਹੇ ਗਾ॥ ਇਸ ਕਾ ਸੁ ਭਾਵ ਹੈ ਜਬ ਅਰਥ
ਬਚਨ ਬੋਲ ਕੇ ਪ੍ਰਮਾਣ ਹੇਤ, ਦਮਾਸਮ ਜਾਂਦਾਕ ਦਮਾਸਮ ਸਿਖੇ ਪ੍ਰਤ ਕਰਤੇ ਭਏ
॥ (ਪਰ ਅਰਥ ਹਨ) ਚੌਪਈ (ਸ੍ਰੀ ਮੁਖਵਾਕ ਪਾਤਿਸਾਹੀ੧੦) ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਹ ਹਿ॥
ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਸਹਾਇ॥ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖਵਾਕ ਪਾਤਿਸਾਹੀ੧੦॥ ਛਪਯ ਛੰਦ ਛਾਂਦ ਤੂ ਪ੍ਰਮਾਣ॥੧॥ ਜੋ ਇਕੰਕਾਰ ਇਕ ਹੈ ਵਾਹਿ-
ਗੁਰੂ ਆਛੈ ਅਛੂਯ ਅਜੂਯ ਆਦਿ ਸੈਭੰ ॥ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਕੇ ਸਭ ਸੈਭੰ ॥ ਜਿਸ ਕੇ ਨਾਮ ਤੇ ਰਹਿਤ ਹੈ॥ ਸਤਿ ਨਾਮ ਤੇ ਰਹਿਤ ਹੈ॥ ਜੋ ਇਕ ਅਨੇਕ ਹੈ॥

ਪੈਰ ਸਿੰਘ ਆਖਿਰ ਪ੍ਰਭੀ ਸਿੰਘਾਂ ਹਥ ਜੋੜੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਸਤਿ
ਗੁਰੂ ਮਹਾਂਰਾਜ ਜੀ ਆਗਾ ਪ੍ਰਮਾਣ ਹੈ ਕਿ ਜੋ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦਾ ਬਾਟਾ ਤਿਆਰ ਕਰ ਰਹਿਆਂ
ਹੁਣੀ ਬਾਣੀ ਸ੍ਰੀ ਜਾਪੁ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਪਾਠ ਕੀਤਾ ਹੈ ਇਹ ਕਿਰਿਆ ਉਚਾਰਨ ਕੀਤਾ
ਹੈ ਤਦੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਉਚਾਰਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕੇ ਗੁਰਸਿਖੋ ਤੁਸੀਂ ਦਸਮ ਦੇਵ
ਕੇਸ ਕੇਟ ਪਰਬਤ ਹੈ ਜਹਾਂ॥ ਸਪਤ ਸਿੰਗ ਸੋਭਿਤ ਹੈ ਤਹਾਂ, ਉਸ ਜਗਾ ਤਹ ਸਮ ਅਧਿਕ
ਤਪਸਿਆ ਸਾਧੀ॥ ਸਹਾਂ ਕਾਲ ਪੁਰਖ ਅਰਾਧੀ॥ ਇਹ ਬਿਧਿ ਕਰਤ ਤਪਸਿਆ ਭਈ॥
ਹੈ ਤੇ ਏਕ ਰੂਪ ਹੋਗਈ॥ ਤਿਨਾਂ ਤਦੇ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਨੇ ਆਪੁ ਆਪ ਹੈ ਪਾਸ ਬੁ-
ਲਾਇਆ, ਜਿਸਦੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਨੇ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਦੇ ਸਮੁਖ ਜੋ-
ਰਤ ਬਾਣੀ ਉਚਾਰੀ ਹੈ ਏਥੇ ਤਦ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਨੇ ਸਮੁਖ ਜਾਪ ਸਾਹਿਬ ਉਚਾ
ਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਾਪ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਅਰਥ ਸ੍ਰੀ ਅਨੀਦਪੁਰ ਉਚਾਰੇ ਹਨ ਤੇ ਬਾਕੀ
ਦਸਮ ਬਾਣੀ ਦੇ ਅਰਥ ਸ੍ਰੀ ਹਜੂਰ ਸਾਹਿਬ ਚਲਾਏ ਹੋ ਸਿੰਘਾ ਨੂੰ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿ-
ਦ ਪੁਰ ਵਾਲੇ ਗਿਆਨੀ ਠਾਕਰ ਸਿੰਘ ਭਲੇ ਸਾਹਿਬ ਜਾਦਿਆਂ ਨੇ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਬਾਣੀ
ਤੇ ਬਾਣੀ ਰਾਮ ਪੰਡਤ ਗੁਰਾਂ ਦੀ ਸਰਨ ਆਇਆ ਤੇ ਕਹੇ ਦੀਵਾਨ ਵਿਚ ਬੇਨਤੀ
ਕੀਤੀ ਕਿ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਅਗੇ ਸਾਂਤਰਸੀ ਬਾਣੀ ਬਹੁਤ ਉਚਾਰਨ ਹੋ ਚੁਕੀ ਹੈ ਤੁਸੀਂ ਇ-
ਕ ਬਾਣੀ ਦਾ ਉਚਾਰਨ ਕਰੋ ਤਦੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦਸਮ ਬੀੜ ਦੀ ਬਾਣੀ ਬੀਰਰਸ ਵਾਲੀ
ਉਚਾਰਨ ਕੀਤੀ॥

ਸਾਰੇ ਸਾਹਿਬ ਸਾਹਿਬ ਸਾਹਿਬ

(ਸਾਰਾਂਸ਼ ਵੇਰਵਾ)

* ਛਯਾਲ ਛੰਦ-ਇਕ ਛੰਦ, ਛੇ ਚਰਣ ਹੁੰਦੇ ਕਰਕੇ ਇਸਦਾ ਨਾਮ (ਖਟਪਦ) ਅਤੇ (ਛਯਾਲ) ਹੈ। ਇਸਦੀਆਂ ਤੁਕਾਂ ਅਧੀਨ ਹਨ। ਪਹਿਲੀ ਤੁਕ ਚਾਰ ਤੁਕਾਂ ਦੀ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ ਪੰਕਤੀ 24 ਮਾਤ੍ਰਾ-11-13 ਯਤਿ ਵਿਸ਼ਰਾਮ ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਤੁਕ ਛੰਦ, ਅਰਥਾਤ ਪੰਕਤੀ 28 ਮਾਤ੍ਰਾ-15-13 ਯਤਿ ਵਿਸ਼ਰਾਮ ਕੁਲ 152 ਮਾਤ੍ਰਾਂ।

(੮)

ਮੰਤ੍ਰ ਵੈਸਾ ਹੈ ਜੀਵ ਕੀ॥ ਵਡਿਆਈ ਕਲਿਆਣ ਕਰਣ ਹਾਰਾ ਹੈ॥ ਜਾਪ ਅਜਿਹਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਜਪੇ (ਹਾ) ਜਾਣ ਯੋਗ ਹੈ॥ ਜੋ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਇਸਦਾ ਜਾਪ ਕਰੇ (ਹਾ) ਬਾਹੀਦਾ ਹਾਰ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿਚ ਜਾਪੁ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੋਵੇ॥ ਹਾ ਆਤੈ:- ਪੁਜਾ ਜੋ ਪੁਜਣ ਜੋਗ ਹੋਵੇ (ਜਾ) ਜੋ ਉਤਮ ਹੈ ਇਕਾ ਹੈ ਆਕਾ ਜਗਤ ਉਸ ਵਿਚ ਸਰਬ ਵਿਚ ਆਪ ਵਿਆਪਕ ਹੈ ਜੋ ਪੁਜਣ ਯੋਗ ਹੈ॥ ਸੀ ਸੁਖਦਾਤਾ ਜੋਤਾ ਹਾਲਾ ਹੈ ਜੋ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਉਸਦੇ ਵਿਚ ਇਸ ਸੁਖੀ ਬਚਨ ਹਨ॥ ਖਾਤ ਤਖਤ ਦੇ॥ ਸਾਰੀ ਆਲਮ ਹੈ (ਗੁਰ ਗਾਂਦੀ ਦੇ॥ ੨੦- ਦਸਮੇਂ (ਦਸਮੇਂ ਸਰੂਪ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਉਚਾਰਣ ਕਰਦੇ ਹਨ॥ ਛਯੈ ਛੰਦ ਛੇ ਆਂ ਤੁਕਾਂ ਵਾਲੇ ਛੰਦ ਵਿਚ ਉਚਾਰਣ ਦਾ ਢੰਗ ਹੈ ਤੂ ਆਪ ਜੀਵੀ ਪ੍ਰਮਾਦਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦ੍ਰਿਸਟੀ ਕਰਕੇ ਉਚਾਰਣ ਕਰਦੇ ਹਨ॥ ਬੀਜ ਉਆਕਾਰ ਹੈ ਸਕਤੀ ਪੰਜ ਪਿਆਰੇ ਹਨ॥ ਚੇਤਨਾ:- ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ॥ ਕਿਸੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ॥ ੧) ਕਿ ਕਿਸੀ ਮੇ ਪਜਨਾ (ਤੂ) ਚਰਨਾਂ ਵਿਚ ਰਿਹ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਕੇ ਸੇਵਕੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਸਰਬ ਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਦੇ, ਪਜਨਾ॥ ਭਾਵ ਕੇ ਹਜ਼ੀਰ ਮੇ ਪਜਨਾ ਚਾਹੀਏ- ੨) ਮਹਾਂਰਾਜ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਚਾਹੀ ਉਚਾਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਏ ਆਖ ਹੱਥ ਜੋੜਕੇ ਸੁਣ ਰਹੇ ਹਨ॥ ੩- ਇਕ ਤੁਕ ਹੋਰ ਉਚਾਰਦੇ ਹਨ॥ ੪- ਆਖ ਏਹ ਆਖ ਦਾ ਸੀਕਲਪ ਜੋ ਪਟਕੇ ਜਾਣ ਇਹਾਂ ਕਿ ਮੇਰੇ ਸਰੂਪ ਛੱਡ ਹੋਰ ਹਨ ਕਿਉਂ ਇਹ ਜਿਹਾ ਹੈ॥ (ਸ) ਸ਼ਬਦ ਕਬਿਤ ਹੈ ਇਹਾਂ ਕਾਰਣ ਕਰਨੀ, ਅਤੇ ਸ਼ੱਬਦ ਨੂੰ ਏਕਤਾ ਵਿਚ ਵਰਤਦੇ ਰਹਿਣਾਂ (ਭਾਵ) ਜਿਥੇ ਜੀਵ ਈਸ਼ ਦਾ ਵਸਲ, ਇਕੱਠ ਨੂੰ ਅਰਥ ਕਰਕੇ ਇਕ ਤੁਕ ਵਿਚ ਜੁੜਨਾ॥ ੫ ਜਿਸ ਤਰਕ ਦੇਣ ਜਾਣਦਾ ਕਿ ਮਹਾਂਰਾਜ ਆਪ ਬਾਣੀ ਉਚਾਰਣ ਕਰਦੇ ਹਨ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਮੇ ਪਜਨਾ ਕੈਸਾ ਸਰੂਪ ਹੈ (ਚਕ੍ਰ) ਜਿਸ ਵਿਚ ਵਿਸਨੂੰ ਦੇ ਤ੍ਰਿਸੂਲ ਚਾਕਿਰ ਦਾ ਚਿੰਨ ਨਹੀ ਹੈ (ਹਾ) ਪਰਸ਼ ਕੈਲਾਸ਼ ਜੱਥਾਂ

ਤੇ ਚਿੰਨ ਨਹੀ (ਹਾ) ਭਰਮਣ ਚਕ੍ਰ ਤੇ ਪੰਜ ਜਹਾਂ ਕਾਲ ਦਾ ਚਕ੍ਰ ਨਹੀ ਜਿਸ ਵਿਚ॥ ਹਾ) ਨਿਰੰਜਨ ਸਿੰਘਾਂ ਦੇ ਚਕ੍ਰਾਂ ਦੇ ਚਿੰਨ ਨਹੀ ਹੈ॥ ਚਿਹਨ ਕੋਈ ਮਾਲਾ ਦਿ ਕੋਈ ਨਹੀ॥ ਮਾਲ ਮੌਰ॥ ਬਰਨ ਖੱਤ੍ਰੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਆਦਿ ਨਹੀ (ਹਾ) ਅਖਰਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿਚ ਨਹੀ (ਹਾ) ਕੋਈ ਨਹੀ (ਹਾ) ਕਸ਼ਟ ਭੀ ਨਹੀ ਜਿਸ ਵਿਚ॥ ਜਾਤਿ ਉਤਪਤੀ, ਜਾਤ, ਤੇ ਜਾਤ ਹੁਤੇ ਰਹਿਤ ਹੈ॥ (ਹਾ) ਕਿਤੇ ਜਾਂਦਾ ਨਹੀ॥ ਅਨਪਾਤਿ ਬਹੁਤੇ, ਥੋੜੀ ਆਦਿਕ ਜਿਹੇ ਜਿਸ ਆਂ ਤੇ ਬੈਰਾਗ ਆਦਿਕ ਹੀ ਨਹੀ॥ ਹਾ ਪੰਗਤ ਆਦਿ ਤੇ ਰਹਿਤ ਹੈ (ਹਾ) ਭੇਦ ਤੇ ਅਖਰੇ ਇਛਾ ਨਹੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿਚ (ਹਾ) ਨਾਮ ਤੇ ਰਹਿਤ ਹੈ॥ ਤੁਯ ਚਾਰ ਖਾਣੀ ਆਂ ਦਾ ਹੈ, ਬਿਲੇ ਗਰਭ ਅਦਿਕ ਹੈ, ਅਕਾਰ ਨਹੀ ਜਿਸ ਵਿਚ (ਹਾ) ਤੁਯਾ ਦੀ ਕਲਯਾਣ ਨਹੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿਚ (ਤੁਯ) ਰੰਗਾਂ ਆਦਿਕਾਂ ਤੇ ਰਹਿਤ ਹੈ ਕੋਈ ਗੋਤ ਕਾਲਾ ਰੰਗ ਆਦਿਕ ਨਹੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿਚ (ਹਾ) ਰਜ ਤਮ ਆਦਿ ਨਹੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿਚ॥ ਭੇਖ ਸਾਂਗ ਤੇ ਰਹਿਤ ਹੈ ਕੋਈ ਭੇਖ ਨਹੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿਚ॥ ਭੇਖ ਤੇ ਰਹਿਤ ਹੈ ਕੋਈ ਉਦਾਸੀ ਭੇਖ ਨਹੀ ਹੈ (ਹਾ) ਬਨਾਉਟ ਨਹੀ ਜਿਸ ਵਿਚ॥ ਕੋਉ ਕਹਿ ਨ ਸਕਤਿ ਕਿਤ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੋਈ ਕਹਿ ਨਹੀ ਸਕਦਾ ਸ਼ਕਤੀ ਕ੍ਰਿਤੀ ਦੁਆਰਾ ਕਿ ਕੈਸਾ ਸਰੂਪ ਹੈ॥ (ਪ੍ਰਮਾਣ) ਸਿਖਾਂ ਕਿਹਾ ਹੈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਇਹ ਕੈਸਾ ਸਰੂਪ ਹੈ॥ ਅਚਲ, ਸੁਰਤਿ ਅਚਲ ਅਰੂਪ ਹੈ ਅਚਲ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਇਸਦੀ (ਹਾ) ਕਿਸੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕਿਸੇ ਤੋਂ ਚਲਾਇਆ ਨਹੀ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ (ਹਾ) ਹੋਰਨਾਂ ਨੂੰ ਚਲਾਇ ਆਪ ਕਰਣ ਹਾਰਾ ਹੈ ਸਰੂਪ ਹੈ॥ ਅਨਭ੉ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਸਰੂਪ ਹੈ (ਹਾ) ਆਪ ਰਹਿਤ ਹੈ॥ ਕੁਛ ਹੈ ਤੇ ਰਹਿਤ ਹੈ (ਹਾ) ਜਦੋ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਦੇ ਪਾਸੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਨਹੀ ਹੈ ਜੋ (ਹਾ) ਸਾਰੀ ਜਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਹੈ॥ ਸੂਰਜ, ਤਾਰੇ, ਬਿਜਲੀ, ਅਗਨੀ, ਚੁਥੀ, ਚੰਦ੍ਰਮਾਂ ਆਦਿਕਾਂ ਦਾ॥ ਅਸਿ ਉਤਮ ਕਹਿਜੈ ਅਸਿਉਤਮ, ਸਿਰਫ ਤੇ ਰਹਿਤ ਬਲਵਾਲਾ ਕਹੀਦਾ ਹੈ॥ ਹਰਨ ਭਰਨ ਜਾਕਾ ਨੇਤ੍ਰ ਹੈ ਹਾ ਨੇਤ੍ਰ ਨੇਤ੍ਰ ਕ੍ਰਿਆਤਮਕ ਕਰਕੇ ਨਹੀ ਅਤੇ ਕਾਰਜ ਕਰਕੇ ਨਹੀ ਅਤੇ ਕਾਰਣ ਕਰਕੇ॥ ਕਟਿ

ਸਾਖੀ ਨੰਬਰ

ਸਾਖੀ ਨੰਬਰ) ਸਾਰ ਤੁਮੇ ਸਾਰ - ਸਾਖੀ ਨੰਬਰ ਇਕ *

ਇਕ ਸਮੇਂ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਸਤਿਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਆਪਣੇ ਸਾਥੀ ਭਾਈ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਨਾਲ ਲੈਕੇ ਕਿਸੇ ਪਿੰਡ ਵਿਚ ਪਹੁੰਚੇ। ਉਥੇ ਇਕ ਸਾਧ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ ਜਿਸ ਦੇ ਕੋਲ ਕੁਝ ਸਿਖ ਸੇਵਕ ਸਨ। ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਨੂੰ ਆਉਂਦੇ ਵੇਖ ਕੇ ਸਾਧ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸੇਵਕ ਨੂੰ ਕਹਿਆ ਕਿ ਇਹ ਦੋ ਜਣੇ ਆ ਰਹੇ ਹਨ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੁਝ ਖਾਣ ਲਈ ਦੇ ਦੇ ਤਾਂ ਸੇਵਕ ਨੇ ਕਹਿਆ ਕਿ ਮਹਾਰਾਜ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਤਾਂ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੀ ਦੇਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸਾਧ ਨੇ ਕਹਿਆ ਕਿ

ਦੇਹ ਤੇਰ,

ਦੇਹ ਤੇ ੧੭ ਤਤਾਂ ਵਾਲੀ ਸੂਖਮ ਦੇਹ, ਜੀਵਾਂ ਦੀ ਆਵਿਦਿਆ; ਤੇ ਈਸਰ ਦੀ ਮਾਇਆ ਕਾਰਨ ਦੇਹ ॥
ਤੇ ਸੂਖਮ-ਅਖਰ ਅਧਰਮ ਰੂਪ ਸਰ ਸੋਧ ਤੇ ਰਹਿਤ ਹੈ। ਨਮਸਤੇ ਆਕਾਸੇ ਨਾਨਕ ਕੇਵੈ ਕਾਰਨ
ਏਕੋ ਜਨ ਜਾਇ॥ਵਾਲਾ ਇਸਤ੍ਰੀ ਮਾਇਆ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ ਵਾ ਪੰਚ ਤਾ ਪੰਚਾਂ ਤੋਂ ਰਹਿਤ,
ਵਾਕਿਤੇ, ਜਾਏ, ਜਾਂਦੇ ਤੇ ਗਰਭ ਵਿਕਰਮ ਰਹਿਤ ਵਾਲਾ; ਬ੍ਰਹਮਾਦਿ - ਆਏ ਹਨ ਆਯ ਤੋਂ
ਵਾ - ਮਾ - ਆਵਿਆ ਹੈ ਆਵਿਆ ਹੈ ਜਾਣੀ ਮਾਂ (ਜਾਣੇ) ਜਗਾਂ ਵਿਚ ਤਿਤ ਜਗ ਹੈ ॥
ਨਮਸਤੇ ਅਜੀਜੇ ਕਟਨ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ (ਵਾ) ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਸਮਾਨ ਹੈ ਵਾ - ਜੀਜ ਮਾਸ ਦੇਹ ਦਾ ਹੈ, ਆਵਿ-
ਦਿਆ ਰੂਪ ਦੇਹ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ ਵਾ - ਜੀਆਦਿ ਦੇਹਾਂ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ ਵਾ - ਅਗੋਚਰ ਤਤਾਂ ਦੇ ਭੀ ਪ੍ਰੇਰਕ
ਹੈ॥ ਨਮਸਤੇ ਅਭੇਜੇ ਗੁਰਨ ਆਦਿ ਦੇ ਭੇਦ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ, ਜਿਸਨੂੰ ਦੇਵਤੇ ਭੀ ਨਹੀਂ
ਜਾਣਦੇ ਕਾਲ ਕੁਰਤ ਜਾਣੀ ॥ਵਾ - ਪੰਚ ਤਾਂ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ (ਮਾ) ਵਾਲਾ ਦੇਹ ਅਭੇਜ ਹੈ - ਪਾਣੀ
ਦਾ ਅੰਸ ਜੇਹੇ ਪ੍ਰੇਰਕ ਹੈ॥ ਨਮਸਤੇ ਅਨਾਮੇ ਨਾਮਾਂ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ (ਵਾ) ਅਨਕ ਨਾਵਾਂ ਵਿਚ ਆਵਿ-
ਆ ਹੋਇ ਆ ਹੈ, (ਵਾ, ਸਮ - ਬਰਿਤ ਆਸੇ = ਪਰਾਂ ਤੋਂ ਕਾਰ ਹੋਕਾਂ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ॥ ਵਾ ਜਾਤੀ
ਸਫਾਤੀ ਕ੍ਰਿਆ ਵਿਆਕਰਣੀ ਭਾਵ ਆਦਿਕਾਂ ਤੋਂ ਪਰੇ ਨਾਵਾਂ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ ॥

ਨਮਸਤੇ ਅਨਾਮੇ ਨਾਵਾਂ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ ॥ ਨਮਸਤੇ ਅਕਰਮ ਅਕਰਤਾ ਰੂਪ ਹੈ, ਵਾ, ਅੱਕ ਅਕਰੇ ਰੂਪ ਹੈ ਤੇ (ਕਰਮ) ਕ੍ਰਿਆਪਦ ਹੈ ਕਰਮ-ਕ੍ਰਿਆ
ਕਰਕੇ (ਮਾ) ਕਰੇ ਧਾਪਤ ਹੋਇਆ ਹੈ॥ ਵਾ ਕਿਸ ਤਰਾਂ ਕਰਮਾਂ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ (ਵਾ - ਮਾ - ਆਵਿ-
ਆ ਹੈ ਜਨ ਜੀਵਾਂ ਵਿਚ ਨਮਸਤੇ ਅਕਰਮ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ (ਵਾ - ਸਰਬ ਕਰਮਾਂ ਵਿਚ
ਹੋਇ ਆ ਹੈ॥ ਨਮਸਤੇ (ਕਰਮ) ਤੇ ਸਮਾਧਿ ਆਵਿ-ਆ ਹੋਇ ਆ ਹੈ॥ ਵਾ ਕੇਵਲ
ਆਵਿਆ ਹੈ ਆਵਿਆ ਹੈ ਆਵਿਆ ਹੈ ਅਭ ਹੈ ਵਿਚੇ ਰੂਪ ਅਨਾਦ ਹੈ (ਵਾ) ਤਾਂ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ
ਆਵਿਆ ਹੈ ਆਵਿਆ ਹੈ ਆਵਿਆ ਹੈ ਅਭ ਹੈ ਵਿਚੇ ਰੂਪ ਅਨਾਦ ਹੈ (ਵਾ) ਤਾਂ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ
ਹਾ - ਆਵਿ ਆਵਿ ਹੈ ਆਵਿ ਹੈ ਅਭ ਹੈ ਵਿਚੇ ਰੂਪ ਅਨਾਦ ਹੈ (ਵਾ) ਤਾਂ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ॥ ਵਾ - ਸਰਬ ਨੂੰ ਆਵਿਆ
ਹੋਇ ਆਵਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ, ਵਾ, ਜੀਵਾਂ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ॥ ਵਾ - ਸਰਬ ਨੂੰ ਆਵਿਆ
ਹੋਇ ਆਵਿਆ ਹੈ ਆਵਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ। ਨਮਸਤੇ ਅਤੀਤੇ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ, ਵਾ, ਭੀਤ, ਵੇਧ, ਜੜਤਾਦੀ
ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ॥ ਵਾ ਤਾਂ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ॥ ਨਮਸਤੇ ਅਨਾਮੇ ਨਾਮ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ, ਵਾ, ਕਾਮ, ਹਾਰੀ-
ਜਾਂ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ (ਵਾ ਕਾਰੇ ਕਿਸੇ ਦੇ ਕਰਮ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ॥ ਵਾ - ਕਰਮ - ਕਰਮ ਸਾਧਕ ਕਰਮ
ਹੈ (ਕ) ਵਿਆਕਰਣੇ, ਕਾਰੇ, ਆਵਿਆ ਹੋਇ ਆ ਹੈ॥ ਨਮਸਤੇ ਅਜਾਮੇ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ ਵਾ ਕਾਮ
ਪੀਤਮ ਵਾ ਹੈ ਹੋਰ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ (ਵਾ) ਕਿਸੇ ਦੇ ਅਜਿਵੇ ਮੰਤ੍ਰ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ (ਵਾ) ਕਿਸੇ ਦੇ ਹੋਰ ਹੋਰ ਤੋਂ
ਰਹਿਤ ਹੈ ਤੋਂ ਤੀਤਾਦਿ ਭਿਤਾਦਿ, ਬੀਤ, ਬੇਧ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ॥ ਨਮਸਤੇ ਅਨਾਮੇ ਨਾਮ ਤੋਂ ਰਹਿਤ
ਹੈ (ਵਾ ਕਾਰੇ ਕਿਸੇ ਦੇ ਕਰਮ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ (ਵਾ) ਕਿਸੇ ਦੇ ਕਰਮ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ (ਵਾ) ਕਿਸੇ ਦੇ
ਕਰਮ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ (ਵਾ) ਕਿਸੇ ਦੇ ਕਰਮ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ॥ ਨਮਸਤੇ ਅਨਾਮੇ ਨਾਮ, ਰਹਿਤ, ਆ-
ਦਿ (ਵਾ ਆਦਿ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ ਵਾ ਸਮ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ॥ ਨਮਸਤੇ ਅਨਾਮੇ ਨਾਮ ਤੋਂ ਰਹਿਤ
ਹੈ ਵਾ ਕਿਸੇ ਦੇ ਕਰਮ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ, ਵਾ, ਸਤ੍ਰੂ, ਵਾ, ਸਤ੍ਰੂ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ ਵਾ ਕਿਸੇ ਦੇ
ਕਰਮ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ ਤੋਂ ਪੁੰਨ ਤੋਂ ਰਹਿਤ, ਪਾਪ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ॥ ਨਮਸਤੇ ਅਨਾਮੇ ਨਾਮ ਤੋਂ ਰਹਿਤ
ਹੈ ਵਾ ਏਸੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ॥

ਭੁਝੰਗ ਜੀਉਹਿ ਸਭੁਯ (ਹਾ) ਅਗਾਰਾਦਿ ਦੇ (ਯੇ) ਆਸਰਾ ਰੂਪ ॥ ਸਮਸਰੇਸਰ ਅਗੀਤੇ ਕਰਣ ਤੇਂ ਰਹਿਤ (ਹਾ) ਪੈਰਨਾਂ ਨੂੰ ਕਰਣ ਹਾਰਾ (ਹਾ) ਅੱਗ, ਅਗਾਦਿ ਦਾ, ਅਤੇ, ਪੇਰਕ ਹੈ। ਹਾ ਸਮਸਤ ਸਮਾਗਿਆ ਦੀ ਆਸ ਜੁਬਤੀ ਆਸ ਕਰਕੇ ਕਰੇ ਨਹੀ ਜਾਂਦੇ ॥ ਸਮਸਰ ਸਮਸਰ ਤੇ ਭਰਪੂਰ ਤੇਂ ਰਹਿਤ ਹੈ। ਹੈ ਸਮਸਰ ਉਦਾਰੇ ਪ੍ਰਾਣੀਆਦਿ ਦੇ ਭੀ ਪੇਰਕ ਹੈ ॥ ਸਮਸਰ ਸਮਸਰ ਹਾ ਸਮਸਰ ਹਾ ਹਾ ਹਾ

ਸਮਝਣ ਅਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਮਨੁਖ ਨੂੰ ਸ੍ਰੇਸ਼ਟ ਜੀਵ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮਨੁਖ ਦੇ ਕੁਦਰਤ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿਚ ਅਨੇਕ ਵਿਚਾਰ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਹਨ। ਇਕ ਵਿਚਾਰ ਅਨੁਸਾਰ ਮਨੁਖ ਕੁਦਰਤ ਦਾ ਹਿਸਾ ਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੀ ਜੀਵਨ ਬਤੀਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਅਨੁਸਾਰ ਮਨੁਖ ਦੇ ਕੁਦਰਤ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿਚ ਕੁਝ ਕਹਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਅਰਥ ਨੂੰ ਸਮਝ ਲਈਏ। ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਅਰਥ ਹਨ ਕੁਦ+ਰਤ ਅਰਥਾਤ ਕੁਦ ਦੇ ਅਰਥ ਹਨ ਕੁਦਾਉਣ ਵਾਲੀ ਅਤੇ ਰਤ ਦੇ ਅਰਥ ਹਨ ਰਤੀ ਅਰਥਾਤ ਕੁਦਾਉਣ ਵਾਲੀ ਰਤੀ ਅਰਥਾਤ ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਅਰਥ ਹਨ

ਸਭ ਭੈਗੇ ਸਭਨ ਦੇਨਾਸਭ ਹੈ॥ ਸਮੈ ਕਾਲ ਕਾਲੇ ਕਾਲ ਦਾਹੀਕਾਲ ਕਰਨ ਹਾਲੇ ਹੈ, ਹਾ-
ਹਰੇਕ ਕਾਲ ਵਿਚ, ਕਾਲੇ, ਕਾਲ ਕਰਨੇ ਹਾਲੇ ਹੈ॥ ਸਮਸਤਸਤ ਦਿਆਲੇ ਦੇ ਸਭ ਦੇ
ਦਇਆ ਕਰਨ ਹਾਲੇ ਆਪ ਹੀ ਹੈ, ਸਮ, ਸਮਸਤਾ, ਸਮਤ, ਹੈ॥ ਸਮਸਤੈ ਸਮਰਥ ਬ-
ਸਮਰਥ ਹੈਂ ਸਭ ਕੁਝ ਕਰਨ ਹਾਲੇ ਹੈ॥ ਸਮਸਤੈ ਸਮਾਨ ਹਾ-ਸਮ, ਸਮੇਸ ਕਰਕੇ ਹੈ ਕਰਨ ਹੈ, ਹਾ-
ਕਰਨ ਹਾਲੇ ਹੈ ਤੇਰਾ ਹੁਕਮ ਸਭ ਦੇ ਉਤੇ ਹੈ॥ ਸਮਸਤੈ ਜਗਤਾਰੇ ਸਭ ਦੇਖੇ ਹੋਏ ਹੈ ਤੇਰੇ ਹੀ ਹੈ
ਤੇ ਮੇਰੇ ਹੀ ਹੈ ਤੇਰਾ ਹੁਕਮ ਸਭ ਦੇ ਉਤੇ ਹੈ॥ ਸਮਸਤੈ ਸਰਬਾਤੇ ਸਭ ਦੇਖੇ ਹੋਏ ਹੈ ਤੇਰੇ ਹੀ ਹੈ
ਤੇ ਮੇਰੇ ਹੀ ਹੈ॥ ਸਮਸਤੈ ਸਰਬ ਸਮਾਇ ਸਭ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸਮਾਇ ਹੋਏ ਹੈ ਤੇਰੇ ਹੀ ਹੈ ਤੇ ਮੇਰੇ ਹੀ ਹੈ
ਹਾ-ਸਰਬ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸਮਾਇ ਹੋਏ ਹੈ॥ ਸਮਸਤੈ ਕਰੀਮੇ ਦੇ ਕਰਮ ਬਖਸ਼ੀ ਕਰਨ ਹਾਲੇ ਹੈ, ਹਾ-
ਕਰਨ ਹਾਲੇ ਹੈ॥ ਸਮਸਤੈ ਸਮਰਥ ਹੈ ਸਭ ਕੁਝ ਕਰਨ ਹਾਲੇ ਹੈ, ਹਾ-ਸਭ ਕੁਝ ਕਰਨ ਹਾਲੇ ਹੈ॥

ਕਰਨ ਹਾਲੇ॥ ਸਮੈ ਸਰਬ ਭੁਗਤੇ: ਸਭ ਕੁਝ ਆਪ ਹੀ ਭੁਗਤ ਹਾਲੇ ਹੈ, ਹਾ-ਆਪ ਹੀ
ਆਪ ਨੂੰ ਭੁਗਤ ਰਹੇ ਹੈ॥ ਸਮੈ ਸਰਬ ਭੁਗੇ ਦੇ ਸਭ ਦੇ ਸਭ ਦੇ ਕਾਲੇ ਹਾ, ਭੁਗ, ਧਰਤੀ ਦੇ ਪਦਿਆਲਾ
ਕਰਨ ਹਾਲੇ॥ ਸਮੈ ਸਭਸ ਖਾਏ ਦੇ ਸਭ ਦੇ ਸਭ ਦੇ ਖਾਣ ਹਾਲੇ ਹਾ-ਖ, ਸਮਸਾਰੀ ਜਿਆਂ-
ਹੀ ਆਪ ਨਾਂ ਆਪ ਕੁਝ ਹੈਂ॥ ਸਮੈ ਸਰਬ ਖਾਏ ਦੇ ਸਭ ਨੂੰ ਖਾਣ ਹਾਲੇ, ਹਾ, ਇਸਤਰੀ-
ਤ ਕਰਨ ਹਾਲੇ ਹਾ ਪੈਦਾ ਕਰਕੇ ਖਾਲਕ ਹਾਂ ਕਰਕੇ ਇਸਤਰੀ ਤ ਕਰਨ ਹਾਲੇ॥ ਸਮੈ ਸਭਸ ਕਾਲੇ
ਦੇ ਸਭ ਦੇ ਕਾਲ ਕਰਨ ਹਾਲੇ॥ ਸਮੈ ਸਭਸ ਘਾਲੇ ਦੇ ਸਭ ਦੀ ਪੜਿਆਲਾ ਕਰਨ ਹਾਲੇ॥
ਸਮਸਤੈਸਤ ਦੇਵੈ ਸਭ ਦੇ ਦੇਵੈ, ਖਵਾਇ ਸੁਖ ਹਾ ਸਭ ਨੂੰ ਦੇਣ ਹਾਲੇ॥ ਜੁਗਜੀਵ ਖ-
ਵਾਇ ਜੀਵ ਹੈਂ॥ ਸਮਸਤੈ ਆਭੇਦੇ ਦੇ ਭੇਦ ਤੋਂ ਰਹਿਤ। ਹਾ-ਭੇਦ ਤੋਂ
ਰਹਿਤ ਹਾ-ਕੁਝ ਹੋਰ ਕੁਝ ਹੋਰ ਕੁਝ ਹੋਰ

ਹਾਲੇ, ਹੋਣ ਦਾ ਅਤਿਕਥਨ ਹਾਲੇ, ਹਾ-ਬੇਅਤਿ॥ ਹਾ ਅਤੇ ਤੋਂ ਰਹਿਤ॥ ਅਸਥਤ ਅਹਿਤੇ ਦੇ ਅਰਥ ਹੋਣ ਹਾਲੇ ਹਾ-ਅਹਿ-ਪਿਸਥਮੀ ਆਦਿ ਤਤਾਂ ਤੋਂ ਰਹਿਤ॥ ਅਸਥਤਸਤੁ ਰਾਗੇ ਦੇ ਅਰਥ ਵਿਚ ਪ੍ਰੇਮ ਕਰਨ ਹਾਲੇ, ਹਾ-ਸਾਰੇ ਜੀਆਂ ਵਿਚ ਆਏ ਹੋਏ॥ ਅਸਥਤਿ ਸੁਹਾਗੇ ਦੇ ਅਰਥ ਸਰੂਪ (ਹਾ- ਅਰਥ ਦਾ ਪਤੀ ਰੂਪ ਆਪ ਤਾਂਹੀ ਅਸਥਕਾਰ ਹੈ ਅਸੇ ਅਰਥ ਪੈਸੇ ਅਰਥ ਦੇ ਧਾਤਾਂ ਨੂੰ ਖੋਜ ਦੇ ਹਾਲੇ ਹਾ ਖਿਚਨ ਹਾਲੇ ਹਾ-ਸੁਰਤਾ ਦੀ ਕਿਆਈ। ਹਾ-ਸੁਖ ਦੇ ਦੇਣ ਹਾਲੇ॥ ਹਾ ਦੇਣਾਂ ਨੂੰ ਅਵੇਦਣ ਹਾਲੇ॥ ਠਸੇ ਅਰਥ ਪੈਸੇ ਅਰਥ ਦੇ ਤਾਂਹੀ ਭਰਨ (ਹਾ-ਪੂਰਨ ਕਰਨ ਹਾਲੇ॥ ਠਸੇ ਅਰਥ ਕਰਤਾ ਦੇ ਅਰਥ ਨੂੰ ਕਰਨ ਹਾਲੇ, ਹਾ ਅਕਰੈ ਸਰੂਪ ਆਪ ਤਾਂਹੀ॥ ਹਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਰੂਪ ਹੋਕੇ ਸਿਸਟੀ ਨੂੰ ਪੈਦਾ ਕਰਨਾ ਹੈ॥ ਠਸੇ ਅਰਥ ਹਰਤਾ ਦੇ ਅਰਥ ਦੇ ਨਾਸ ਕਰਨ ਹਾਲੇ, ਹਾ- ਦੇ ਅਰਥ ਨੂੰ ਹਰੇ ਹਰੇ ਕਰਨ ਹਾਲੇ॥ ਹਾ ਸਿਵਜੀ ਰੂਪ ਹੋਕੇ ਲੈ ਕਰਨਾ ਹੈ ਹਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਸਿਵਜੀ ਨੂੰ ਹੀ ਲੈ ਕਰਨ ਹਾਲੇ ਹੈ॥ ਅਰੂਪੇ ਸਮਾ ਨੂੰ ਹਰਲੈਣ ਹਾਲੇ॥ ਠਸੇ ਜੋਗ ਜੋਗੇ ਦੇ ਜੋਗਾਂ ਵਿਚ ਜੋਗ ਰੂਪ, ਹਾ- ਜੋਗੀਆਂ ਵਿਚ ਜੁੜੇ ਹੋਏ॥ ਠਸੇ ਭੋਗ ਭੋਗੇ ਦੇ ਅਰਥ ਭੋਗਾਂ ਨੂੰ ਭੋਗਨ ਹਾਲੇ (ਹਾ- ਭੋਗਾਂ ਦਾ ਭੋਗ ਕਰੇ ਹਾਲੇ, ਅਤੇ ਪਚਾਉਣ ਹਾਲੇ॥ ਹਾ ਭੋਗਾਂ ਦੇ ਭੋਗਣ ਹਾਲੇ ਜੀਵਾਂ ਦੇ ਭੋਗ ਕਰ ਹਾਲੇ॥ ਹਾ- ਕਾਲ ਰੂਪ ਹੋਕੇ ਸਭ ਭੋਗਾਂ ਨੂੰ ਭੋਗਣ ਹਾਲਾ ਹੈ। ਹਾ ਜੋ ਕੋਈ ਪ੍ਰੇਮੀ ਭਾਵਨਾ ਨਾਲ ਭੋਗ ਲਵਾਵੇ ਕਰੇ ਤਤਾਂ ਤਾਂ ਭੋਗ ਨੂੰ ਲੈ ਹਾਲੇ ਹੈ॥ ਠਸੇ ਅਰਥ ਦਿਆਲੇ ਦੇ ਅਰਥ ਦਯਾ ਦਾ ਕਰਨ ਹਾਲੇ॥ ਠਸੇ ਅਰਥ ਪਾਲੇ ਦੇ ਅਰਥ ਦੀ ਪਾਲਨਾ ਕਰਨ ਹਾਲੇ॥ ਛੰਦ- ਲਛਮੀ- ਚਾਰਚਰਹੁ, ਅਤਿ ਚਰਚਹੁ ਦੇਵਹੁ ਜੋਗਹਾਲਾ (ਚੰਡੀਦਾਸ)

ਤੇਰੇ ਪਾਰ ਪਾਰੀ ਕਰਤਾ ॥ ਤੇਰੇ ਪਾਰ ਸਾਰਿ ਤੇ

ਚਾਰਣੀ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ਦਾ ਨਾਮ ਹੈ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ਤਰਾਂ ਕਰਨ ਹਾਲਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਪੇਲੀ ਖੇਡੀ ਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਛੰਦ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੈ: ਦੀਰਘ ਕੈਦ ਕਰਕੇ ਬਾਣੀ ਨਿਰਾਲ ਸਿੰਘ ਨੇ ਲਿਖਿਆ ਹੈ॥

ਕਿਸ਼ਤੀ ਦਾ ਤਲਵਾਰ ਦਾ ਖੇਲੀ ਦੀ ਖੇਲ ਦੀ ਨਿਆਈ ਕੈਲ ਕੈਰ ਦੀ ਚਾਲ ਹੈ॥ ਅਰੂਪ ਹੈਂ ਆਕਾਰ ਤੇ ਅਨੰਤ ਹੈ ਤੇ ਆਕਾਰ ਦੇ ਸਰੂਪ ਦਾ ਕਰਤਾ ਹੈ॥ ਹਾ- ਰੂਪਾਂ ਆਦਿਕਾਂ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ (ਹਾ- ਸਰਬ ਰੂਪਾਂ ਵਿਚ ਆਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ॥ ਅਨੂਪ ਹੈਂ ਅਨ, ਊਣ, ਊਣਤਾਂ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ॥ ਅਜੂਨੀ ਹੈਂ ਜੂਨਾਂ ਆਦਿਕਾਂ ਦੇ ਜੰਮਣ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ (ਹਾ- ਜਨਮ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ॥ ਅਭੂ ਹੈਂ ਭੂ- ਪਿਸਥਮੀ ਆਦਿ ਤਤਾਂ ਦੇ ਕਾਰਜਾਂ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ॥ ਹਾ ਅਸਤਰਜ ਰੂਪ ਹੈ ਤੇ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ॥ ਸਭ ਦੇ ਹਿਰਦਿਆਂ ਚ ਹੈਂ॥ ਅਲੇਖ ਹੈਂ ਲੇਖ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ (ਹਾ- ਆਕਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਆਕਿਆਂ ਲੇਖਿਆਂ ਵਿਚ (ਹਾ- ਗੁਣ, ਘੁਰਨ ਹੈ (ਖੇ, ਆਕਾਰ ਦੀ ਨਿਆਈ॥ ਅਭੇਖ ਹੈਂ ਸਾਰਿਆ ਭੇਖਾਂ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ॥ ਅਨਾਮ ਹੈਂ ਨਾਮਾਂ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ (ਹਾ- ਅਸਥਕਾਰ ਹੈ ਹਾ ਭੇਗਾਂ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ॥ ਹਾ ਜਾਤੀ ਬੁਦ੍ਧ ਕ੍ਰਿਆ ਅਥੇਪ ਵਿਆਕਤੀ ਨਾਵਾਂ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ॥ ਅਕਾਮ ਹੈਂ ਕਾਮਨਾਂ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ (ਹਾ- ਆਤਿਆ ਦੀਆਂ ਕਾਮਨਾਂ ਪੂਰਨ ਹੈ॥ ਅਮੇਖ ਹੈਂ ਸਰਬ ਦਾ ਆਸਰਾ ਰੂਪ ਹੈ ਹਾ ਪਿਆਰਾ ਪਿਆਰ ਪੇਮ ਤ੍ਰਿਕੁਟੀ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ (ਹਾ- ਆਸਰੇ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ॥ ਅਭੇਦ ਹੈਂ ਭੇਦ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ, ਛਾ- ਭੈ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ॥ ਅਛੇਦ ਹੈਂ ਛਿਦਨ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ॥ ਅਛੀਤ ਹੈਂ ਭਰਨ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ॥ ਤ੍ਰਿਆਨ ਹੈਂ ਤਿੰਨੇ ਦੇ ਵਡੇ ਬ੍ਰਹਮਾਂ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਸਿਵਜੀ (ਹਾ- ਵੇਖਦੇ ਹੈਂ ਤੇਰ ਸਰੂਪ ਮੀਨਦੇ ਹਨ (ਹਾ- ਤਿੰਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਵਿਚ ਆਪ ਹੀ ਆਨਿਵੇਸ ਹੈ, ਹਾ ਤਿੰਨੇ ਸਕਤੀਆਂ ਤੀ ਆਪ ਹੈ ਛਛ ਮੀ ਘਾਰਬਤੀ ਆਦਿਤੀ॥ ਹਾ ਰਾਜਾ ਤਾਮਸੀ ਸਾਂਤਕੀ ਸੁਰਤ ਤੋਂ ਮਿਲਦੇ ਹਨ ਹਾ ਤਿੰਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਅਨਿਤ ਆਨਨੀਵ ਹੈ॥ ਨਿਧਾਨ ਹੈਂ ਤੂੰ ਹੀ ਸਰਬ ਨਿਧੀਆਂ ਦਾ, ਆਧਾਰ, ਖਜ਼ਾਨਾ ਹੈ (ਹਾ- ਭਰਾਉਣਾ, ਨਿਧਾਨ, ਅਤੇ ਕਰਨ ਹਾਲਾ ਹੈਂ॥ ਹਾ ਕਰਤਾ ਹੈ॥ ਤ੍ਰਿਖਰਤਾ ਹੈਂ ਤੂੰ ਹੀ ਤ੍ਰਿਗੁਣ ਰੂਪ ਹੈ (ਹਾ- ਤਿੰਨ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਧਾਰਨ ਹਾਲਾ ਹੈ॥ ਅਸਰਤਾ ਹੈਂ ਤੂੰ ਹੀ ਸੰਸਾਰ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ॥ ਹਾ ਸੁਖਦ ਰੂਪ ਹੈ॥ ਅਨੀਲ ਹੈਂ ਸਿਵਜੀ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ। ਹਾ- ਆਕਾ ਹੈਜਾ ਹੈ॥ ਅਨਾਦਿ ਹੈਂ

ਆਦਿ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ॥ ਅਜੇ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਤੋਂ ਰਹਿਤ (ਹੋ-ਅਜਨਮਾਂ ਹੈ॥ ਅਜਾਦਿ ਹੈ ਅਜਾ,
ਬ੍ਰਹਮਾਂ ਆਦਿਕਾਂ ਦਾ ਭੀ (ਆਦਿ-ਮੂਲ ਰੂਪ ਹੈ, ਤਿਨਾਂ ਦਾ ਭੀ ਕਰਤਾ ਹੈ, ਹਾ ਸੁਤੰਤਰ ਹੈ॥
ਅਜਨਮ ਹੈ: ਜਨਮ ਤੋਂ ਰਹਿਤ॥ ਅਕਰਮ ਹੈ ਬ੍ਰਹਮਾ ਤੋਂ ਆਦਿਕ ਕਰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ॥
ਉਗਰੇ ਕਰਮ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ॥ ਅਭੁਤ ਹੈ ਚੀਜ਼ਾਂ ਤੱਤਾਂ ਦੀ ਅਸਮ ਤੋਂ ਰਹਿਤ॥ ਅਰਕਰ ਹੈ ਭੁਖਸੁਨ
ਰੂਪ ਹੈ (ਹਾ-ਸਰਬ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ॥ ਅਰਿਜ ਹੈ ਵਰੱਤ ਤੋਂ ਰਹਿਤ॥
ਅਰੋਜ ਹੈ ਰੋਗ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ॥ ਅਚਲ ਸਰੂਪ ਹੈ॥ ਅਤੂਤ ਹੈ॥ ਜੋਗ ਆਦਿਕਾਂ ਵਿਚ ਤੂਤ,
ਤੂਤ ਤੋਂ ਰਹਿਤ॥ ਹਾ ਇਕਰਸ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ ਹਾ ਸਰੀਰ ਕਰੀ ਹੋਇਆ ਵਿਸ਼ੇ ਤੋਂ॥ ਅਤੋਤ ਹੈ ਇਕਰ
ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹਾ ਅਗਾ ਆਦਿ ਤੇ ਜਿਹੇ ਗਰਬ ਵਿਚ ਇਕ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਹਾ ਇਕਰੇ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ॥
35 ਆਸੀਕ ਹੈ ਡੁਬਿਆ ਹੈ ਹਾ ਇਕੋ ਇਕ ਹੈ ਹਾ ਅਖਿਆਨ ਪੈਜਾ ਹੈ॥ ਹਾ ਪਤਲਾਂ ਦਾ ਪਤਾਲ ਹੈ॥
ਰਹੀਕ ਹੈ ਪਿਆਰਾ ਦੋਸਤ ਹੈ ਸਰਬ ਦਾ ਸਾਥੀ ਹੈ॥ ਹਾ ਸੁਹਰਦ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ॥
ਅਧੇਯ ਹੈ ਪੀਤੇ ਨਹੀ ਤੋਂ ਹਿਰ ਮਾਇਆ ਅਤੇ ਕੁਛ ਕਰੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਹਾ ਜੁਗਾਂ ਨਹੀ
ਪੈਦਾ ਅਚਲ ਸਰੂਪ ਹੈ॥ ਅਬੇਧ ਹੈ ਕਰਤਾ ਕੁਬਤਾ ਦੇ ਬੰਧਨਾਂ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ॥
॥36॥
ਨਿਰਬੂਝ ਹੈ ਬੁਝਣ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ ਹਾ ਪਰੀਤ ਨਹੀ ਕੀਤਾ ਹੈ॥ ਅਜੂਝ ਹੈ॥ ਦਿਸਣ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ ਹਾ
ਸੂਝਣ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਅਕਥ ਹੈ॥ ਅਕਾਲ ਹੈ ਕਾਲ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ॥ ਹਾ ਕਲਪਾਂ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ॥ ਅਜਾ-
ਲ ਹੈ ਬੰਧਨਾਂ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ॥ ਹਾ ਵਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਜਾਲ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ ਹਾ ਜਮਾਂ ਦੇ ਜਾਲ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ॥
ਅਲਾਹ ਹੈ ਸੁਧ ਸਰੂਪ ਹੈ, ਲਖਣ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ ਹਾ ਪਵਿਤ੍ਰ ਰੂਪ ਹੈ॥ ਅਜਾਤ ਹੈ ਕਿਤੇ ਜਾਣ
ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ ਹਾ-ਜਨਮਾਂ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ॥ ਹਾ ਬਿਆਪਕ ਹੈ॥ ਅਲੇਖ ਹੈ ਅਨ, ਲੇਖੇ ਦਾ, ਅਤ
ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ (ਹਾ ਬਿਅਤ ਰੂਪ ਹੈ॥ ਅਲੇਖ ਹੈ ਪਵਿਤ੍ਰ ਸਰਬ ਹੈ ਹਾ ਖੁਜ਼ਤੀਕ ਹੈ॥ ਅਲੀ-
ਕ ਹੈ ਲੀਕ, ਕਲੀਕਾਂ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ (ਹਾ-ਅ-ਵਸੇਸ ਕਰਕੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸੂਖਿਕ ਹੈ॥ ਹਾ ਅਲੀ

ਪਿਆਰਾ ਹੈ, ਇਕ-ਇਕੋ ਇਕ॥ ਇਕਸੀਵ ਹੈ ਸੀਵੇ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ ਹਾ ਇਕਰਸ ਰਹਿਤ ਹੈ॥
ਹਾ ਤੇਰੇ ਬਰਾਬਰ ਕੋਈ ਨਹੀ ਹੈ॥ ਇਕਲੀਵ ਹੈ: ਇ, ਆਸਰੇ॥ ਹਾ ਗੁਣਾਂ ਬਿਨਾਂ ਸਭ ਤੋਂ ਰਹਿਤ
ਹੈ॥ ਅਸੀਕ ਹੈ: ਅਸਰਕਰ ਸਰੂਪ ਹੈ (ਹਾ-ਸਾਂਤ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ॥ ਹਾ ਜਨਮ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ॥
ਹਾ ਸਿਹਜ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ, ਕੋਈ ਨਾਂ॥ ਅਗੋਮ ਹੈ ਮਨ ਦੀ ਗਮਤਾ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ॥ ਅਜੋਮ ਹੈ ਜੋਮ-
ਣ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ॥ ਅਛੁਤ ਹੈ ਅਸਰਕਰ ਹੈ ਹਾ ਤਤਾਂ ਦੇ ਕਾਰਜ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ॥ ਅਛੁਤ ਹੈ ਪਰੇਤ
ਤਾਈ ਤੋਂ ਰਹਿਤ, ਹਾ-ਛੁਤ ਰੂਪ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹਾ ਪੇਤ ਤਾਈ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ॥ ਹਾ ਬਿਟਪ ਤਾਈ
ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ ਹਾ ਨੀਚ ਤਾਈ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ॥ ਅਲੋਕ ਹੈ ਲੋਕਾਂ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ, ਤੇ ਅਗੁ ਲੋਕਾਂ ਵਿਚ
ਆਸਰਾ ਹੋਇਆ ਹੈ (ਹਾ-ਅਸਚਰਜ ਰੂਪ ਹੈ॥ ਅਲੋਕ ਹੈ ਗਮ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ॥ ਅਕਰਮ ਹੈ
ਕਿਤ ਨਸਿਤ ਕਰਮਾਂ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ ਹਾ ਕੀਤਾਂ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ॥ ਅਕਰਮ ਹੈ ਕਰਮਾਂ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ
ਅਜੀਤ ਹੈ ਜਿਤਣ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ, ਅਜਿਤ ਹੈ॥ ਅਭੀਤ ਹੈ ਨਡਰਤਾ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ ਸ਼ੀਤ ਕਾਲਾਂ ਤੋਂ
ਰਹਿਤ ਹੈ॥
ਅਬਾਹ ਹੈ ਤੇਰਾ ਬੇਹੀ (ਬਾਹ, ਪੇਰਕ ਨਹੀ ਹਾ ਬਾਂਹ ਆਦਿ ਅੰਗਾਂ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ॥ ਹਾ ਅਰਿਸ਼
ਕਰਨ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ॥ ਅਗਾਹ ਹੈ ਡੁਬਿਆ ਹੈ (ਗਾਹ, ਪਰਵਿਸਮਾ ਨਹੀ ਜਾਂਦਾ॥ ਹਾ ਜਗਾਂ ਤੋਂ ਰਹਿਤ
ਬਿਆਪਕ ਹੈ॥ ਅਮਾਰ ਹੈ॥ ਮਾਰ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ ਆਪ ਸਰਬ ਨੂੰ ਮਾਰ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਹੈ॥ ਨਿਧਾ-
ਨ ਹੈ ਸਰਬ ਨਿਧੀਆਂ ਦਾ ਖਜ਼ਾਨਾ ਹੈ॥ ਅਨੇਕ ਹੈ ਅਨੇਕਾਂ ਰੂਪਾਂ ਵਿਚ ਹੈ ਹਾ ਅਨੇਕਾਂ
ਸਰੂਪ ਹੈ॥ ਨਿਰ ਏਕ ਹੈ ਪਰ ਨਿਰ ਕੀਤਕ ਰੂਪ ਹੈ ਅਰਥਾਤ ਜਿਹੇ ਕੇਂਦਰਾਂ ਅਨਿਆਂ ਦਾ
ਸਬੰਧ ਕਰਕੇ ਅਨੇਕਾਂ ਰੂਪ ਹੋਕੇ ਕੀਤਕ ਹੈ, ਏਸੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਅਨੇਕਾਂ ਦੇਹਾਂ ਵਿਚ ਬਿਆਪਕ ਹੋਕੇ
ਕੀ ਅਸੀਗ ਦਾ ਅਸੀਗ ਹੈ॥ (ਭੂ ਜ ਗੋ ਪ੍ਰ ਜ ਤ ਕ ਦ :- ਅੱਖ ਦੀ (ਪ੍ਰਜਾਤ)
ਜਾਲ ਜਾਲਨ ਵਾਲਾ, ਕੈਦ, ਹੈ ਇਸਦਾ ਨਾਮ ਹੈ॥ ਕਰੇ ਸਰਬ ਆਪੇ ਸਰਬ ਦੇ ਅੰਤਰ ਹੋਕੇ, ਹਾ
ਸਰਬ ਨੂੰ ਆਪ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਹਾ ਕਾਲਹਾਰੀ ਕਾਲ ਰੂਪ ਕਰਕੇ ਕਰਮ ਹਾਰੀ ਕਰਮ ਫਲ ਦਾਤਾ ਕਰਕੇ

ਹਾਲਿਆਂ ਵਿਚ ਮੌਜੂਦ ਜੋਤ ਤੁਹੀ ਹੈ, ਹਾ ਮਾਨੀਆਂ ਵਿਚ ਮਾਨਯੋਗ ਹੈ ਹਾ ਸਰਬ
47 ਦੇ ਮਨਾਂ ਦੇ ਮਨ ਰੂਪ ਆਧਾਰ ਹੈ॥ ਕਮੈ ਕੈਦੂ ਕੈਦੇ ਕੈਦੂਆਂ ਆਖਿਆਂ ਦੇ ਭੀ, ਕੈਦੇ, ਪ੍ਰਕਾ-
ਸ਼ਕ ਹੈ, ਹਾ ਕੈਦੂਆ ਵਿਚੇ ਭੀ ਕੈਦੂ ਰੂਪ ਹੈ॥ ਹਾ ਵਿਗਾਸ ਰੂਪੀ ਕੈਦੂਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਵਾਲੇ
ਹੈ॥ ਨਮੈ ਕਾਰ ਕਾਰੇ ਕਾਰੇ, ਕਰਮ ਕਰਨ ਹਾਲਿਆਂ ਵਿਚ, ਕਰਮ ਰੂਪ ਹੈ, ਹਾ ਸਰਬ ਵਿਚ ਪ੍ਰਤੀਤ
ਰੂਪ ਹੈ॥ ਨਮੈ ਗੀਤ ਗੀਤੇ ਗੀਤਾਂ ਵਿਚ (ਗੀਤੇ) ਗਾਉਣ ਰੂਪ ਆਧਾਰ ਹੈ, ਹਾ ਗੀਤਾਂ ਦੇ ਬਚਨਾਂ ਵਿਚ
ਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਆਧਾਰ ਤਾਈ॥ ਹਾ ਗੀਤ ਹਾਲਿਆਂ ਵਿਚੋਂ ਆਧਾਰ ਗਿਆਨ ਰੂਪ ਹੈ॥ ਹਾ
ਸਰ ਹਾ ਵਿਚੋਂ ਆਧਾਰ ਹੀ ਜਗ ਹਾਲੇ ਹੈ॥ ਨਮੈ ਤਾਨ ਤਾਨੇ ਸੁਰੀਆਂ ਵਿਚ ਸ਼ਬਦ ਰੂਪ ਹੈ, ਸੁਰੀਆਂ
48 ਨੂੰ ਤਾਨ ਦੇਣ ਹਾਲੇ ਹੈ॥ ਹਾ ਸ਼ਬਦ ਹਾਲਿਆਂ ਵਿਚੋਂ ਅਲ ਹਾਲਾ ਹੈ॥ ਕਿਤ ਕਿਤੇ ਕਿਤ-
ਕਾਰੀ ਕਰਨ ਹਾਲਿਆਂ ਵਿਚੋਂ ਨਿਰਤਕਾਰੀ ਰੂਪ ਹੈ ਹਾ ਨਿਰਤ ਕਰਨ ਹਾਲਿਆਂ ਵਿਚ
ਨਿਰਤ ਰੂਪ ਆਧਾਰ ਹੈ॥ ਨਾਚ ਹੀ ਨਾਚ ਹੈ ਤਾਈ॥ ਹਾ ਇੰਦ੍ਰੀਆਂ ਤੇ ਅਨਹਦ ਹੀ ਨਾਚ ਰਹਿਆ
ਕਰਦੇ ਹਾਲਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਹੈ॥ ਹਾ ਨਿਰਤ ਕਰਨ ਹਾਲਿਆਂ ਵਿਚ, ਕੁਝ ਆਖਿਰ ਵਿਚ
ਹੈ॥ ਨਮੈ ਨਾਚ ਨਾਚੇ ਨਾਚ ਸ਼ਬਦ ਵਿਚ ਸ਼ਬਦ ਰੂਪ ਨਾਚ, ਕਦਮ ਮਾਰਨੇ ਤਾਈ
ਕਰਾਮਾਤ ਹੈ॥ ਹਾ ਸਬਦ ਨਾਲ ਤਰਜ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕੀਤਾ ਪਸਾਰੇ ਉਤੇ ਕਰਾਉ ਦੇ ਅਸਾਦੀ
ਸਰੂਪ, ਉਪਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਆਧਾਰ ਉਪਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਹਾਲੇ ਹੈ॥ ਨਮੈ ਘਾਨ ਘਾਨੇ ਨੇ ਘਾਣੀ ਵਿਚ
ਪਾਣੀ ਰੂਪ, ਹਾ-ਹਾਂ ਵਿਚ ਸ਼ਕਤੀ ਕਰਨ ਹਾਲੇ, ਹਾ ਧਾਰ, ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵਿਚ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰੂਪ॥
ਨਮੈ ਬਾਣ ਬਾਣੇ ਨੇ ਬਾਣ, ਤੀਰ ਵਿਚ ਤੀਰ ਰੂਪ ਹਾ ਬਾਣ, ਕਰਮ ਵਿਚ ਕਰਮ ਰੂਪ, ਹਾ
49 ਇਕਸਿਆਂ ਵਿਚ ਇਕਸਾ ਰੂਪ॥ ਅਨੈਗੀ ਅਨੇਕ ਸਰੂਪ ਹਾਲਾ ਹੈ, ਹਾ ਅਨੰਤ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ।
ਅਨਾਮ ਨਾਮ ਰੂਪ ਪ੍ਰਪੰਚ ਤੋਂ ਰਹਿਤ॥ ਸਮਸਤੀ ਸਰੂਪੇ ਸਾਰਿਆਂ ਰੂਪਾਂ ਵਿਚ ਵਿਆਪਕ
ਹੈ, ਪਰੇਕੀ ਪ੍ਰਮਾਣੇ ਹਰੇਕ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮਾਣ ਦੇਣ ਹਾਲੇ ਹੈ, ਹਾ ਵਰਤਣ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ॥

ਮੰਨਣ ਹਾਰ ਹਾ ਜੋ ਸਭ ਜੀਵਾਂ ਵਿਚ ਵੱਸ ਰਹਿਆ ਹੈ। ਹੇ ਸਾਹਿਬਾਂ ਦੇ ਮਨਾਂ ਅਸਤ,
ਮਨ, ਮਨ ਮਾਨ ਮਨ ਮਾਧਾਰੇ ਮਾਹਿ॥ ਸਮਸਤੀ ਨਿਧਾਨੇ ਸਭ ਥਾਂ ਵਿਚ ਨਿਧੀ ਰੂਪ ਹੈ, ਖਜ਼ਾਨਾਂ ਹੈ,
ਹਾ, ਸਭ ਵਿਚੋਂ ਚੜਦਾ ਰੂਪ ਹੈ॥ ਨਮੈ ਦੇਵ ਦੇਵੇ ਦੇਵਤਿਆਂ ਦੇ ਭੀ, ਦੇਵ, ਰਾਜ ਰੂਪ ਹੈ, ਹਾ ਸਾ-
ਰਿਆਂ, ਦੇਵ, ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਹਾਲਾ ਚਿਤ, ਦੇਵੇ, ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਮਾਨ ਆਧਾਰ ਹੀ ਹੈ, ਹਾ ਦੇਵਤਿਆਂ ਨੂੰ
ਭੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਹੈ॥ ਹਾ ਪੁਰਖ ਨੀਵਾਂ ਦੇ ਪੁਰਖ ਨੀਵ ਹੈ॥ ਅਭੇਖੀ ਅਭੇਖੇ, ਭੇਖਾਂ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ
ਤੇ ਭੇਖਾਂ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ, ਹਾ ਆਪਾ ਹੈ ਜਾ ਹੈ ਭੇਖਾਂ ਵਿਚ ਤੇ ਭੇਖਾਂ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ॥ ਹਾ ਭੇਖਾਂ ਵਰਤੇ
45 ਵਿਚ ਨਾ ਰਹੀ॥ ਨਮੈ ਕਾਲ ਕਾਲੇ॥ ਕਾਲ ਦਾ ਕਾਲ ਰੂਪ ਹੈ ਹਾ ਭੂਤ ਭਵਿਖਤ ਨੂੰ ਕਾਲ ਕਰਨ ਹਾ
ਲੇ ਨੂੰ ਹਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਜੋ ਜਗਤ ਦਾ ਕਾਲ ਕਰਨਾ ਹੈ ਉਸ ਨਾਲ ਹੀ ਆਪ ਕਾਲ ਵਰਤੇਂਦੇ।
ਨਮੈ ਸਰਬ ਪਾਲੇ ਸਭ ਨੂੰ ਪਾਲ ਰਹਿਆ ਹੈ ਹਾ ਸਭ ਪ੍ਰਾਣੀਆਂ ਨੂੰ ਪਾਲ ਹਾਲੇ ਹੈ। ਨਮੈ ਸਰਬ ਗਉਣੇ
ਸਰਬ ਵਿਚ ਗਾਉਣ ਹਾਲੇ (ਹਾ-ਸਰਬ ਦੇ ਗਉਣੇ ਜੋਗ ਹੈ, ਹਾ ਸਭ ਨੂੰ ਗਾਉਣ ਹਾ
ਆਧਾਰ ਰੂਪ ਹੈ, ਹਾ ਸਭ ਨੂੰ ਗਾਉਣ ਹਾਲੇ ਹੈ॥ ਨਮੈ ਸਰਬ ਉਪਾਏ ਸਭ ਦੇ ਸਰਬ ਰੂਪ ਹੈ ਜੋ ਸਭ ਨੂੰ ਉਤਪਤ ਕਰਨ ਹਾ-
ਸੁਖੀ ਹੈ॥ ਨਮੈ ਸਰਬ ਉਪਾਏ ਸਭ ਦੇ ਸਰਬ ਰੂਪ ਹੈ ਜੋ ਸਭ ਨੂੰ ਉਤਪਤ ਕਰਨ ਹਾ-
46 ਹਾ ਦੇਖ ਕੇ ਵਿਚ ਵਿਚਰਨ ਹਾਲੇ ਹੈ॥ ਹਾ ਸਭ ਦਾ ਆਧਾਰ ਸਰੂਪ ਹੈ॥ ਅਨੈਗੀ
ਪੈਂਚ ਸਰੂਪ ਹਾਲੇ ਹੈ, ਹਾ ਅਨੰਤ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ॥ ਰੂਪ ਨ ਰੇਖ ਨ ਕੋਈ ਕਿਛੁ॥ ਅਨਾਥੇ
ਆਧਾਰ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਆਲਮ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਆਧਾਰ ਦੇ ਬਗੈਰ ਹੈ॥ ਹਾ ਅਤੀ ਮਨ ਨਹੀ ਹੈ ਆਧਾ
ਹਾ ਕੋਈ ਆਧਾਰ ਨੂੰ ਆਧੀਨ ਨਹੀ ਕਰ ਸਕਦਾ॥ ਨਿਮੰਗੀ ਮੰਗ ਤੋਂ ਮਾਨੀਆਂ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ॥
ਹਾ ਮੰਗ ਦੇਣ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ॥ ਪ੍ਰਮਾਣੇ ਪ੍ਰਮਾਣ ਹੈ, ਆਧਾਰ, ਸਾਹਿਆਂ ਦੇ, ਤੋਂ॥ ਹਾ-ਹਾਲੇ ਵਰਤੇ,
ਆਸੇ, ਅਲ ਦੇਣ ਹਾਲੇ ਹੈ ਸਾਹਿਆ ਨੂੰ॥ ਨਮੈ ਬਾਨ ਬਾਨੇ ਤੀਰ, ਬਾਣ, ਸੁਰਤ ਦੇ ਭੀ, ਬਾਣੇ, ਪ੍ਰਕਾ-
ਰੇ। ਹਾ ਬਾਣ, ਸੁਰਤ ਆਦਿਕਾਂ ਨੂੰ ਭੀ (ਬਾਣੇ-ਭਾਵ ਹਾਲੇ ਹੈ ਹਾ ਭਾਵ ਹਾਲਿਆਂ
ਨੂੰ ਭੀ ਭਾਵ ਦੇਣ ਹਾਲੇ ਹੈ, ਹਾ ਭਾਵਾਂ ਮੰਨ ਦੇਣ ਹਾਲੇ ਨੂੰ ਭੀ ਭਾਵ ਦੇਣ ਹਾ-
ਲੇ ਹੈ॥ ਨਮੈ ਮਾਨ ਮਾਨੇ ਮਾਨ ਦੇਣ ਹਾਲੇ ਹੈ

ਦਿਹ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਟਲ ਅਰਥਾਤ ਅਰਥ ਕੀਤਾਂ ਦੇ ਸਿਰਤਾਜ ਹੋਣਾਂ ਤੋਂ ਸਮਾਨ ਸਰਬਲ
ਕਾਰਨ ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ॥ ਅਕਰਮੀ ਪੰਜ ਪ੍ਰਕਾਰਦੇ। ਕੇਵਲ ਕਰਮ ਕਰਤਾ ਕਰਮ ਪੁਰ ਸੰਗ
ਕਰਮ ਵਿਕਾਰ। ਕਰਮ ਵਿਹਤ ਕਰਮ ਅੱਤ ਕੁਕਰਮ ਪਾਰੇ ਕਰਮ ਨਿਵਾਰ॥ ਹਾ ਕੁਕਰਮ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ॥
ਅਭੋਗੀ, ਭੋਗ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ, ਹਾ ਭੋਗ ਪੰਚ ਤੋਂ ਸਿਰੂ ਕਰਕੇ ਰਹਿਤ ਹੈ ਸਦਾ ਸਿਕਰਮ ਚੋ ਵਿਉ ਨਹੀ
ਜਿਵੇ ਜੁਵਾਨੀ ਨੂੰ ਸ੍ਰਿਪ ਅਵਸਥਾ ਭੋਗਦੀ ਹੈ॥ ਅਕੁਗਤੇ ਬੇਅੰਤ ਤਕਾਂ ਅਪਾਰੇ ਨਹੀ ਜਾਣੇ। ਅਕੁ-
ਗਿਰਹਿਆ ਚ, ਗਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੁਪਤ ਹੈ॥ ਹਾ ਕੇਵਲ ਆਦਿ ਆਦਿ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ,॥ ਨਮੋ ਜੋਗ ਜੋਗੇਸੂਰ
ਪਰਮ ਜੁਗਤੇ ਜੋਗ ਦਾ ਤੇਸ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਹੈ ਸਿਵਜੀ ਹਾ ਮਹਿਦੇ ਹਾ ਮਹਾਦੇਉ ਦਾ ਈਸਰ ਹਿਸਹ।
54 ਸਿਰੂ ਹਰ ਇਕਾਂ ਤੋਂ ਹਟਾਇ ਹੈ। ਅਰਥ ਜੋਗਿਆ ਹੈ॥ ਨਮੋ ਨਿਤੰ ਨਾਰਾਇਣੇ ਕੂਰ ਕਰਮੇ॥ ਨਿਤ ਅਰੂ-
ਪ ਜੋ ਹੈ ਪਰਮਾਤਮ ਤਿਸ ਤਾਂਈ, ਹਾ ਜਿਸਵਿਚ ਨ, ਨਹੀ ਹੈ॥ ਆਦਿਦਿਆ ਰੂਪੀ, ਆਦਿਦੂ, ਨਾਰੀ
ਹਾ ਨਾ, ਨਾਮ ਹੈ ਪਾਣੀ ਦਾ, ਜੋ ਖੀਰ ਸਾਗਰ ਵਿਚ ਸੌਣ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ, ਹਾ ਨਾ, ਨਾਮ ਹੈ ਪੁਰਖ
ਦਾ, ਜੋ ਆਦਿਆਂ ਪੁਰਖਾਂ ਦੇ, ਆਦਿਦ, ਵਿਚੇ ਰੂਪ ਅਰਥਾਂ ਵਿਚ ਨਿਵਾਸ ਕਰਦਾ ਹੈ॥ ਹੇ ਕਰਮੇ,
ਹੇ ਕਰਤੇ ਕੰਮਾਂ ਵਿਚ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹਰਿ ਨਾਮ ਰੂਪ ਆਦਿ ਦਾ ਆਨਾਂ॥ ਕਰਤੇ ਕਰਮਾਂ ਨੂੰ ਕਰਨ
ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਜਿਵੇ ਤਰਕਾਬਾਸ ਨੂੰ ਆਖਿਆ॥ ਪੰਜੇ ਕਾਲ ਪਰਾਣ ਚੋਕਦਾ ਤੇ ਪੰਜਾਂ ਤਤਾਂ ਤੋਂ ਕੰਮ ਕਰਦੇ
ਵਾਲੇ ਕੀਤਾ ਪਸਾਰਿ ਏਕੰ ਕ ਵਾਰਿ॥ ਸਿਸਟੀ ਦੀ ਪਾਲਣਾਂ ਲੈਇਆ ਨੂੰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ॥ ਨਮੋ ਪੇਤ
ਆਪੇਤ ਪੇਤ ਅਪਵਿਤ੍ਰਾਂ ਨੂੰ ਪਵਿਤ੍ਰ ਆਪੇਤ, ਕਰਨ ਵਾਲੇ, ਹਾ ਪੇਤ, ਦੈਤਾਂ ਤੇ ਦੇਵਤਿਆਂ ਨੂੰ
ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਆਪ ਹੈ॥ ਹਾ ਕੁਤਾਂ ਤੇ ਦੇਵਤਿਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤਾਪਵੰਤ ਤੇ ਪੇਤ ਕੁਤੀਲ ਰਹਿਤ ਵਾਲੇ
ਜੋ ਨੀਆਂ ਵਿਚ ਤੇ ਆਪੇਤ ਮੌਜੀਆਂ ਵਿਚ ਹੀ ਆਪ ਵਰਤ ਰਹੇ ਹੈਂ ਤੇ ਰਹੇ ਸਮਰਥ
ਇਦ੍ਰ ਦੇ ਭੀ, ਦੇਵ, ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹੈ, ਹਾ ਦੇਵਤਿਆਂ ਵਿਚ ਇਦ੍ਰ ਰੂਪ ਭੀ ਆਪ ਹੈ, ਹਾ
ਸਮੇਸਟ ਪਰਮ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹਾ ਇਦ੍ਰ ਤੇ ਦੇਵ ਸਭਾ ਰੂਪ ਹੈ॥ ਹਾ ਦੇਵੇ ਤੇ ਇਦ੍ਰ

ਤੇ ਆਦਿਆ ਹੈ ਪਰੇ ਹੈ॥ ਸਮਸਤੀ ਬਿਰੂਤੇ ਸਭ ਵਿਚ ਵਿਰੂ, ਸਮਾਨ ਰੂਪ ਆਪ ਹੀ ਹੈ,
ਹੇ ਸਾਰੀ ਸੰਪਦਾ ਰੂਪ ਆਪ ਤਾਂਹੀ ਨਾਮ। ਹਾ ਸਾਰਿਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਕ ਹੈ ਇਹ ਸਾਰੀ ਤੇਰੀ
50 ਬਿਰੂਤੀ ਹੈ॥ ਕਲੀਕਿਰਤਾ ਕੇ ਕਲੀਕੀ ਸਰੂਪੇ ਕਲੀਕਾਂ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਨਿਰ ਕਲੀਕੀ ਸਰੂਪ ਹੈ,
ਆਪ ਜੀ ਦਾ, ਹਾ ਕਾਲਕ, ਤਮੋ ਗੁਣ ਤੋਂ ਬਿਨਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਮੋ ਸਰੂਪ ਭੀ ਤੂੰ ਹੀ ਹੈ॥
ਹਾ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਨੇਸ਼ ਦਾ ਕਲੀਕ ਨਹੀ ਹੈ॥ ਨਮੋ ਰਾਜ ਰਾਜੇਸ਼ੂਰੇ ਪਰਮ ਰੂਪੇ: ਸੁਕਦੀ
ਰੂਪ ਹੈ, ਹਾ, ਪਰਮ ਵਡਾ ਸਰੂਪ ਹੈ॥ ਹਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਆਦਿਕ ਦੇ ਈਸਰ ਰੂਪ ਹੈ॥ ਹਾ-
51 ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਕਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਕ ਸਰੂਪ ਨਮਸਕਾਰ ਹੈ॥ ਨਮੋ ਜੋਗ ਜੋਗੇਸ਼ੂਰੇ ਜੋਗੀਆਂ ਦੇ ਜੋਗੀ
ਈਸਰ ਹੈ ਵਡਾ॥ ਪਰਮ ਸਿੱਧੇ: ਪਰਸਿੱਧ ਮਹਾਨ ਰੂਪ ਹੈ, ਹਾ, ਸਿਧਾਂ ਵਿਚ ਸਿਧ ਰੂਪ ਹੈ ਹਾ-
ਸਿਧ ਸੁਕਤ ਰੂਪ ਹੈ॥ ਹਾ ਕੈਵਲ ਸੁਕਤੀ ਦੇ ਦੇਣ ਵਾਲੇ॥ ਨਮੋ ਰਾਜ ਰਾਜੇਸ਼ੂਰੇ ਰਾਜਿਆਂ ਦੇ
ਰਾਜੇ ਹੋਇਕੇ ਹਾਂ ਇਹਾਂ ਹੀ ਰਾਜਾ ਰੂਪ ਹੈ॥ ਹਾ ਕੇਵਲ ਦੇ ਕੇਵਲ ਨੂੰ ਮੋਕਸ਼ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਕ ਹੈ॥ ਹਾ-
52 ਇਨਾਂ ਕਾਲਾਂ ਵਿਚ ਵਡੇ ਹੈ॥ ਹਾ, ਵਡਿਆਂ ਤੋਂ ਭੀ ਵਡੇ ਹੈ, ਅਗਾਹ ਵਡੇ ਹੈ,॥ ਨਮੋ ਸਸਤ੍ਰ ਧਾਰੇ
ਹੱਥਾਂ ਵਿਚ ਸਸਤ੍ਰਾਂ ਨੂੰ ਭੀ ਪਕੜਨਾ ਵਾਲੇ॥ ਨਮੋ ਅਸਤ੍ਰ ਮਾਰੇ ਅਸਤ੍ਰ, ਚੱਕ੍ਰ, ਤੀਰ, ਬੰਦੂਕ
ਗੋਪੀਆਂ ਬਰਛੀਆਂ ਆਦਿਕ ਜਿਹੜੇ ਹਥੋਂ ਛਡਕੇ ਮਾਰੀਦੇ ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਅਸਤ੍ਰ ਹੈ, ਏਨਾਂ
ਤਾਂਹੀ ਮਾਰਨ ਵਾਲੇ ਹੋਕੇ। ਹਾ-ਧਾਰੇ, ਮਾਰੇ ਅਸਤ੍ਰ ਆਪ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿਚ, ਆਪੀ ਹਰ ਜਿਸਨੂੰ
ਬਚਾਣਾ ਚਾਹੇ ਤਾਂ ਅਸਤ੍ਰ ਚਲ ਨਹੀ ਸਕਦਾ ਉਸ ਉਤੇ, ਜਿਵੇਂ ਹਰਨਾਕਸ਼ ਨੇ ਛਲਾਣੀ
ਸੀ, ਪਰ ਨਾ ਚਲ ਸਕੀ॥ ਨਮੋ ਪਰਮ ਗਿਆਤਾ: ਵਡਾ ਗਿਆਤਾ ਪੂਰਨ ਹੈ, ਸਭ ਦੀ ਜਾਣਨ ਵਾਲਾ
ਹੈ॥ ਹਾ ਪਰਮ ਗਿਆਨ ਸਰੂਪ॥ ਨਮੋ ਲੋਕ ਮਾਤਾ: ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਮਾਤਾ ਰੂਪ ਭੀ ਆਪ ਹੈ, ਹਾ ਲੋਕ,
53 ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਸਰੂਪਾਂ, ਮਾ, ਮਾਇਆ ਦਾ ਮਾਤਾ, ਅਤੇ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ॥ ਆਦਿਕੇਸੀ: ਭੇਖਾਂ ਵਿਚ
ਨਹੀ ਆਉਣ ਵਾਲਾ। ਹਾ ਭੇਖ ਧਾਰੀ ਨਹੀ ਆਉਂਦੇ ਅਛਿਆਹੀ ਨਾਂ ਹੈ ਹੀ ਤੇ ਬਾਹਰ ਬਾਹਰ

55 ਸਿਖਾਂ ਦਾ ਜਥਾ ਜਥੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਇਕੱਠੇ ਹੋਣ ਲਗਾ ਤਾਂ ਇਹ ਸਿਖ ਜਥੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਇਕੱਠੇ ਹੋਣ ਲਗੇ

ਸਰੂਪ ਹੈ ਅਨੇਕ ਸਰੂਪ ਹੈ ਕੋਟਨ ਸਰੂਪ ਹੈ ॥ ਜਲਾਂ ਵਿਚ ਸਭ ਸਰੂਪ ਹੈ ਜੋ ਗਗਨਾਂ ਵਿਚ ਵਿਆਪਕ
ਸਰੂਪ ਹੈ ਤਤ ਵੇਤਿਆਂ ਵਿਚ ਅਨੇਕ ਸਰੂਪ ਹੈ ॥ ਸਰਬੰ ਖਲਿਦੰ ਖਲਿਵੇਸਰ ਕਰਕੇ ਅਖਾਉਂਦੇ ਨਾਮ
ਕਰਤਾ ਹਾਲਾ ਸਾਹਿਬੀ ਰਚਨਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਕਰਤਾ ਹਾਲਾ ਹੈ ॥ ਅਨੂਪੇ ਉਪਮਾਂ ਰਹਿਤ ਹੈ ਜੋ
ਅਕਾਸ਼ ਜੜ ਹੈ ਚੇਤਨਾਂ ਕਰਿਕੇ ਹਰਦਾ ਘਟਦਾ ਹੈ ਸੁਰਜ ਚਾਰ ਨੂੰ ਨਹੀ ਉਦਾਤੇ ਕਹੀਆਂ
ਨੂੰ ਤਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ॥ ਅਨੂਪੇ ਰੂਪਕ ਭੇਖ ਕਰ ਕੇਗ ਕਿਨੂ । ਅਸਮਤੁਲ ਨਿਹਾਸੀ ਸੰਪੂਰਨ
59 ਵਿਚ ਆਪ ਨਿਹਾਸ ਕਰਕਾਂਦੇ, ਹਾ ਸਭ ਨੂੰ ਨਿਹਾਸ ਦੇਣ ਹਾਲੇ ਹੈ ॥ ਸਦਾ ਸਿਧਾ ਸਦਾ
ਸਿ-ਧੀ ਆਂ ਕਰਿਆਂ ਦੇਣ ਹਾਲਾ ॥ ਹਾ ਸਦਾ ਰ ਕਰਿਣ ਹਾਲਾ ਹੈ ਸਿਧੀਆਂ ਦੇ ਸੁਰਦੀਆਂ
ਕਰਿਆਂ ਦੇਣ ਹਾਲਾ ਹੈ ਬੁਧਵਾ ਕਿਆਂ ਦੇਣ ਹਾਲੇ ਹੈ ॥ ਹਾ ਸਾਰਾ ਕਿਆਂ ਦੀ ਬੁਧੀ
ਦੇਣ ਹਾਲਾ ਹੈ ॥ ਸਿਧ ਕਰਤਾ ਸੁੱਧੀ ਦਾ ਹਾਲਾ ਕਰਤਾ ਹਾਲਾ ਹੈ, ਹਾ ਸਾਰਿਆਂ ਦੀ ਸਿਧ
ਅਵਸਥਾ ਕਰਤਾ ਹਾਲਾ ਹੈ, ਹਾ ਸਿਧੀਆਂ ਸਿਧੀਆਂ ਦਾ ਦਿਪਤਾ ਕਰਤਾ ਹਾਲੇ ਹੈ ॥ ਹਾ
ਕਰਤਾ ਹੈ ਸਿਮਰਤੀ ਦਾ ॥ ਅਖੇ ਉਤਪ ਅਖਯੇ, ਅਖੇ, ਪਤਾਲ ਲੋਕ ਉਤਪ, ਸੁਰਗ ਲੋਕ
ਅਖਯੇ, ਅਸਤ ਲੋਕ ।ਉਤਪ, ਉਤਸ, ਅਖਯੇ, ਅਖਸ, ਅਖੇ, ਕਰਿਸਟ ਸਭ ਵਿਚ ਵਿਆਪਕ
60 ਹੈ ॥ ਅਖੀ ਉਪਮ ਰਹਤਾ :- ਸਾਰੇਆਂ ਨੂੰ ਨਾਮ ਕਰਤਾ ਹਾਲਾ ਹੈ ॥ ਸਰਬ ਪਰਮ ਪਰਮੇਸੂਰ
ਜੀਵਾਂ ਦੇ ਪੇ, ਪਿੜ, ਉਤਾਂ ਦੇ ਪੇ, ਦੇਵਤੇ, ਉਨਾਂ ਦੇ ਪਰੇ ਪੇਤ ਬ੍ਰਹਮਾ ਵਿਚਾਂ ਦਾ ਭੀ ਸੁਆਮੀ
ਹੈ ਹਾ ਵਡਿਆਂ ਦੇ ਵਡਾ ਹੈ, ਤੇ ਸ੍ਰੇਸ਼ਟ ਸ੍ਰੇਸ਼ਟ ਸ਼ਿਰੋਮਣੀ ਦਾ ਮਾਲਕ ਹੈ ॥ ਹਾ ਪਰਮੇਸ਼ਰ
ਗਣੇਸ਼, ਸਰਸਵਤੀ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਸਿਵ ਜੀ ਸੁਰਜ ਪਰਜਾਂ ਤੇ ਵਡਾ ਹੈ ਸਾਰਿਆਂ ਨਾਲ ਹੈਵੇ
ਇਸ ਤੋਂ ਹੀ ਵਡਾ ਹੈ ਨਿਰਗੁਣ ਸਰੂਪ ਹੈ ॥ ਹਾ ਵਡਾਈ ਤੇ ਨਿਰਗੁਣ ਗਰਬ ਰੂਪ ਹੈਵੇ ਵਡਾ, ਨਿਰਗੁਣ ਗਰਬ ਤੋਂ ਆਪ
ਆਪ ਵਿਚ ਰੂਪ ਹੈਵੇ ਵਡਾ ਹੈ ਆਪ ਉਸਦੇ ਹੀ ਵਡੇ ਹੈ ॥ ਏਕ ਪਾਲੀ ਜਾਪਦਾ ਹੈਵੇ ਪਾਲਣਾਂ ਕਰਕੇ
ਹਾਲਾ ਹੈ ॥ ਆਪਾਪਰ ਵੀਟ ਗੁਪਤ ਹੈਵੇ ਇਹੋ ਕਰਿਤਾ ॥ ਸਦਾ ਸਰਬਦਾ ਸਾਰੀਆਂ ਸਮਿਆਂ ਵਿਚ

ਸਿਧ ਪ੍ਰਕਟ ਹਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਰੂਪ ਹੈ ॥ ਦਾਤਾ ਦਿਆਲੀ ਦਾਤਾਂ ਦੇਣ ਦੇਣ ਹਾਲਾ ਦਿਆਲੂ ਹੈ ॥
ਹਾ ਸਭ ਸਮਿਆਂ ਵਿਚ ਦਾਤਾਰਿਦਾ ਹੈ । ਸਿਧੀਆਂ ਸਿਧੀਆਂ ਦੀਆਂ ਦੇ ਦਿਆਲੂ ਸ-
ਰੂਪ ਹੈ ॥ ਹਾਤਿਆਂ ਵਾਲਾ ਵਿਚ ਰਹਿਣ ਹਾਲਾ ਹੈ ਸਿਧੀ ਦੇਣ ਹਾਲਾ ਸੁਰਦੀ ਦੇਣ ਹਾਲਾ
61 ਹੈ ॥ ਅਛੇਦੀ ਸਸਤ੍ਰ ਨਾਲ ਕਟਿਆ ਨਹੀ ਜਾਂਦਾ ॥ ਅਭੇਦੀ ਭੇਦ ਹੈਵੇ ਰਹਿਤ ਹੈ ਹਾ ਭੇਦ
ਨੀਤੀ ਨਾਲ ਛੇਦਿਆ ਨਹੀ ਜਾਂਦਾ । ਭੇਦ ਨੀਤੀਆਂ ਰਹਿਤ ਹੈ ॥ ਅਗਾਮੀ ਨਾਮ ਰਹਿਤ ਕੋਗ ਰ
ਤਿਤ ਆਪ ਆਪ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਰਹਿਤ ॥ ਅਗਾਮੀ ਕਾਮਨਾ ਰਹਿਤ ॥ ਅਸਮਸਤ ਖਰਾਤੀ ਸਾਰਿ-
ਆਂ ਤਾਈ ਉਤਪਤ ਕਰਨ ਹਾਲਾ ਹੈ । ਅਸਮਤੁਸਮਤੁ ਪਾਮੀ ਸਾਰਿਆਂ ਦਾ ਆਪ ਰੂਪ (ਅਸਤ)
ਹੈ ॥ ਹਾ ਸਭਵਿਚ ਨਿਵਾਸ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਕਰਿ ਆਸ ਹਰਿ ਰੂਪ ਚਾਰੁ ॥
ਤੇਰਾ ਜੋਰ ॥ ਤੇਰਾ ਬਲ ਹੈ ॥ ਤੇਰੇ ਬਲ ਸਿਰਜਣਾਲ ਕਰਿਕੇ ਹਾਂ ਤੇ ਕੀ
ਸੰਸਾਰ ਨਾਲ ਜੁੜਦੇ ਹਨ ਤੇਰਾ ਬਲ ਹੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੈ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ॥ ਹਾ ਜੋਰ, ਮੇਰੇ ਤੇਰੇ ਹੀ
62 ਹੀ ਜੋਰ ਹੈ, ਹਾ ਸਾਹਬਾ ਹੈ, ਹਾ ਤੇਰਾ ਜੋਰ ਹੈਵੇ ਜਲੇ ਹੈ ਜਲ ਜਲ ਸਰੂਪ ਹੈ, ਤੇ ਜਲ
ਆਦਿ ਦਾ ਆਸਰਾ ਰੂਪ ਆਪ ਹੀ ਹੈ ॥ ਹਾ ਉਤਮ ਆਪਿਕਾਰੀਆਂ ਆਦਰ ਜੋ ਪ੍ਰੇਮ
ਰੂਪ ਜਲ ਹਾਲੇ ਹਨ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਹਿਰਦਿਆਂ ਵਿਚ ਹੈ ਪ੍ਰੇਮ ਰੂਪ ਹੈਵੇ ਵਸਦਾ ਹੈ, ਜਲਾਂ
ਵਿਚ ਹੀ ਤੇਰਾ ਰੂਪ ਹੈਵੇ ਵਸਦਾ ਹੈ । ਚਲੇਗੁਣਾਂ ਨੂੰ ਬਲ ਨਾਲ ਅਸਮ ਆਪਿਕਾਰੀਆਂ ਵਿਚ
ਹੀ ਹੈ ਕਾਮਨਾ ਹੀ ਰਖਦੇ ਹਨ ਤੇਰੀ ਪਾਰਖੀ ਹੀ ਕਰਨ ਹਾਰੇ ਹਨ ਉਹਨਾਂ ਹੀਆਂ
ਕਾਮਨਾਂ ਪੂਰਨ ਕਰਦੇ ਹੈ । ਆਪਿਸਟਾਨ ਸਰੂਪ ਹੈ ॥ ਹਾ ਸਭ ਸੁਖ ਸੁਖਦੀ ਰੂਪ ਹੀ ਆਪ ਹੈ, ਤੇ
ਇਸਨਾਂ ਦਾ ਆਸਰਾ ਰੂਪ ਹੀ ਆਪ ਹੈ ॥ ਅਭੇਦ ਹੈ ਕੋਈ ਭੇਦ ਨਹਿਤ । ਅੰਤਾਂ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ, ਹਾ ਆਸ-
63 ਚਰਜ ਰੂਪ ਹੈ ॥ ਹਾ ਆਪੇ ਹਿਰਦਿਆਂ ਵਿਚ ਹੀ ਹੈ ॥ ਅਭੇਦ ਹੈ ਕੋਈ ਭੇਦ ਨਹੀ ਹੈ ॥ ਧਰੂ ਹੈ
ਰਾਖਕ ਹੈ ਸਾਰਥਕ ਹੈ ॥ ਹਾ ਸੁਆਮੀ ਹੈ ਤੂ ਆਪਿਵ ਖੜਾ ਤੇਰਾ ਹਾ ਪਰ ਰੂਪ ਹੈ । ਪਰ ਉਤ

ਕਿਸ਼ਟ ਤੁਮਾ ਕੁਝ ਸ਼ੁਭਾਸ਼ ਹੈ॥ ਅਜ਼ ਹੈ ਜ਼ਰ ਤੇ ਹਾ ਹਟ ਤੇ ਗਰਿਤ ਹੈ॥ ਹਾਲ ਬਿ-
ਆਯਾਮ ਕਾਬਾਨਾ ਹਾਲ ਅਜ਼ੀਜ਼ ਮਾਲ ਅਜ਼ਮ, ਦੇਸ਼ ਅਜ਼ ਹੈ ਸ਼ੁਭ ਹੈ॥ ਤੇ
ਗਰਿਤ ਹੈ, ਅਗਾਂ ਤੇ ਗਰਿਤ ਹੈ॥ ਹੈ ਗਰਿਤ ਹਾ ਹਾ ਹਾ

ਵਿਸ਼ਟਾ ਰੂਪ ਹਾ ਸਭ ਦੀ ਵਿਸ਼ਟੀ ਕੇਵਲ ਵਿਸ਼ਵ ਰੂਪ ਹੈ॥ ਨਮੋ ਸਰਬ ਕਿਸੇ ਸਭ ਕੀ ਦਸ਼ ਪਰਿਸੇ
ਸਰਬਯ ਕੇ ਪੂਰਾਂਤੇਰਾ ਹੈ, ਹਾ ਸਰਬ ਨੂੰ ਖਿਚਰ ਹਾਲਾ ਹੈ। ਹਾ-ਸੰਸਾਰ ਰੂਪ ਥੋਤੀ ਕਰਨ ਹਾਲਾ
ਹੈ ਨਮੋ ਸਰਬ ਰੋਤੇ ਸਭ ਰੋਗਾਵਿਚ ਹੈ ਹਾ ਸਭ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਥੋਕ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤੇਰੇ ਸਭ ਨਾਲ ਥੋਕਵਰਤਾ ਹੈ॥
ਤਿਤੇਰੀ ਆਨੇ ਤਿਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਨਾਸ ਕਰਨ ਹਾਲਾ ਹਾ ਪੇਟ ਵਿਚ ਤਿਨਾਂ ਵਲਾਂ ਹਾਲਾ ਸੰਸਾਰ
ਸਰੂਪ ਹੈ॥ ਹਾ ਬ੍ਰਹਮਾਦਿਕਾਂ ਨੂੰ ਕੈਦ ਕਰਨ ਹਾਲੇ ਹੈ ਹਾ ਤਿਨਾ ਗੁਣਾਂ ਨੂੰ ਮੇਟਣ ਹਾਲੇ
ਹੈ॥

72 ਨਮੋ ਜੀਵ ਜੀਵ ਜੀਵਾ ਜੀਵਾ ਜੀਵਨ ਰੂਪ ਹੈ, ਹਾ ਜੀਵਾਂਵਿਚ ਜੀਵ ਥੋਤਾਂ ਰੂਪ ਆਪ ਹੀ ਹੈ,
ਹਾ ਜੀਆਂ ਅੰਦਰ ਚੇਤਨ ਸਰੂਪ ਹੈ ਨਮੋ ਬੀਜ ਬੀਜੇ ਬੀਜ ਸੁਆਮ ਤੇਰਾਂ ਵਿਚ ਸਰੂਪ ਰੂਪ ਹੈ॥
ਬੀਜ-ਜੋ ਕਾਰਨ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ ਆਦਿ ਮੰਡਲ ਦਾ ਬੀਜ ਬੀਜੇ, ਕਾਰਨ ਰੂਪ ਹੈ॥ ਅਖਿਲੇ
ਖਿਲਾਂ ਤੇ ਰਹਿਤ ਹੈ॥ ਦੇਖੀ ਨਹੀ ਹੋਏ ਇਕਰਸ ਹੈ॥ ਅਛਿਜੇ ਸਾਰਾ ਰੂਪ ਵਿਖਾਵਾ ਵੇਖਕੇ
ਨਹੀ ਛਿਜਦਾ॥ ਅਮਰਤੇ ਪ੍ਰਾਣਿਜੇ ਜੀਵਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਣ ਕਰਨ ਹਾਲਾ ਹੈ॥ ਹਾ ਸਭ ਤੇ ਪ੍ਰਾਣੀਆਂ
ਹੈ ਹਾਲੇ ਹਾ ਨਾਸ਼ ਰਹਿਤ ਹਾਲੇ ਹੈ॥ ਸਭ ਕਰ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤ੍ਰਿਸਟ ਕਰ ਬੁਲਾਉਂਦਾ॥ ਕ੍ਰਿਪਾਲੇ ਸਰੂਪੇ ਕ੍ਰਿਪਾਲੂ ਸਰੂਪ ਹੈ॥

73 ਕਰਤਮ ਪ੍ਰਾਣਾਸੀ ਖੰਡੇ ਕਰਤਾਂ ਨੂੰ ਹਾਖੰਡੇ ਜੀਵਾ ਨੂੰ ਨਾਸ ਕਰਨ ਹੇ ਹਾਲੇ ਹੈ॥ ਸਦਾ ਸਰਬਦਾ
ਰਿਧ ਸਿਧੇ ਨਿਵਾਸੀ ਰਿਧੀਆਂ ਸਿਧੀਆਂ ਦੀ ਨਿਵਾਸ ਹੈ ਜਿਵੇ ਤਾਸੀ ਰੂਪ ਕੈਦ ਜੀ
ਰੂਪੇ ਹਾਲੇ ਬਾਹਰਵਾਂ ਹਿਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਕੈਵੇ ਚਾਰ ਲੋਕ ਸਭ ਕਾਸਤੇ ਵਿਚ ਕੈਲਾਸ ਦਾ ਦਸਤਾ ਮਿਲ
ਪਿਆ ਹੈ ਜੋ ਲੋਕ ਚਲਿਆਸੀ ਤੁਆ ਸੀਵਿਚ ਤੁਹਾਡੀ ਪਾਸੇ ਟੇਕਣ ਯੋਗ ਪ੍ਰਲਯੋ ਕਰ ਤਾਂ ਕਿਹਾ
ਕਿਸਤਾਂ ਤਾਂ ਇਕਰੇ ਹੀ ਰਹੇ ਗੇ ਸਭ ਪੰਗਤਾਂ ਲਾਵੇ ਕੈਠੇ ਸਭ ਬੈਠ ਜਾਏ ਇਨਾਂ ਨੂੰ ਰਜਾਵੇ ਇਹ
ਵਾਹਿਆ ਨੂੰ ਹੀ ਇਕਟਰ ਕੀਤਾ ਸੀ॥ ਹਾ ਸਭ ਸਰਬਦਾ ਕਾਲ ਆਪ ਵਿਚ ਰਿਧੀਆਂ ਸਿਧੀਆਂ
ਨਿਵਾਸ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਹਾ-ਆਪ ਤੇ ਸਿਧੀਆਂ ਨੇ॥

69 ਵਿਚ ਭੀ ਆਪ ਹੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਰੂਪ ਹੈ॥ ਹਾ ਕੈਦ ਜਾਂ ਦੇ ਹੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਰੂਪ ਹੈ॥ ਨਮੋ ਬੀਤ ਬੀਤੇ ਬੀਤਾਂ ਆਦਿਕ ਬੀਤ ਰੂਪ
ਹਾ-ਬੀਤ, ਸਰਬ ਨਾਂ ਆਦਿ ਬੀਤੇ, ਸਰਬ ਨਾਂ ਦੀ ਸਰਵਤੀ ਰੂਪ ਆਪ ਹੈ॥ ਹਾ ਬੀਤਾ ਵਿਚ
ਗਾਹਿ ਰੂਪ ਹਾ ਸਭ ਰੂਪ ਹੈ ਹਾ ਗਵਾਹੀਆਂ ਨੂੰ ਗੋਚਰ ਸਰਵਤੀ ਦੇਣ ਹਾਲੇ ਹੈ ਹਾ ਗਿਆਨ ਨੂੰ
ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਦੇਣ ਹਾਲੇ ਹੈ॥ ਨਮੋ ਪ੍ਰੀਤ ਪ੍ਰੀਤੇ ਪ੍ਰੀਤ ਕਰਨ ਹਾਲਿਆਂ ਵਿਚੇ ਤੂੰ ਹੀ ਸਭ ਤੇਂ ਪ੍ਰੀਤ ਕਰ-
ਨ ਹਾਲਾ ਹੈ॥ ਹਾ ਪ੍ਰੀਤ ਕਰਨ ਹਾਲੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਵਿਚੇ ਸਭ ਤੇਂ ਜਾਣੇ ਵਡੇ ਪ੍ਰੀਤ ਕਰਨ ਹਾਲੇ
ਹੈ॥ ਨਮੋ ਪੇਖ ਪੇਖ ਪੇਖੇ ਪੇਖ, ਗੁੱਸੇ ਹਾਲਿਆਂ ਅੰਦਰ ਭੀ ਵੇਖੇ, ਹੋਰ ਉਜਾਰਨ ਹਾਲਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਹਰ-
ਨਾਕਛ ਹਾ ਸਿੰਘ ਪੇਖੇ ਲਾਹੁਣ ਹਾ ਵੇਖ, ਤੁਸਾਂ ਵਿਚ ਬਸ ਰੂਪ ਆਪ ਹੈ॥ ਹਾ
ਗੁੱਸਾ ਕਰਨ ਹਾਲਿਆਂ ਵਿਚ ਤੇਰਾ ਰੂਪ ਹੈ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਨੂੰ ਹੀ ਹਾਲੇ ਹੈ॥ ਨਮੋ ਸੋਖ
ਸੋਖੇ ਜੋਖ, ਜੋ ਸੁਕਾਰਨ ਹਾਲੇ ਸੂਰਜ ਆਦਿ ਹੈ ਰਸ ਨੂੰ ਚਿਨਾਂ ਨੂੰ ਭੀ ਸੋਖੇ, ਸੁਕਾਰ ਹਾਲਾ ਹੈ ਹਾ ਸੁਖ

69 ਵਿਚ ਸੁਖ ਰੂਪ ਹੈ॥ ਹਾ ਸੁਖੀਆਂ ਨੂੰ ਹੀ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਕਰਨ ਹਾਲੇ ਹੈ॥ ਨਮੋ ਸਰਬ ਰੋਗੇ ਸਰਬ ਰੋਗਾਂ
ਦੀ ਸਿਧੀ ਕਰਨ ਹਾਲਾ ਹੈ ਹਾ ਸਾਰੇ ਰੋਗ ਕੈਖੇਜ਼ਨ ਹਾਲਾ ਹੈ ਆਪ ਅਰੋਗ ਹੈ। ਤੇ ਕਰਨ ਹੀ ਅਰੋਗ ਰੋਗ ਕੈਖੇਜ਼ਨ ਹਾਲਾ
ਕੇਵਲ ਰੋਗੀ ਹਨ ਤੂੰ ਰੋਗ ਕੈਖੇਜ਼ਨ ਹਾਲਾ ਹੈ ਆਪ ਅਰੋਗ ਹੈ। ਤੇ ਕਰਨ ਹੀ ਅਰੋਗ ਰੋਗ ਕੇਵਲ ਹਾਲੇ ਹੈ॥
ਨਮੋ ਸਰਬ ਭੋਗੇ ਭੋਗੇ ਆਨਿਆਂ ਦਾ ਭੋਗ ਪੈਣ ਹਾਲਾ ਹੈ॥ ਹਾ ਸਭ ਭੋਗਾ ਨੂੰ ਭੋਗ ਹਾਲੇ ਹੈ॥ ਨਮੋ ਸਰਬ ਜੋਤਿ
ਸਰਬ ਨੂੰ ਜਿਤਣ ਹਾਲੇ ਹੈ॥ ਨਮੋ ਸਰਬ ਤੇਤੇ ਸਰਬ ਦੇ ਤੀਤ ਹਾਲੇ ਹੈ ਹਾ ਸਭ ਤੇਂ ਅਤੀਤ ਹੈ॥ ਨਮੋ ਸਰਬ ਬੀਤੇ

70 ਹਾਲੇ ਹਾ ਹੈ ਤੂੰ ਦੇਖ ਹਾਲੇ ਹੈ॥ ਨਮੋ ਸਰਬ ਬਿਆਪੇ ਸਭ ਵਿਚ ਹਾਲਾ ਹਾ ਵਿਚ ਰੂਪ ਹੈ॥ ਹਾ ਸਭ
ਵਿਚ ਹੈ ਤੇ ਸਭ ਨੂੰ ਬਿਆਪ ਦੇਣ ਹਾਲੇ ਹੈ॥ ਨਮੋ ਪਰਮਤਾਰੇ ਵਡੇ ਬਲ
ਹਾਲੇ ਹਾ ਵਡੇ ਵਡੇ ਸ਼ੀਰ ਹਾਲੇ (ਪਰਮ) ਹੈ ਤੇ (ਤਾਰੇ) ਵਡੇ ਤੇ ਵਡੇ ਹੈ, ਤਾਰ ਹਾਲੇ ਸਭ ਨੂੰ ਤਾਰ ਹਾਲੇ ਹੈ॥
ਨਮੋ ਸਭ ਜੰਤ ਸਭ ਜਾਗਤ ਜੋਤ ਸਭ ਜੋਤ ਹੈ॥ ਹਾ ਸਭ ਜੰਤੇ ਜਿਹੜੇ ਜਾਗਤ ਜੋਤ ਰੂਪ ਹਾ
ਜਾਗਤ ਜੋਤ ਰੂਪ ਹੈ ਨਮੋ ਪਰਉਪਕਾਰੇ ਪਰਉਪਕਾਰ ਕਰਨ ਹਾਲੇ, ਹਾ-ਜੋਤੀ ਰੂਪ ਹਾ ਜੋਤ ਰੂਪ ਹੈ

71

ਚਉਥਾ ਛੰਦ ਕੈਸੇ ਪ੍ਰਮਾਣਿ :

74 ਅਖਿਓ ਕਰਮੇ ਕਰਮੇ, ਆਪ ਕਰਮ ਕਥਨੀ ਕਰਕੇ ਮੌਤਰੇ ਰਚਿਤ ਕਰਨੇ ਵਾਲੇ ਹੈ ਹਾ- ਆਪਣੇ ਹਥਾਂ ਮੇਂ ਅਖਿਓ ਹੈ, ਹਾ ਆਪ ਦੇ ਕਰ, ਜਦ ਵਿਚ ਅਖਿਓ ਪਰਭਾਵ ਹੋਜਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਪਿਆਰੇ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਕਰਮੇ, ਕੀਤਾ ਆਖਿਆ ਹੈ ਆਪ ਰੂਪ ਹੈ॥ ਹਾ ਜਿਸ ਉਤੇ ਪਿਆਰ ਕਰਦਿਆ ਹੈ॥ ਅਖਿਓ ਪਰਮੇ ਬ੍ਰਿਤ, ਬ੍ਰਿਤੀ ਆਦਿ ਦੇ ਪਰਮ ਤੋਂ (ਅੰ) ਰਹਤ ਹੈ, ਹਾ, ਬ੍ਰਿਤੀ ਦੇ ਅਭਾਵ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ, ਹਾ ਸਾਰੇ ਪਰਮਾਂ ਵਿਚ, ਅਖਿਓ, ਅਤੀਤ ਹੈ॥ ਪਰ ਬ੍ਰਿਤੀਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਮਾਣ ਵਿਪਰਤ, ਨਿਰਾ, ਵਿਕਲਪ, ਨਿਦ੍ਰਾ, ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਦੇ ਪਰਮ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ। ਕਵਿ ਕਬੀਰ ਸੁਹਣ ਦੇ ਬੋਲ ਹੀ (ਤੇ ਬ੍ਰਿਤੀ) ਅਸੰਖ ਕੁਮਤੀ ਪੜਿਓ ਨ ਹੋਈ, ਹੁਣ ਏਥੇ ਸੂਪ ਵਿਚ ਪੜੀਤੀ ਨਹੀ॥ ਅਛੱਲ ਛੇਕੇ ਸਾਈਂ ਵਿਚ ਜੁੜੇ ਹੋਏ ਹੋਏ ਹੋ॥ ਹਾ ਸੁਤਖਤਾਈ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਅਤ ਅਛੱਲ ਛੇਕੇ ਹੋਏ ਜੁੜੇ ਹੋਏ॥ ਅਛੱਲ ਛੇਕੇ ਆਪ ਆਪ ਹੈ ਛੱਲ ਆ ਅਛੱਲ ਛੇਕੇ ਹੋਏ ਜੁੜੇ ਹੋਏ॥ ਹਾ ਅਛੱਲ ਛੇਕੇ ਹੋਏ ਹਾ ਸਤ ਹਾ ਭੇਗ ਨੂੰ ਦੇਖ ਹੋਏ ਹੋਏ ਹੋ॥

75 ਅਛੱਲ ਰਾਜੇ ਆਪ ਹਾ ਆਪ ਅਛੱਲ ਰਾਜਾ ਹੈ, ਹਾ ਅਛੱਲ ਪ੍ਰਕਾਸ ਹੈ॥ ਹਾ ਰਾਜਾ ਹੈ ਹਾ ਸਹਜ ਨਿਰਮਲ॥ ਅਟੱਲ ਸਾਜੇ ਅਟੱਲ ਹੋਕੇ ਰਹਿਤ ਹੈ ਆਪਣਾ ਸਾਜ, ਨਿਰਮਾਣ। ਅਛੱਲ ਧਰਮ ਸਮੂਹ ਧਰਮਾਂ ਵਿਚ ਆਪ ਹੋਏ ਹੋਏ ਹੋ॥ ਅਲੱਖ ਕਰਮ ਲਖਾਉਂ ਰਹਿਤ ਹੈ ਆਪ ਹੀ ਕਰਮ ਕਥਨੀ, ਹਾ ਲਖਾਂ ਉਤੇ ਆਪ ਹੀ (ਕਰਮ) ਕ੍ਰਿਪਾ ਹੋਈ ਹੈ॥ ਕੇਕੇ ਕੀਤੇ ਕੇਸ ਤੁਸੇ

76 ਹੀ ਗੋਚਰ ਹੋਂ ਅਰਥ ਦਾਤਾ ਸਭ ਦੇ ਦਾਤੇ ਹੈ ਹਾ ਸਭ ਨੂੰ ਦਾਤਾ ਮੁਕਤੀ, ਮਾਇਆ ਹੀ, ਸਿਧੀ ਹੀ, ਕਰਪਾ ਹੀ ਬੁਧਿ ਬੁਗਤੀ ਦੇਣੇ ਹਾਰੇ ਹੋਏ ਹੋ॥ ਅਰਥ ਗਿਆਤਾ ਸਭ ਦੇ ਜਾਣਹਾਰੇ ਹੋਏ ਹੋ॥ ਅਰਥ ਭਾਵੇ ਸਭ ਦੇ ਪੜੀਤ ਕਰਤਾ ਹਾ ਹੋਏ ਹੋ- ਹਾ ਬੁਰੇ ਸੂਪ ਸਮਰਥ ਹੈ ਹਾ ਕੁਝ ਹੋਏ ਹੋ॥ ਅਰਥ ਸਭ ਨੂੰ ਹੋਏ॥ ਆਪ ਅਰਥ - ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪ ਹਾ ਹੋਏ ਹੋਏ ਹੋਏ ਹੋ ਹੋ ਹੋ

ਕਰਕੇ ਹੀ ਸਿਮਰਤੀ ਕਹੀ ਉਸਤਤੀ ॥ ਏਸ ਅਗੇ ਨ ਭੇਤ ਜਾਣਦਾ ਕੋਇ ਨ ਕਾਰਣ ਏਸ-ਅਸਲ
ਅਸਲ ਹਾਲ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਕਿਸੇ ਕਰਕੇ ਕੀਤੇ ਪੈਦਾਇਸ ਭਾਵਨ ਕੀਤੇ ਕਰਕੇ ਕਹੀ ਭੇਤ-ਸਰਿ
ਆਸੀ ਹਿਰਾਗੀ ਉਦਾਸੀ ਆਂ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਨ ਕਾਰਣ-ਕਾਰਣ ਸੋਹਣਾ ਕੀਤੇ ਕਰਕੇ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿਚ ਹਿਰਦਾ
ਅਸਲ ਵਿਚ ਅਸੀਂ ਕਰਕੇ ਕਰਤੇ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ॥ ਝੂਠ ਤੂਠ ਦਿਸਾ ਵਿਸਾ, ਜਿਥੇ ਕਿਥੇ ਤਿਥੇ ਸਾਰੀਆਂ
ਦਿਸਾਂ ਵਿਚ, ਉਤਰ ਦਖਣ ਪੂਰਬ ਪਸਚਮ ॥ ਵਿਸਾ-ਉਪਦਿਸਾ, ਨੈਰਤ, ਵੈਂਤ, ਅਗਨ, ਈਸਾਨ,
ਆਦਿਕ ਵਿਚ ॥ ਹੋਇ ਵੈਲਿਓ ਅਤਰਾਤਮ ਰਾਮ ਉਸਤੀ ਕਾਰੀ ਪੇਡਾ ਰੂਪ ਹੋਕੇ ਵਾ ਨਿਰਤਿਤ
ਪੇਮ ਰੂਪ ਹੋਕੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰੇਨੇ ॥ ਵਾਹ ਪੇਮ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੋਕੇ ਵਾ-ਆਪ ਨਿਰਤਿਤ-ਨਾਸ, ਪੇਮ ਰੂਪ
ਹੋਕੇ ਕੈਲ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਾਮ ਕਾਮ ਬਿਹੀਨ ਪੇਖਣ ਕਾਮ ਬਿਹੀਨ ਕਾਮ ਕਾਮ ਨਹੀਂ ਵਾ ਕਾਮ
ਦਿਵ ਵਿਚਾਰਾਂ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ ਵਾ ਕਾਮ ਨਹੀਂ ਕਿਸੇ ਦਾ ॥ ਪੇਖਣ-ਸਮ ਹੋਕੇ ਵੇਖਦਾ ਹੈ ਪਰ ਆਪ
ਕੀਆਂ ਤੋਂ ਅਤੀਤ ਹੈ ॥ ਆਸ ਹੋਇ ਨਹਿ ਜਾਹਿ ॥ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਵਿਚ ਆਸ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦੀ

ਸਰਬ ਆਸ ਪੂਰਨ ਕਰਤਾ ॥ ਸਰਬੱਤ ਆਸ ਪੂਰਨ ਕਰਤਾ ਹੈ ਸਭ ਜੀਵਾਂ ਦੀ ਆਸ ਪੂਰੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੀਵ
ਜਿਸ ਵਿਚ ਹੀ ਆਸ ਕਰੇ, ਸਭ ਜੀਵਾਂ ਦੀ ਆਸ ਪੂਰੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ॥ ਉਤੇ-ਆਸੀ ਹੈ ਜੀਵ ਸਭ
ਤਾਰਿਤ ਇਸ ਆਪ ਨੂੰ ਸਾਰੀ ਹ ਕਾਲ ਮੰਗਦੇ ਹਾਂ ॥ ਹਾ-ਸਰਬ ਕਾਲ ਵਿਚ, ਸਦਾ, ਕਾਹੀ ਸੀਰ ਕਰਕੇ
ਸਭ ਨੂੰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਇਤਿਆਰ ਕਾਲਾਂ ਵਿਚ ॥ ਏਕ ਪੁਰਤਿ ਆਪ ਤਿਰਕ ਕਰਤ ਪੁਰਖ ਏਕ ਹੈ ਕਰਤਾ
ਅਕਾਲ ਵਿਚ ਉਸ ਦੇ ਸਮਰਥ ਹੈ ਪਰ ਸਮਰਥ ਹੈ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖ ਇਕ ਹੈ ਆਦਿ ਅਨਾਦ ਹਾ ਇਕ
ਆਪ ਹੀ ਆਪ ਹੈ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖ ਹੈ ਕਿਸੇ ਦਾ ਕੀਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਸੇ ਦਾ ਕੀਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਸੇ ਦਾ ਕੀਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ

ਪੁਰਖ ਮੰਨਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕੀਰਤਾਰਥ ਹੋਣੀ ਹੈ ॥ ੨ ਕਿਆਸਿਕ ਗੋਡਸ ਕਰਤਾ ਇਹ ਕਰਤਾਰੀ ਕਰਤਾ
ਤਾਵਾਦ ਸਿਧ ਕਰਦਾ ਹੈ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾਂ ਤੇ ਸ੍ਰਿਸਟੀ ਮੰਨਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਅਨੁਮਾਨ ਇਕ ਸਿਆਣਾ ਗੁਰੂ ਮੰਨਦਾ
ਹੈ ਸਿਆਣਾ ਅਸੂਰਯ ਨਾਲ ਸਬੰਧ ਹੋਣਾ ਹੈ ਜਾਂ ਸਿਆਣਾ ਕਰਿਤਾਰ ਮੰਨਦਾ ਹੈ ਇਹ ਪਰਮੇਸ਼ਰ
ਹੋਣਾ ਹੈ ਇਹ ਇਕ ਅਨੁਮਾਨ ਮੰਨਦਾ ਹੈ ਇਕ ਦੇਸੀ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਨੂੰ ਮੰਨਦਾ ਹੈ ਰਾਜੇ
ਤਕ ਜਿਹੇ ਇਕ ਥਾਂ ਤੇ ਬੈਠ ਕੇ ਸਾਰੇ ਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਕਾਨੂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜਿਹੇ ਮੰਦਰ ਦੇ ਇਕ
ਕੇਂਦਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਦਾ ਹੈ ਸਾਰੇ ਮੰਦਰ ਨੂੰ ਸਮ ਮੰਨਦਾ ਹੈ ਜਾਂਦੀ ਨੂੰ ਸਮ ਮੰਨਦਾ ਹੈ ॥ ਇਹ
ਤਾ ਇਕ ਨੂਰ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ॥ ੩ ॥ ਜਾ ਹੇ ਅਸੇਖਰ ਕਰਤਾਰਪੁਰੀ ਕਰਤਾ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਹੀ ਸਮ ਮੰਨਦਾ
ਹੈ ॥ ਸਮ ਦਾ ਕਰਤਾ ਕੋਇ ॥ ਜਿਹੇ ਪੈਰਾਂ ਤੇ ਪੈਰ ਮਾਰ ਕੇ ਸਮ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਹੇ ਪੈਰ
ਪਾਰ ਕਿਆ ਜਾਣੀ ਆਇਆ ਕਿ ਸਮ ਕਾਲ ਮੀਂਹ ਪੈਣ ਉਗਰੇ ਤਰੇ ਹੋਏ ਹਨ ਤੇ ਪੈਰ ਪੁਟਣ
ਹਨ ॥ ੪ ॥ ਹਨ ਕਰਤਾ ਹੈ ਕਰਿਤਾ ਹੈ ਕਰਮ ਕਰਕੇ ਨੀਹਤੇ ਬਹੀ
ਹਨ ਹੈ ਆਤੇ ਨੀਲੇ ਕਰਮਾਨ ਹਲ ਕੁਗਤ ਹਨ। ਅਹਮਾਸ ਭੁਗਤ ਬਿਸੇ ਕਿਰਤਾ
ਇਕ ਆਸੂਤ ਆਤੁਗਤਿਸੇ ਨ ਸੇਜਤੇ ॥ ਕਰਮ ਕਰਕੇ ਸ੍ਰਿਸਟੀ ਉਤੇ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਕਿਤ ਕਰਿਤ
ਪਾਠ ਕਰਮ ਕਿਰੀ ਕਿਰਤ ਆਹਿਵ ਕਰਮ ਰਹ ਇਹ ਕਰਮਾਂ ਉਤੇ ਕਿਰਤ ਕਰਦੇ ॥
੫ - ਪਤਿਚਲ ਪਤਿਜਲੀ ਕਰਤਾ ਹੈ ਜੋਗ ਸਾਸਤਰ ॥ ਜੋਗ ਸਾਸਤਰ ਚਿਤ ਵਿਤੀ ਨਿਰੋਧਾ
ਦੀ ਆਂ ਸ੍ਰਿਸਟੀ ਆ ਪ੍ਰਮਾਤਮ ਇਪਰਜੇ ਸਿਰਤਾ ਇਕਲਯ ਆਹਿਵ ਨੂੰ ਕੰਵਲ ਤੇ ਜੋਗ ਕੁਪੀ
ਮਮਾਲੇ ਨਾਲ ਮਨ ਕਿਰਮਲ ਕਰੀਦਾ ਹੈ ਆਂਜਕੇ ਇਕੇ ਵੇਸੀ ਮੰਨਦਾ ਹੈ। ਜੀਵ ਈਸ ਦਾ ਤੇਰ
ਮਨ ਮੰਨਦਾ ਹੈ। ਜੀਵ ਈਸ ਇਕ ਹਿਕਾਰ ਕਰਕੇ ਆਲ ਪਰਾ ਈਸਰ ਇਕ ਗੁਰੂ ਕਰਕੇ ਮਨ
ਹੈ ॥ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਤੇ ਸ੍ਰਿਸਟੀ ਮੰਨਦਾ ਹੈ ਈ ਹਿਟਾਂਤ ਸਾਸਤਰ ਕਿਆਸ ਕਰਤਾ ਹੈ ॥ ਇਸ
ਪੁਰਖ ਮੰਨਦਾ ਹੈ ਕਿਆਸ ਕਰਤਾ ਇਹ ਕਰਤਾ ਹੈ ॥ ਇਸ ਤੇ ਸ੍ਰਿਸਟੀ ਮੰਨਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ॥

ਦੇਵੇ ਪਰਾਰਥ ॥ ਇਸ ਤੇ ਇਸ ਤੇ ਹਾਲੀ ਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਸਿਖਿਆ ਹੈ ਈਸਰ ਨੂੰ
ਸਿਆਣਾ ਮੰਨਦਾ ਹੈ ॥ ਆਸਿਆਨ ਤੇ ਸ੍ਰਿਸਟੀ ਦੀ ਉਤਪਤੀ ਮੰਨਦਾ ਹੈ, ਜੀਵ ਈਸ
ਦੀ ਏਕਤਾ ਮੰਨਦਾ ਹੈ ॥ ਜੀਵ ਈਸ ਦੀ ਏਕਤਾ ਜੋਹੀ ਤਾਤ ਖਿਲ ਮਾਮ ਬੁਰਾ ਮੈਂ ਸਿਸ੍ਰੀ ॥
ਸੁਰਤੀ ਤਾਰੇ ਸਿਆਣ ਬਸਾਤੇ ॥ ਜਾਰੇ ਪਾਇ ਹੋਇ ਕੁਹ ਤਾਰੇ ॥ ਇਹ ਇਹੋ ਹੈ ਜਿਹੇ
ਈ ਸੁਰਤੀ ਆਂ ਨੂੰ ਇਕੇ ਤਾਰੀ ਇਸ ਤਾਰਿਆ ਜਿਸਨੇ ਚੇਤ ਦੇਖਿਆ ਗਰੀਬ ਹਰਤਾ
ਕਰੇ ਅਤਾ ਹਾਲੇ ਕਿਤਾ ਸਾਰੇ ਹਰਗਾ ਹੈ ਤੇ ਹਾਲੇ ਕਿਤਾ ਕੇਸੇ ਹਰਗਾ ਹਾਬਾਹਰਗਾ ਕੇਤ
ਹਾਲੇ ਕਿਤਾ ਕੁਝ ਹਰਗਾ ਹੈ ॥ ਪੁਛ ਹਾਲੇ ਕਿਤਾ ਕਸੇ ਹਰਗਾ ਹੈ ॥ ਅਤ ਤਾਰੀ ਇਕ ਸੀ
ਕਿਤ ਨ ਕਰਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ॥ ਇਹੋ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਇਕ ਹੈ, ਪਰ, ਆਪ ਆਪਨੀ ਬੁਧ ਹੈ ਜੇਤੀ।
ਕਰਕ ਕਿਤ ਕਿਤ ਤੁਹਿ ਤੇਤੀ ॥ ਖੇਲ ਖੇਲ ਆਖੇਲ ਖੇਲਾਂ ਆਪ ਖੇਲਾਂ ਦੇ ਖੇਲਾਂ ਤੇ
ਆਖੇਲ ਹੈ ਤੇ ਜਗਤ ਖੇਲ ਹੈ, ਖੇਲ ਕਿਤੇ ਦੇ ਹਾਲਾ ਹੈ ॥ ਹਾ ਆਪ ਤਿਨਾਂ ਬਾਹਰ ਬੁਧ
ਆਹਿਆ ਤੇ ਪੰਜਾਂ ਤਤਾ ਦੇ ਅਸੂਲ ਤੇ ਸੁਆਮ ਦੇ ਹਾਨੂੰ ਕਰਕੇ ਬੁਧ ਖੇਲ ਖੇਲਦਾ ਹੈ
ਆਪ ਆਖੇਲ ਖੇਲਦਾ ਤੇ ਕਰਿਤ ਤੇ ਖਿਡਾ ਦੇਹਾਂ ਹੈ ਖੇਲੀ ਆਂ ਹੈ ਹੀ ਆ ਖੇਲਾਂ ਨੂੰ
ਆਪ ਕਿਤ ਇਕੇ ਇਕ ਹੀ ਹੈ ॥ ਹਾ ਆਤ ਖੇਲਾਂ ਨੂੰ ਖੇਲਦਾ ਹੈ, ਤੇ ਹੋਰ ਖਿਡਾ ਇਹਾ ਹੈ,
ਤੇ ਆਪ ਆਤ ਖੇਲਾਂ ਤੇ ਆਖੇਲ ਹੈ ॥ ਦੇਵ ਤੇਰ ਨ ਜਾਨੀ ਦੇਵਤੇ ਆਤਮਾ ਸਤੂਪ ਦੇ
ਤੇਰ ਨੂੰ ਨਹੀ ਜਾਣਦੇ ॥ ਜਿਹ ਬੇਦ ਅਉਰ ਕਤੇਬ ਬੇਦ ਕਤੇਬ ਹੀ ਅਤ ਨਹੀ ਪਾ ਸਕਦੇ।
ਨੇਤ ਨੇਤ ਕਥੈਤ ਬੇਦਾ ਉਚ ਪਾਰ ਅਪਾਰ ਗੁਰ ਅਪਾਰ ਕੀਤਿਦਾ ॥ ਕਤੇਬਾਂ ਹੀ ਚਾਰੇ ਅਜੀਲ
ਇਸੀਆਹੀ ਆਂ ਦੀ ਜੋਬੁ ਤ ਜਹੂਦੀ ਆਂ ਦੀ ਤੇ ਤੇਤ ਇਕ ਤਰੀਕ ॥ ਸਕਤ ਸਕੇ ਤੁ ਕਰਿ ਸੁਤ
ਤ ਕਰੀਏ ਮੈਂ ਕਥ ਨ ਕਾਤੀ ॥ ਕੁਰਾਨ ਮੁਹੰਮਦੀ ਮੰਨਦੇ ਹਨ ਜਿਸਦੇ ਤੀਜੇ ਸਪਾਰੇ
ਵਿਚ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਆਖਰੀ ਕੁਰਬਾਨੀ ਦੇਣੀ ਆਖਿਰ ਹੀ ਲਿਖੀ ਹੈ, ਇਹ ਗੁਰੂ ਵਿਸ਼ਿਆ

[illegible]

83 [illegible]

84 [illegible]

[illegible]

85 [illegible]

ਹੋਣ ਕਾਰਣ ਉਹ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਮੇਲ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦੇ ਸਨ। ਉਹ ਹਾਲ ਬੇਹਵਾਈ ਹੋਣ ਕਾਰਣ ਹੀ ਸਾਰੇ ਜਗ ਤੇ ਪ੍ਰਸਿਧ ਸਨ। ਇਸ ਕਾਰਣ ਹੀ ਉਹ

ਕਰਨ ਹੈ ਸੋ ਇਸਨਾਨ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ, ਪ੍ਰੇਮ ਰੂਪੇ ਪਾਲਨਾਂ ਕਰਦੇ ਹੈ॥ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਤੋਂ ਰਹਿਤ
ਹੋਕੇ ਸਰਬ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਤੇਰਾ ਧਰਮ ਹੈ ਸਾਰੇ ਕੰਢੇ ਚੇਤਨ ਜੀ॥ ਵਾਹ ਸਤ
ਕਿਤ ਨੀਰ ਸਰੂਪ ਹੈ ਸਰਬ ਹੀ ਇਸਨਾਨ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ॥ ਵਾਹ ਪ੍ਰੇਮ ਹੋਕੇ ਪਾਲਨਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ॥
ਸਤਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ॥ ਸਤਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ (ਸਤਨਾਮ) ਦੇ ਪਰਮ ਪੁਰਖ (ਪਰਭੂ) ਦੇ ਨਾਮ ਦਾ ਸਤਸ੍ਰੀ
ਵਾਹ ਸਤਸ੍ਰੀ ਹੀ ਪੂਰਤੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹੋ ਵਾਹ ਸਭ ਕੁਝ ਕੁਝ ਸਭ ਕੁਝ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ
ਦੇ ਹੀ ਕੁਝ ਨਾਮ ਹੋ॥ ਸਤਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਸਤਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ ਕਿਸੇ ਦੇ ਕੰਢੇ ਦੇਹ ਤੋਂ ਵਾਹ (ਸਤ)
ਕਿਤ ਨੀਰ ਹੈ ਤੋਂ ਕੰਢੇ ਦੇਹ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੋ ਵਾਹ ਪ੍ਰੇਮ ਰੂਪ ਹੋ ਵਾਹ ਸਤ ਕਿਤ ਨੀਰ
ਹੋ ਸਤਸ੍ਰੀ (ਵਾਹਿਗੁਰੂ) ਸਤਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਹੋ॥

੬ ਚਾਂਚਰੀ ਛੰਦ ੬ ਮਹਾਂਪੁਰਖ

ਇਹ ਛੰਦ ਜਿਹੇ ੧੭ ਤੋਂ ਨਾਰਕ ਹੋਣੀ ਭੀ ਸਚ ਤਕ ਗਾਇਤ੍ਰੀ ਮੰਤ੍ਰ ਹੈ ਇਹਿਨੂੰ ਇਹ ਛੰਦ
ਦਸਮ ਗੁਰੂ ਕੀਤ ਹੀ ਗਾਇਤ੍ਰੀ ਜੀ ਹੋ ਇਹ ਛੰਦ ਗਾਇਤ੍ਰੀ ਦੀ ਕਿਆਹੀ ਹਨ ਕਿਆ ਹੀ ਗਾਇਤ੍ਰੀ
ਮਤਿ ਹੈ ਕਿਆ ਹੀ ਇਸਦਾ ਸਾਰ ਹੈ ਕਿਆ ਹੀ ਇਸਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਕਿਆ ਹੀ ਇਸਦਾ ਭਾਵ ਹੈ ਕਿਆ
ਹੀ ਇਸਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੈ। ਇਹ ਛੰਦ ਕਿਆ ਹੀ ਇਸਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੈ। ਇਹ ਛੰਦ ਕਿਆ ਹੀ ਇਸਦਾ
ਅਰਥ ਹੈ। ਇਹ ਛੰਦ ਕਿਆ ਹੀ ਇਸਦਾ ਭਾਵ ਹੈ। ਇਹ ਛੰਦ ਕਿਆ ਹੀ ਇਸਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੈ।
ਇਹ ਛੰਦ ਕਿਆ ਹੀ ਇਸਦਾ ਅਰਥ ਹੈ। ਇਹ ਛੰਦ ਕਿਆ ਹੀ ਇਸਦਾ ਭਾਵ ਹੈ। ਇਹ ਛੰਦ
ਕਿਆ ਹੀ ਇਸਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੈ। ਇਹ ਛੰਦ ਕਿਆ ਹੀ ਇਸਦਾ ਅਰਥ ਹੈ। ਇਹ ਛੰਦ ਕਿਆ ਹੀ
ਇਸਦਾ ਭਾਵ ਹੈ। ਇਹ ਛੰਦ ਕਿਆ ਹੀ ਇਸਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੈ। ਇਹ ਛੰਦ ਕਿਆ ਹੀ ਇਸਦਾ
ਅਰਥ ਹੈ। ਇਹ ਛੰਦ ਕਿਆ ਹੀ ਇਸਦਾ ਭਾਵ ਹੈ। ਇਹ ਛੰਦ ਕਿਆ ਹੀ ਇਸਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ
ਹੈ। ਇਹ ਛੰਦ ਕਿਆ ਹੀ ਇਸਦਾ ਅਰਥ ਹੈ। ਇਹ ਛੰਦ ਕਿਆ ਹੀ ਇਸਦਾ ਭਾਵ ਹੈ।
ਇਹ ਛੰਦ ਕਿਆ ਹੀ ਇਸਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੈ। ਇਹ ਛੰਦ ਕਿਆ ਹੀ ਇਸਦਾ ਅਰਥ ਹੈ। ਇਹ ਛੰਦ
ਕਿਆ ਹੀ ਇਸਦਾ ਭਾਵ ਹੈ। ਇਹ ਛੰਦ ਕਿਆ ਹੀ ਇਸਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੈ। ਇਹ ਛੰਦ ਕਿਆ ਹੀ
ਇਸਦਾ ਅਰਥ ਹੈ। ਇਹ ਛੰਦ ਕਿਆ ਹੀ ਇਸਦਾ ਭਾਵ ਹੈ। ਇਹ ਛੰਦ ਕਿਆ ਹੀ ਇਸਦਾ
ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੈ। ਇਹ ਛੰਦ ਕਿਆ ਹੀ ਇਸਦਾ ਅਰਥ ਹੈ। ਇਹ ਛੰਦ ਕਿਆ ਹੀ ਇਸਦਾ ਭਾਵ
ਹੈ। ਇਹ ਛੰਦ ਕਿਆ ਹੀ ਇਸਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੈ। ਇਹ ਛੰਦ ਕਿਆ ਹੀ ਇਸਦਾ ਅਰਥ ਹੈ।
ਇਹ ਛੰਦ ਕਿਆ ਹੀ ਇਸਦਾ ਭਾਵ ਹੈ। ਇਹ ਛੰਦ ਕਿਆ ਹੀ ਇਸਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੈ। ਇਹ ਛੰਦ
ਕਿਆ ਹੀ ਇਸਦਾ ਅਰਥ ਹੈ। ਇਹ ਛੰਦ ਕਿਆ ਹੀ ਇਸਦਾ ਭਾਵ ਹੈ। ਇਹ ਛੰਦ ਕਿਆ ਹੀ
ਇਸਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੈ। ਇਹ ਛੰਦ ਕਿਆ ਹੀ ਇਸਦਾ ਅਰਥ ਹੈ। ਇਹ ਛੰਦ ਕਿਆ ਹੀ ਇਸਦਾ
ਭਾਵ ਹੈ। ਇਹ ਛੰਦ ਕਿਆ ਹੀ ਇਸਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੈ। ਇਹ ਛੰਦ ਕਿਆ ਹੀ ਇਸਦਾ ਅਰਥ

ਨੂੰ ਸਾਰਵੇ ਸੁਤ ਗੁਣਾ ਨੂੰ ਕਰਨਹਾਰੇ ਨੇ ਸਿਰਜੇਵਿਚ ਪ੍ਰਗਟ॥ ਕਰੀਆਸੀ ਸਾਰੀ ਸਿਸਟੀ ਨੂੰ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਹਾਰਾ ਹੈ ਹਾ ਸਭਾਤੁਯ ਸੀਸਾਰ ਤੇ ਧਾਰ ਕਰਨ ਹਾਰਾ ਹੈ॥ ਸ੍ਰਿਸਾਸੇ ਸਭ ਜਾਣ ਸਾਖਿਆਂ ਤੇ ਰਹਿਤ ਹੈ॥ ਅਕਾਸੇ ਕਾਸਾਤਾਂ ਤੇ ਰਹਿਤ ਹੈ, ਕੇਲਾ, ਦਾਸ, ਕਾਸਾ ਨਹੀ ਹੈ ਕਿਸੇ ਦਾ॥ ਹਾ ਕਾਸਾਦਿਆਂ ਤੇ ਰਹਿਤ ਹੈ॥

ਹੈ ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦ ॥

96 ਚਤੁਰ ਚਕ੍ਰ ਕਰਤਾ ਚਤੁਰ, ਚਾਰੇ ਤਤੋਂ ਬੁਧ ਚਕ੍ਰਾਂ ਨੂੰ ਕਰਨ ਹਾਰਾ ਹੈ, ਪੌਣ, ਪਾਣੀ, ਧਰਤੀ, ਅਕਾਸ, ਏਨਾਂ ਚੇਤਾਂ ਤਤਾਂ ਦੀ ਸਿਸਟੀ ਸੰਨੀ ਹੈ, ਇਨਾਂ ਦਾਸਾਰਾ ਕਰਨ ਹਾਰਾ ਹੈ॥ ਹਾ ਚਤੁਰਿਸਾ ਉਤਰ, ਦਖਣ ਪੂਰਬ ਪਛਮ ਨੂੰ ਕਰਨ ਹਾਰੇ ਹੈ। ਚਤੁਰ ਚਕ੍ਰ ਧਰਤਾ ਸਾਰੇ ਦਿਸਾਂ ਬੁਧ ਚਕ੍ਰਾਂ ਨੂੰ ਧਾਰ ਕਰਨ ਹਾਰਾ ਹੈ, ਚਾਰੇ ਦਿਸਾਂ, ਉਤਰ, ਦਖਣ, ਪੂਰਬ, ਪਛਮ ਤਕ ਹਾ ਖੜੀ ਧਰਤੀ ਸਾਖਿਆਂ ਨਾਲ ਨੂੰ ਧਰਨ ਹਾਰਾ ਹੈ॥ ਚਤੁਰ-ਚਕ੍ਰ ਦਾਰੇ ਚਾਰੇ ਸਾਰੇ ਨਹਿਰ ਕਰਨ ਬੁਧ ਚਕ੍ਰਾਂ ਦਾ ਗਿਆਤਾ ਹੈ, ਸਰਬ ਪ੍ਰਥਿਤ ਹੈਵਾਰ॥ ਹਾ ਚਤੁਰ ਸਾਈਆਂ ਨੂੰ ਦਾਨ ਦੇਣ ਹਾਰੇ ਨੇ ਬਿਆਨ ਸਰੂਪ ਹੈ॥ ਚਤੁਰ ਚਕ੍ਰ ਜਾਰੇ ਚਾਰੇ ਖਾਣੀਆਂ ਨੂੰ ਜਾਰਨ ਹਾਰਾ ਹੈ, ਅੰਡਜ, ਜੇਰਜ, ਸੇਤਜ, ਉਤਭੁਜ ਹਾ ਚਾਰ ਖਾਣਾਂ, ਬ੍ਰਹਮਾਂਡਾਂ, ਗਿਆਨ

97 ਅਸਥਾਨ, ਚਾਰ ਖਾਣੀ, ਸਰਿਸਟੀ ਸ ਵਿਚ ਜਾਰ ਹੈ ਜੋਤ ਨੂੰ ਹਾਜ਼ਰ ਜਾਣੇ ਹੈ॥ ਚਤੁਰ ਚਕ੍ਰੇ ਵਰਤੀ ਚਾਰੇ ਜੁਗਾਂ ਵਿਚ ਵਰਤਣ ਹਾਰਾ ਹੈ॥ ਹਾ ਚਾਰ ਜੁਗ ਵਿਚ ਵਰਤਾਂ ਵਿਚ ਹੀ ਵਰਤ ਰਹੇ ਹੈ॥ ਚਤੁਰ ਚਕ੍ਰੇ ਵਰਤੀ ਚਾਰ ਵੇਦਾਂ ਵਿਚ ਗਿਆਨ ਭਰ ਕਰਨ ਹਾਰਾ ਹੈ॥ ਹਾ ਉਤਰ ਮਧਮ ਮਤਿ ਤੇ ਕਲਿਸਟ ਮਧਮ ਵਿਚ ਪੂਰਤੀ ਕਰਨ ਹਾਰਾ ਹੈ॥ ਚਤੁਰ ਚਕ੍ਰੇ ਪਾਲੇ ਚਾਰੇ ਬਰਨਾਂ ਨੂੰ ਪਾਲਨ ਹਾਰਾ ਹੈ॥ ਹਾ ਚਾਰੇ ਜਾਤਾਂ ਦੀ ਪਾਲਨਾਂ ਕਰਨ ਹਾਰਾ ਹੈ, ਬੈਸ਼ਨਾਂ, ਹਿਰੇਵ, ਮਰ ਸੰਧਤੀ, ਸੂਧ ਵਿਛਾ, ਇਨਾਂ ਵਿਚ ਹੈ॥ ਹਾ ਬ੍ਰਹਮਾਂ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਸਿਵਜੀ ਵਿਚ ਨੂੰ ਪਾਲਦੇ ਹੈ॥ ਚਤੁਰ ਚਕ੍ਰੇ ਕਾਲੇ ਚਾਰੇ ਜਾਮਾਂ ਦਾ ਕਾਲ ਕਰਨ ਹਾਰਾ ਹੈ, ਸ਼ ਗਿਆਤ, ਅਗਾਤ ਪ੍ਰਸਤ, ਬ੍ਰਹਮਜ਼ਤ, ਸਰਿ-

98 ਆਸੀ, ਏਨਾਂ ਦਾ॥ ਹਾ ਕਾਲ ਕਰਨ ਹਾਰੇ ਚਹੁ ਚਕਾ ਦੇ ਜੁਗਾਂ ਦਾ॥ ਚਤੁਰ ਚਕ੍ਰੇ ਧਾਰੇ ਹਿਉਤਾ, ਚਾਰੇ ਖਾਣਿਹ ਕਰਨ ਦੇ ਚੇਹਰੇ, ਮਨ ਦਾ ਚੰਦ੍ਰਮਾਂ, ਬੁਧ ਦਾ ਬ੍ਰਹਮਾਂ, ਚਿਤ ਦਾ ਹਾਸ-ਦੇਵ, ਹੰਕਾਰ ਦਾ ਰੁਦ੍ਰ॥ ਹਾ ਸ੍ਰਸਟ ਸਾਰ ਸਾਖਿਆਸਤ, ਤਤ ਤੇ ਦਾ ਸੰਧਰ, ਦੇਨਾਂ ਸਾਰ-ਨਾਂ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਧਾਮ ਹੈ॥ ਹਾ ਚਹੁ ਚਕਾਂ ਦਿਸਾਂ ਤੇ ਧਾਮੇ ਹੈ॥ ਹਾ ਪਾਣੀ, ਅਗਨੀ, ਹਵਾ, ਧਰਤੀ, ਚਕਾਂ ਤੇ ਧਾਮੇ ਹੈ॥ ਚਤੁਰ ਚਕ੍ਰੇ ਹਾਮੇ ਚਾਰੇ ਉਪਦਿਸਾਂ ਵਿਚ ਵਸਦਾ ਹੈ, ਨੈਰਤ, ਵੈਂਦ, ਸਾਰ, ਈਸਾਨ, ਹਾ ਵਸਦ ਹਾਰੇ ਨੇ ਸਾਰਵੇਦ, ਲਿਗ, ਜੁਜਰ, ਅਥਰਬਣ ਕਰਿਤੇ ਹਨ ਕਿ ਬ੍ਰਹਮਾ ਸ਼ਾਸਤ੍ਰ ਨੂੰ ਮੰਨ ਦੇ ਹਨ ਜੋ ਪੰਡਿਤ ਲੋਗ ਹਨ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇਕ ਕਰਕੇ ਸਾਰ ਲਿਖ-ਛੁਟੀ ਸਾਰ ਨੂੰ ਰਤੇ ਲੀਤੇ, ਜੁਜਰ ਵੇਦੇ ਚ ਲਿਖਿਆ ਨੂੰ ਖਟੇ ਅਗੇ ਕਲਜੀ ਕਲਜੁਗ ਦਾ ਅਥਰਬਣ ਕਾਲੇ ਲੀਤੇ ਹੋਣਗੇ॥ ਚਤੁਰ ਚਕ੍ਰੇ ਸਾਖਿਆਂ ਚਾਰੇ, ਉਤਮ, ਮਧਮ, ਕਨਿਸਟ, ਸਾਸਤ, ਏਨਾਂ ਵਿਚ ਮੰਨ ਰਹੇ ਹਨ, ਹਾ ਚਾਰੇ ਜੁਗਾਂ ਦੇ ਸਾਸਤਾਰ ਨੂੰ ਮੰਨ ਗਿਆ ਗਿਆ ਹੈ॥ ਹਾ ਚਹੁ ਚਕਾਂ ਦੇ ਜੀਵ ਜਿਹੜੇ ਸਾਸਤਰ ਪੜ੍ਹੀ ਸਾਖਿਆ ਸੀ ਸੀ ਸੀ ਕੀ ਕਾਰਨ ਜਿਹਾ ਸਾਸਤ੍ਰ ਹੋਣ ਕਰ ਕੇ ਹਨ॥ ਚਤੁਰ ਚਕ੍ਰੇ ਦਾਖਿਆ ਚਾਰੇ ਸਾਸਤਰਾਂ ਵਿਚ, ਸਾਬਤ, ਸੁਧਰ, ਸਾਖੰਧਰ, ਤੁਰੀ-ਆ ਦਾ ਗਿਆਤਾ ਜਾਨਣ ਹਾਰਾ ਹੈ॥ ਹਾ ਦਾਨ ਦੇਣ ਹਾਰੇ ਨੇ ਤੁਰੀਆ ਪਦ ਬੁਧੀ ਚਕਵਿਚ ਰਹਿਤੇ ਹਨ॥

ਹੈ ਚਾਚਰੀ ਛੰਦ ॥

99 ਕਰ ਜਾਤੇ ਕਰਿਤੇ ਨੇ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਤੇਰੇ ਕਾਲ ਜਮਾਨੀ ਕਰਨ ਹਾਰਾ ਨੇ ਹੀ ਨਹੀ ਹੈ॥ ਜਿਹੜੇ ਕਰਿਤੇ ਹਨ ਕਿ ਕਾਲ ਨੂੰ ਮਾਰਨ ਹਾਰਾ ਸੁਹਣਾ ਦਿਤਾ ਨੇਹੀ ਸਾਰਿਆ ਹਨ ਕਿ ਕਾਲ ਨੂੰ ਮਾਰ ਦੇ ਹਾਰ ਹੈ ਕਿਉਂ

ਹਾਲਾ ਕੋਈ ਨਹੀ ਸਾਥੀ। ਕਾਰਣ ਦੀ ਕਾਸ਼ਿਤਾਵਾਨ ਹੀ ਇਸ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨੂੰ ਸਭ ਕੀ ਸਾਥੀ
ਜਾਬਰ ਪਾਂਦਰਾ ਨੂੰ ਹੈ ਤੇ ਭਗਵਾਨ ਪਾਸ ਇਕੱਠੇ ਹੋਣ ਦੇ ਸੀਤਾ ਹਿਕੱਠੇ ਹੋਣ ਦੇ
ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨੂੰ ਕੋਈ ਸਾਥ ਨਹੀ ਦੇਣ ਹਾਲਾ ਹੈ ॥ ਨਿਮਰੇ ਜਾਣੀ ਅਤੇ ਨਹੀ ਕਿਸੇ ਇਕ ਨਾਲ
ਨਹੀ ਮੇਰੇ ਨਹੀ ਕੋਈ ਸਾਥ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਨਹੀ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸਾਥ ਨਹੀ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਨਹੀ
ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਨਹੀ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸਾਥ ਨਹੀ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਨਹੀ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸਾਥ

ਰਹਿਤ ਹੈ ॥ ਇਹ ਜਿਸ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਕੀਤਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਸੁਧ ਹੈ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ॥ ਇਹ ਵਸਤੂ ਇਕ ਹੀ ਆਖਿ-
ਵ ਹੈ ਸੁਧ ਹੈ ॥ ਕਿ ਬਿਬੁਤ ਕਰਤੈ ਬਿਬੁਤੀ ਦੇ ਕਰਤੇ ਹਾਲੇ ਹੈ ਇਹ ਦਸੀਆਂ ਨੂੰ ਬਿਬੁਤੀ ਵੈਹੀ ਗੁਣ-
105 ਦੀ ਦੇਣ ਹਾਲੇ ਹੈ (ਕਰਤੈ) ਕ੍ਰਿਪਾ ਦੇ ਕਰਤੇ ਹਾਲੇ ਹੈ ॥ ਕਿ ਰਾਜੇ ਪ੍ਰਭਾ ਹੈਂ ਰਾਜੇ, ਬਿਰਾਜ ਰਹੀ ਹੈ,
ਇਹ ਪ੍ਰਭਾਉ ਕਰੀ ਹੈ ਆਪ ਦੀ ਸੋਭਾ, ਭੇਦ ਜਾਣਦਾ ਹਾਲਾ ਹੈ ॥ ਇਹ ਇਕਾਤਾਂ ਦੀ ਸੋਭਾ ਇਕ
ਰਾਜਿਆ ਨੂੰ ਭੀ ਸੋਭਾ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ॥ ਕਿ ਧਰਮ ਧੁਜਾ ਹੈਂ ਧਰਮ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਰੂਪ ਹੈ ॥ ਇਹ
ਧਰਮ ਦਾ ਆਸਰਾ ਹੈ ॥ ਕਿ ਆਸੇਵ ਕਰਤੈ ਸੇਵਾਂ ਨੂੰ ਰਹਿਤ (ਕਰਤੈ) ਕਬਲ ਕਰੀ ਦੇ ਹੈ ॥ ਇਹ
ਸੇਵਾਂ ਤੇ ਰਹਿਤ ਆਪਣਾ (ਕੰਗ) ਪ੍ਰੇਮ ਹੈ ॥ ਕਿ ਸਰਬਾ ਆਭਰਤੈ ਸਭ ਦੀ ਪੁਸਤੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ
106 ਹੈ ਇਹ ਸਭਨਾਂ ਦਾ ਪਾਲਣ ਹਾਰ ਸਰੂਪ ਹੈ ॥ ਕਿ ਜਗਤੇ ਬਿਤੀ ਹੈਂ ਕਿ, ਹੈ ਆਪ ਵੈਸੇ ਹੈ ਜਗਤ ਦੀ ਉਤਪਤੀ ਪਿਛੋਂ,
ਕਰਤਾ ਹਾਲੇ ਹੈ ॥ ਇਹ ਆਪ ਦੀ ਜਗਤ ਬੁਧ ਸੇਤੀ ਹੈ, ਇਹ ਆਪ ਦੀ ਕੀਰਤੀ ਹੈ
ਰਹੀ ਹੈ ॥ ਕਿ ਛਤ੍ਰੇ ਛੱਤ੍ਰੀ ਹੈ, ਆਪ ਛੱਤ੍ਰ ਧਾਰੀਆਂ ਵਿਚੋਂ, ਛਤ੍ਰੀ, ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ਛੱਤ੍ਰ ਧਾਰੀ ਹੈ ਇਹ ਛਤ੍ਰੀਆਂ ਤੋਂ
ਸ੍ਰੇਸ਼ਟ ਛੱਤ੍ਰ ਦੇਣ ਹਾਲੇ ਹੈ, ਇਹ ਸਮਸਤ ਧਾਰੀਆਂ ਵਿਚੋਂ ਸਮਸਤ ਧਾਰੀ ਹੈ ॥ ਕਿ ਬਜ੍ਰ ਸਤ੍ਰੇ ਬਿਆਪਕ ਸਰੂਪ
107 ਹੈ ॥ ਕਿ ਆਕਰਤੇ ਆਸ੍ਰਯੇ ਨੂੰ ਕੰਮ ਕਰਨ ਉਪਾਉ ਰਹਿਤ ਹੈਂ ॥ ਕਿ ਆਦਿ ਅਨੇਹ ਹੈਂ ਆਪ, ਆਦਿ, ਅਨਾਦ, ਸੈਂਤ
ਦੇ ਭੀ ਆਦੀ ਸਰੂਪ ਹੈ ਇਹ ਆਦੀ ਸਰੂਪ ਹੈ, ਤੇ ਆਪ, ਆ, ਆਸਰਾ ਹੈਂ ਜਾ ਹੈ, ਸਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਸਰੂਪ
ਦੇਣ ਹੈ, ਤੇਰਾ ਕੋਈ ਦੇਣ ਹਾਰਾ ਨਹੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਤੂੰ ਸੁਣੇ ਤੂੰ ਸਭ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖ ਹੈ ॥ ਕਿ ਆਦ ਅਨੇਹ ਹੈਂ
ਆਪ ਆਪ ਆਪ ਸਰੂਪ ਹੈ, ਤੇ ਅਨੇਹ, ਦੇਣ ਹੈਂ ਰਹਿਤ ਹੈ ॥ ਕਿ ਚਿਤ੍ਰੇ ਬਿਚਿਤ੍ਰੇ (ਚਿਤ੍ਰੇ) ਨਾਨਾ ਰੂਪ
ਹਨ ਆਦਿਆਂ ਦੀ ਆਂ ਗਤ ਖਾਣੀਆਂ ਰੂਪ ਚਿਤ੍ਰ ਕਾਰੀ ਨੂੰ ਰਹਿਤ ਹੈ ॥ ਇਹ ਅਕਾਰ ਦੀ ਵਿਚਕਾਰੀ
ਹਨ ਚਿਤ੍ਰ ਛਾਪ ਹਨ ਤਸਵੀਰ ਹਨ ਇਕਲਾਪਣ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ ॥ ਕਿ ਏਕੈ ਆਪੀਨੈ : ਇਕ ਤਰਫੀ ਦੇ ਆਪੀ-
108 ਨ ਹੈ, ਇਹ, ਜੋ ਇਕ ਰੂਪ ਹੈਂ ਹੈ ਆਪਣੇ ਆਪੀਨ ਹੈ ॥ ਕਿ ਤੇਜੀ ਤਜਾ ਕੈ ਤੇਜੀ ਦੇਣ ਹਾਲੇ
ਤਾਕਤ ਇਕ ਹੈ, ਹਾ ਤੇਜੀ ਦੇਣ ਹਾਲੇ ਤੇ (ਤਜਾਕੈ) ਤੇਜ ਦੇ ਜਾਣ ਹਾਲੇ ਹੈ, ਹਾ ਤੇਜੀ ਦੇਣੇ ਕਰਤਾ

ਹਾਲੇ ਹੈ ॥ ਤਰੀਐ ਤਰਾਕੈ ਤਰੀਐ) ਤਰਿਸਟਿਲ ਹੈ, ਤੇ (ਤਰਾਕੈ) ਤਿਰਾਣੀ ਦੇਣ ਹਾਲੇ ਹੈ,
ਤਰਨ ਬੰਧਨਾਂ ਤੋਂ ਤੇ ਤੇਰਨ ਦੇ ਦੇਣ ਹਾਲੇ ॥ ਇਹ ਆਤਿਆਨ ਦੇ ਗਰਕ ਦੇ ਜਾਣ ਦੇ ਆਸਤਿਕ ਦੇ
ਕੈ ਦੀਆਂ ਨੂੰ ਤਿਰਾਕੇ ਤੋਂ ਤਿਰਾਕੇ ਦੇਣ ਹਾਲੇ ਹੈ ਇਹ ਬੰਧਨਾਂ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕਰਨ ਹਾਲੇ ਹੈ ॥
ਕਿ ਪਾਰਬਿਆਸੇਸ ਹੈਂ : ਪਾਰ, ਪਰਿਤ੍ਰ, ਸਰੂਪ ਹੈ, ਬਿਆਸ) ਆਪ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ ॥ ਇਹ ਕਾਰਣ-
ਤਿਆ ਇਹ ਸਮਰਥ ਸਮਰਥਾਈ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ ॥ ਕਿ ਕੈਵਲ ਕੈਵ ਹੈਂ : ਕੇਵਲ ਤੋਂ ਭੀ ਕੇਵਲ ਸਰੂਪ
ਹੈ, ਕੇਵਲ ਸਰੂਪ ਹੈ ॥ ਇਹ ਕੇਵਲ ਤੋਂ ਕੇਵਲ ਹੈ ਇਹ ਪਰਮਾਤਮਾ ਹੀ ਕੇਵਲ ਹੈ ਕੇਵਲ ਹੈ ਇਹ
ਸਿਆਣ ਹੈ ਇਹ ਕੇਵਲ ਹੈ ਇਹ ਕੇਵਲ ਹੈ ਇਹ ਕੇਵਲ ਹੈ ॥ ਕਿ ਅਨਾਮ ਅਕਾਮ ਹੈਂ : ਨਾਮ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ
ਕਾਮ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ ॥ ਕਿ ਅਗਾਧ ਅਗਾਹ ਹੈਂ ਅਗਾਧ ਅਗਾਹ ਹੈ, ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਤੋਂ ਹੀ ॥ ਕਿ ਅਗਾਧ ਅਗਾਹ ਹੈਂ
ਅਗਾਧ ਅਗਾਹ ਹੈ ਇਹ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਤੋਂ ਹੀ ਅਗਾਧ ਅਗਾਹ ਹੈ ॥ ਕਿ ਕਾਰਨ ਕਰਣ ਹੈਂ : ਕਰਣ (ਕਾਰਨ) ਕੰਮਾਂ ਕਾਰਜਾਂ
ਦੇ (ਕਰਣ) ਕਰਤਾ ਹੈ ਇਹ ਕਾਰਣ ਕਰਣ ਹੈ ॥ ਕਿ ਕਾਰਨ ਕਰਣਿ ਹੈਂ ॥ ਇਹ ਸਿਸਟੀ ਦੇ ਕਾਰਣ ਕਾਰਜ
ਕਰਣ ਹੈ ਇਹ ਕਾਰਣ ਕਰਣ ਹੈ ॥ ਇਹ ਸਿਸਟੀ ਦੇ ਕਾਰਣ ਕਾਰਜ ਕਰਣ ਹੈ ॥ ਕਿ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖ ਅਕਰਤਾ
ਪ੍ਰਭਾਉ ਹੈਂ : ਕਰਤਾ ਪੁਰਖ ਅਕਰਤਾ ਪ੍ਰਭਾਉ ਹੈ, ਅਲਿਆਨ ਹੈ ਇਹ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖ ਅਕਰਤਾ
ਪ੍ਰਭਾਉ ਹੈ ਇਹ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖ ਅਕਰਤਾ ਪ੍ਰਭਾਉ ਹੈ ॥ ਕਿ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਹੈਂ : ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਹੈ
ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਹੈ ॥ ਕਿ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਹੈ ਇਹ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਹੈ ॥ ਕਿ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਹੈ ਇਹ ਕਰਣ ਕਾਰਣ
ਹੈ ॥ ਕਿ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਹੈ ਇਹ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਹੈ ॥ ਕਿ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਹੈ ਇਹ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਹੈ ॥

ਸਿਮਰਨ ਤੇ ਧਿਆਨ ਕੇਂਦ੍ਰਿਤ ਕਰਨ ਦੇ ਅਭਿਆਸ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ॥ ਇਹਨੀ ਸਮੇਂ ਸਹਿਜ ਅਵਸਥਾ ਵਿਚ ਪਹੁੰਚ ਜਾਣ ਕਾਰਨ ਮਨ ਦੀ ਭਟਕਣ ਖਤਮ ਹو ਜਾਂਦੀ ਹੈ ॥ ਜਿਵੇਂ ਬਚੇ ਦੀ ਗਰਭ ਵਿਚ ਕੀਤੀ ਪਰਵਰਿਸ਼ ਉਸ ਦੇ ਜੀਵਨ ਉਤੇ ਅਸਰ ਪਾਉਂਦੀ ਹੈ ॥ ਕਿ ਸਤਬਰੁ ਦੇਹੀ ਦੇਹ ਹਾਲਾ ਹੈ ॥

ਕਿ ਗਾਰਬ ਕੀਆਹੈ ਗਾਰਬ, ਕੇਹਾ ਦੇ ਅਹੰਕਾਰ ਹਾਲਾ ਦੇਹੀ ਦੇਹ ਹਾਲਾ ਕਰਿਆ ਹਿਆ ਹੈ ॥ ਕਿ ਸਤਬੈ ਕਲੀ ਹੈ ॥ ਕਿ, ਤੇ ਸਤਬ, (ਕਲੀ) ਹਉਮੈ ਦਾ, ਹਾ ਕਾਹੀ ਮਾਂ ਵਿਚ ਹਾ ਸਦੀ ਮਾਂ ਵਿਚ ਹਾਪਾਈ ਹੈ ॥ ਹਾ ਸਦੀ ਮਾਂ ਹਾਲਾ ਆਪ ਹੀ ਹੈ ॥ ਹਾ-ਸਰੀਰ ਵਿਚ ਤੇ ਕਲਜੁਗ ਵਿਚ ਵੀ ਆਪ ਹੈ ॥ ਕਿ ਸਤਬੈ ਚਲੀ ਹੈ ਸਤਬ ਨੂੰ ਚਲ ਦੇਣ ਹਾਲਾ ਹੈ ॥ ਕਿ ਸਤਬਰੁ ਮਾਰਿਜੈ ਸਤਬਰੁ, ਸਤਬ ਨਾਰੂ ਤੇ ਵਿਸੇ ਸੀਮਾਰ ਹੈ, ਇਸ ਵਿਚ ਪੁਜਾਜ ਹੈ, ਹਾ ਸਤ ਨੂੰ ਮੰਨ-ਦਾ ਹੈ ਹਾ ਮੰਨ ਦੇ ਜੋਗ ਹੈ ਸਤ ਹੈ ॥ ਕਿ ਸਤਬਰੁ ਹਾਰਿਜੈ ਸਤਬ ਦੇ ਇਲਾਹੀ ਜਾਰ ਹਾਲਾ ਹੈ ॥ ਕਿ ਸਤਬਰੁ ਗਾਰਿਜੈ ਸਤਬ ਵਿਚ ਹਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ॥ ਹਾ ਪਉਣ ਪਾਣੀ ਅਗਨੀ ਤੇ ਮਾਟੀ ਮਾਂ ਵਿਚ ਹਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ॥ ਹਾ ਸਤ ਹੈ ਨੂੰ ਮੰਨੀ ਹੈ ॥

ਕਿ ਸਤਬਰੁ ਭਉਹੈ ॥ ਸਾਰੇ ਸਰੀਰਾਂ ਬਾਰੇ ਸਤ ਹਾਂ ਵਿਚ ਹੈ ॥ ਹਾ ਭਉ ਤੇ ਸਹਿਤ ਗੋ ਹਾਲ ਉਹ ਦੇ ਅਨੰਦ ਵਿਚ ਹੈ ਹਾ ਸਤ ਹੈ ਨੂੰ ਮੰਨ ਕੇ ਹੈ ਹਾਂ ਵਿਚ ਹੈ ॥ ਕਿ ਸਤਬੈ ਕੇਤੇ ਸਤ ਦੇਸਾਂ ਵਿਚ ਖਿਰਾਜ ਕਰਦੇ ਹਨ ॥ ਕਿ ਸਤਬਰੁ ਜਾਣੈ ਸਤ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਹੈ ॥ ਕਿ ਸਤਬਰੁ ਜਾਣੈ ਸਤ ਵਿਚ ਹੈ ॥ ਕਿ ਸਤਬਰੁ ਜਾਣੈ ਸਤ ਵਿਚ ਹੈ (ਜਾ, ਸੇਤਾ ਹਾਲੇ ਹੈ, ਹਾਂ ਸੇਤਾ ਦੇ ਹੈ ਹਾਲੇ ਹੈ, ਹਾਂ ਜਾ, ਸਤਬ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਹੈ ॥ ਹਾਂ ਸਤ ਵਿਚ ਹੈ ॥ ਕਿ ਸਤਬਰੁ ਕਾਲੈ ਕਾਲ ਪਲੇ ਕਰਦ ਹਾਲੇ ਹੈ ॥ ਕਿ ਸਤਬਰੁ ਪਾਲੈ ਪਾਲਣਾਂ ਕਰਦ ਹਾਲੇ ਹੈ ॥ ਹਾ ਸਤ ਨੂੰ ਪਾਲ - ਪਾਲ ਕੇ ਹੈ ਹਾ ਸਤ ਨੂੰ ਪਾਲ ਕੇ ਹੈ ॥ ਕਿ ਸਤਬਰੁ ਪਾਲੈ ਪਾਲਣਾਂ ਕਰਦ ਹਾਲੇ ਹੈ ॥ ਕਿ ਸਤਬਰੁ ਪਿਤਾ ਪਿਤਾ ਮੇਹਰ ਹਾਲਾ ਕਾਰਨ ਸ੍ਰੀ ਸੁਖਮਨੀ ਸਾਹਿਬ ਹਾਲਾ ਹੈ ॥ ਕਿ ਸਤਬਰੁ ਮਿਤਾ ਸਤਬ ਹਾ ਮਿਤਾਰ ਪਰਿਤੀ ਨੂੰ ਮੰਜਾਂ ਤਰਾਂ ਨੂੰ ਸਾਥ ਕਰਦ ਹਾਲਾ ਹੈ ॥ ਕਿ ਸਤਬਰੁ ਹੈ, ਹਾ ਜਾਤੀ ਕਰਦ ਹਾਲਾ ਹੈ ॥ ਹਾ ਬਿਪਤੀ ਕਰਦ ਹਾਲਾ ਹਿਤਾਰਥ ਹਾਲਾ ਹੈ ॥ ਕਿ ਸਤਬਰੁ ਪੇਖੀ ਸਤਬ ਨੂੰ ਦੇਖ ਰਹੇ ਹੈ ॥ ਹਾ ਪੇਖਣ ਹਾਲੇ ਹੈ ਸਤ ਨੂੰ ਇਸ ਸਤ ਨੂੰ ਹੈ ॥ ਕਿ ਸਤਬਰੁ ਸਾਰੇ ਵੇਆਂ ਵਿਚ ਆਪ ਹੈ ਹਾ ਕਰਦ ਹਾਲੇ ਹੈ ਸਾਰਿਆਂ ਵੇਆਂ ਨੂੰ ਹੈ ॥ ਹਾ ਤਰਾਤੀ ਦੇ ਕਾਰਜ ਕਰ ਰਹਾਲਾ ਹੈ । ਧੀਰੇ ਦੀਆਂ ਗਰਿਆਂ ਕੁਹਾਰੀ ਜਾਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਸਤਬਰੁ ਸੋਖੈ ਸੁਰਜ ਦੀ ਕਿਰਣਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਸਕੇਤ ਹਾਲਾ ਹੈ ਹਾ ਧਾਤਾਂ ਨੂੰ ਸਿਰਜ ਹਾਲਾ ਹੈ ਹਾ ਧੀਰਜ ਸਕੜੀਆਂ ਵਿਚ ਹਾ ਹਾਲਾ ਹੈ ॥ ਕਿ ਸਤਬਰੁ ਸੋਖੈ ਸਤ ਵਿਚ ਹੈ ਹਾ ਕਰਿਆ ਕਰਦ ਹਾਲਾ ਹੈ ਤੇ ਕਸ ਰੂਪ ਹੈ ॥

ਕਿ ਸਤਬਰੁ ਸੁਹੈ ਸਤ ਦੇ ਘਰ ਦਾ ਰੂਪ ਹੈ ॥ ਕਿ ਸਤਬਰੁ ਹੇਤੇ ਸਤ ਦੇ ਵਿਚ ਹਾ ਸਾਰੇ ਵੇਆਂ ਵਿਚ ਆਪ ਹੈ ॥ ਕਿ ਸਤ ਵਿਚ ਹਾ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦ ਹਾਲੇ ਹੈ ॥ ਕਿ ਸਤਬਰੁ ਵਾਲੈ ਵਾਲ ਪਲੇ ਕਰਦ ਹਾਲੇ ਹੈ ॥ ਕਿ ਸਤਬਰੁ ਵਾਲੈ ਵਾਲ ਪਲੇ ਕਰਦ ਹਾਲੇ ਹੈ ॥ ਕਿ ਸਤਬਰੁ ਵਾਲੈ ਵਾਲ ਪਲੇ ਕਰਦ ਹਾਲੇ ਹੈ ॥ ਕਿ ਸਤਬਰੁ ਵਾਲੈ ਵਾਲ ਪਲੇ ਕਰਦ ਹਾਲੇ ਹੈ ॥

118 ਤੇ ਅਭੇਸਾਂ ਵਿਚ ਆਪਣੇ ਵਿ ਸਤਬਰੂ ਜਾਨਜੈ ਆਨਤੀਵ ਹੋਵਾ ਮੰਨਦੇ ਜੁਗ ਹੈ ਸਤਬਰ ਦੇ ॥
ਸਦੈਵ ਆਪਾਨਜੈ ਖੇਤਰ ਤਤ ਜਜ ਰਰ ਤੋ ਸਰੀਰ ਵਾਲਾ (ਦੇਹ) ਸਿਸਤੇ ਕਰਕੇ ਸੁਖੀ ਹੈ ॥ ਵਿ
ਸਤਬਰੂ ਜਾਪਜੈ ਵਿ, ਜੋ ਸਤਬਰ ਦੇ ਜਯ ਦੇ ਜੁਗ ਹੈ ਹਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ॥ ਹਾ ਆਪਾਪੇ ਆਪਹੀ
ਤੇਰਾ ਮਾਲ ਜਾਣੇ ਹੋਇ ਜੋਗ ਹੈ ॥ ਵਿ ਸਤਬਰੂ ਬਾਪਜੈ ਸਭ ਨੂੰ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ ਹਾ ਸਭਾਪ
ਹਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ ॥ ਹਾ ਇੰਦ੍ਰ ਬ੍ਰਹਮਾ ਵਿਸ਼ਨੂ ਆਦਿਕ ਨੂੰ ਪਾਣੀ ਤੇ ਖਪਣ ਵਾਲੇ ਹੈ ॥

119 ਵਿ ਸਤਬਰੂ ਗਾਈਐ ਸਤਬ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਕਰਕ ਵਾਲਾ ਹੈ, ਹਾ ਉਸ ਵਾਲਾ ਹੈ ਸਤਬ ਨੂੰ ॥ ਹਾ ਪ੍ਰਤੀਤ
ਕਰਕੇ ਬੋਲਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ॥ ਵਿ ਸਤਬਰੂ ਸਿਮਰੀਐ ਵਿ ਸਤਬਰ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ ॥ ਵਿ ਸਤਬਰੂ ਸਿਮਰੂ
ਦੇ ਸਿਮਰੂ ਜਾਨ ਰੂਪ ਹੈ ਹਾ-ਸਿਮਰੂ, ਬਿਰੁਤੀ ਦੇ ਦੇਣੇ ਵਾਲੇ ਹੈ ਸਤੁਤੀ ॥ ਵਿ ਸਤਬਰੂ ਸੇਵੀਐ ਸਤਬ

120 ਦੇ ਸੇਵਕਾਂ ਨੂੰ ਪਾਉਂਦੇ ਹੋਵੇ ਸਾਂਤੀ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਹੈ ਹਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਰੂਪ ਹੈ ॥ ਵਿ ਸਤਬਰੂ ਕਲੀਐ ਸਤਬ ਵਾਲੇ
ਤੇ ਆਤਮਾ ਵਿਚ ਹੈ, ਤੇ ਸਤਬ ਸਤੀਆਂ ਵਿਚ, ਤੇ ਕਲਜੁਗ ਆਦਿ ਵਿਚ ਹੈ ॥ ਹਾ
ਵਿ ਪਾਰਸੀ ਹਰੀਐ ਵਿਚ ਹਾਲ ਹਾਲੇ ਹੈ, ਹਾਰ ਹੀ ਨਾਸ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ ॥ ਵਿ ਪਾਰਸ ਹੈ ਪਾਰਸ ਦੇ ਵਾਂਗ ਲੋਹੇ ਨੂੰ ਸੋਨਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ ॥
ਵਿ ਆਕਲ ਆਲਾਮੈ ਅਕਲ, ਆਲਾਮ, ਸਾਰਾ ਹੈ ਪਰਮ ਰੂਪ ਹੈ ॥ ਵਿ ਆਕਲ ਆਲਾਮੈ ਅਕਲ, ਆਲਾਮ, ਸਾਰਾ ਹੈ ਪਰਮ ਰੂਪ ਹੈ ॥
ਵਿ ਆਕਲ ਆਲਾਮੈ ਅਕਲ, ਆਲਾਮ, ਸਾਰਾ ਹੈ ਪਰਮ ਰੂਪ ਹੈ ॥ ਵਿ ਆਕਲ ਆਲਾਮੈ ਅਕਲ, ਆਲਾਮ, ਸਾਰਾ ਹੈ ਪਰਮ ਰੂਪ ਹੈ ॥

121 ਵਿ ਅਕਲ ਕਲਾਮੈ ਅਕਲ ਕਲਾਮ ਵਾਲਾ ਹੈ ॥ ਵਿ ਅਕਲ ਕਲਾਮੈ ਅਕਲ ਕਲਾਮ ਵਾਲਾ ਹੈ ॥
ਹਾ ਪਰਮ ਰੂਪ ਹੈ ਕਲਾਮ ਵਾਲਾ ਹੈ ਅਕਲ (ਅਕਲ) ਕਲਾਮ (ਕਲਾਮ) ਵਾਲਾ ਹੈ ॥ ਵਿ ਅਕਲ
ਕਲਾਮੈ ਅਕਲ ਕਲਾਮ ਵਾਲਾ ਹੈ ॥ ਵਿ ਅਕਲ ਕਲਾਮੈ ਅਕਲ ਕਲਾਮ ਵਾਲਾ ਹੈ ॥ ਵਿ ਅਕਲ
ਕਲਾਮੈ ਅਕਲ ਕਲਾਮ ਵਾਲਾ ਹੈ ॥ ਵਿ ਅਕਲ ਕਲਾਮੈ ਅਕਲ ਕਲਾਮ ਵਾਲਾ ਹੈ ॥

122 ਗਰੀਬਲ ਨਿਵਾਜੈ ਗਰੀਬ ਨੂੰ ਉਠਾਉਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ॥

ਹਾ ਸਿਰਜਣ ਵਾਲੇ ਹੈ ਬ੍ਰਹਮਾ ਹਾਲੇ ਹੈ ਬ੍ਰਹਮਾ ॥ ਗਰੀਬਲ ਨਿਵਾਜੈ :- ਗਰੀਬ (ਗਰੀਬ) ਨੂੰ
ਹੀ ਨਿਮਰਤਾ ਹਾਲਿਆਂ ਹੀ (ਨਿਵਾਜੈ) ਪਾਲਣ ਹਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ ॥ ਖਿਲੇਹਲ ਮਕਾਨੈ
ਹਲੇ ਬ੍ਰਹਮ ਮਕਾਨ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ॥ ਜਿਮੀ ਤਲ ਜਮਾਨੈ :- ਜਮੀਨ (ਜਮੀਨ) ਤੇ ਕਰਕੇ (ਜਮਾਨੈ)
ਜਮਾਨ ਵਿਚ (ਉਲ) ਚੁਰਨ ਹੈ ॥ ਹਾ ਜਮੀਨ (ਜਮੀਨ) ਤਕ ਜਮੀਨ ਹੈ ਆਕਾਸ਼ ਹੈ ਆਕਾਸ਼ ਵਿਚ
ਸੂਰਜ ਦੀਏ ਜਾਣੇ ਹੋਏ ਚੰਦ ਤਾਰੇ ਉਤ ਕੁਝ ਧਰਤੀ ਹੈ ਹਾ ਸਮੀਨ ਹੀ ਤੇ ਹੀ ਆਕਾਸ਼ ਹੀ ਜਮੀਨ

123 ਚਹੀ ਪੁਰਨ ਹੈ ਪੂਰਨ ਹੈ ਉਮੀਨ ਉਮਾਨੈ ਉਮਾਨੈ (ਉਮੀਨ) ਮਾਨਿਆਂ ਹੀ (ਉਮੀਨ) ਪਾਲਣ ਕਰਕ ਹੈ
ਹਾ ਪ੍ਰਾਣ ਹੈ ॥ ਤੁਰਾਬਲ ਨਿਯਾਰੈ :- ਅਲ (ਪੁਰਨ) ਨਿਯਾਰੈ, ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਪਾਣ ਵਾਲੇ (ਤੁਰ) ਅਰਥੀ
ਹੈ ॥ ਤਰੀਹਲ ਮਾਜੀਮੈ ਮਾਜੀ ਮੈ, ਵਡਾ ਬਾਕੀ ਵਡਾ (ਤਰੀਹਲ) ਚੜ੍ਹਾਂ ਹੈ ਹਾ ਸਿਰਤੂ ਹੈ ॥

124 ਤਰਾਸਿਕ ਜਰੀਐ ਤਰਾਸਿਕ, ਬਿਨਾਸ ਦੇ ਵਾਲਾ ਹੈ (ਜਰੀਐ) ਨਿਰਾਸ ਕਰਕੇ ॥ ਸਤੇਕਲ
ਤਰਿਗੈ ਤਰਿਗੈ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਰੂਪ ਸੰਸਾਰ ਵਿਚ (ਸਤੇਕਲ) ਸਤੇਕ ਰੂਪ ਹੀ ਆਪ ਹੈ, ਹਾ ਸਤੇਕ ਤਾਂ ਸੰਸਾਰ
ਰੂਪ ਤਰਿਗ ਹੀ ਹੈਗੀ ਹੈ ॥ ਹਾ-ਸਿਸ ਸੰਸਾਰ-ਤਰਿਗ, ਰੂਪ ਹੈ ॥ ਹਾ ਕਰੇ ਗਾਜ ਕੋਰੇ ਸਿਸਾਰ
ਕਰੇ ਖੰਜ ਤਰਾਂ ਹੀ ਤਿੱਤਾਂ ਗੁਪਤਾਂ ਹੀ ਸਾਰ ਦਾ ਹਾਲਾ ਹੈ ਕਰੇ
ਸੁੰਪ ਕਰੇ ਖਲੇ ਕਰੇ ਕਰਤਾਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਕਿਤੇ ਪਾਣੀ ਪੁੱਤੀ ਹੈ। ਸਤੇਕਾ ਸਤਿਤਾਂ ਪ੍ਰੇਮ-
ਹੀ ਸਾਂ ਉਹ ਹੈ ਹਾਲਾ ਹੈ ਤੁਰਤਾ ਨੂੰ ॥ ਸਤੇਰ ਹੈ ਤੇਰ ਤੇਰ ਤੇਰ ਤੇਰ ਤੇਰ ਹੈ ॥ ਸਤੇਗ ਹੈ ਸਤ-
ਸਾਰ ਤੂੰ ਬਰਿਤ ਹੈ ॥ ਸਤੇਜ਼ਲ ਸਿਰਜਾਨ ਹੈ ਸਤੇਜ਼ਲ, ਪਿਆਰਿਆਂ ਤਾਂਹੀ (ਸਿਰਜਾਨ) ਤੇਰੇ

ਕਰਮ, ਸੰਜਮ, ਵਰਤ, ਤਪ ਆਦਿ ਕਰਮ ਕਾਂਡ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੀ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਹੋਣੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਰਮ ਕਾਂਡ ਹੀ ਮੁਕਤੀ ਦਾ ਸਾਧਨ ਹਨ। ਇਹ ਕਰਮ ਕਾਂਡ ਹੀ ਮਨੁਖ ਦੇ ਦੁਖਾਂ ਦਾ ਕਾਰਣ ਹਨ। ਇਹ ਕਰਮ ਕਾਂਡ ਹੀ ਮਨੁਖ ਨੂੰ ਪਰਮਾਤਮਾ ਤੋਂ ਵਿਛੋੜਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਕਰਮ ਕਾਂਡ ਹੀ ਮਨੁਖ ਨੂੰ ਆਵਾਗਵਣ ਦੇ ਚਕਰ ਵਿਚ ਪਾਉਣ ਦਾ ਕਾਰਣ ਹਨ। ਇਹ ਕਰਮ ਕਾਂਡ ਹੀ ਮਨੁਖ ਨੂੰ ਪਰਮਾਤਮਾ ਤੋਂ ਵਿਛੋੜਦੇ

133 ਇਆਣਾ ਹੋਇ ਸੁਜਾਣੁ ਹੋਇ ਅਭਿਮਾਨ ਹੈਂ ਨੇ ਪ੍ਰਾਣਾਂ ਅਮਾਨ ਬਿਖਯਾਨ ਰਹਿਤਾਂ,
ਕੋਈ ਬਿਖਯਾਨ ਨਹੀਂ ਆਸ ਕਰਦਾ ਜਿਵੇਂ ਜਿਆਨੀਆਂ ਆਸ ਨੇ ਜਿਆਨ ਨ ਵਿਚ ਪਿਆਨੀਆਂ
ਨੇ ਪਿਆਨ ਵਿਚ ਤਪੀਆਨ ਤਪ ਵਿਚ ਬਿਖਯਾਨ ਪੈ ਨਾਨਾਂ ਹੈ ਇਉਂ ਬਿਖਯਾਨ
ਨਹੀਂ ਪਾ ਸਕਦਾ ਹੈ॥ ਉਗ-ਨਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ॥ ਆਨੰਦ ਹੈਂ ਸੂਨ ਸੂਪ ਹੈ
ਅਨੰਦ ਆਨਿਆਂ ਤੇ ਰਹਿਤ ਹੈ, ਭੁਪਨ ਨੇਸ਼ ਨ ਕੋਈ ਬਿਲ। ਖਿਨ ਤੇ ਆਨੰਦ ਹੈ ਲੋਕ
ਆਨਾਹਿ ਜਨਿ ਜਨਿ ਨੇ ਬਾਨੀ ਹੋਇ ਤੁਮਾਰੀ॥ ਅਭੇਸ਼ ਹੈਂ:- ਨ ਪਾਨੀ ਆਂ ਨੇ ਭੇਖਾਂ
ਤੇ ਹੈਂ ਜੋਗੀ ਜੋਗ ਆਸਣ ਜੋਗ ਆਦਿ ਸੰਜਮ ਸੰਜਮ ਸੰਜਮ ਸੰਜਮ ਸੰਜਮ ਸੰਜਮ
ਪ੍ਰਸਤੀ, ਬਾਸਤੀ, ਸ੍ਰਾਗਸਤਾਰੀ, ਸੰਨਿਆਸ, ਨੇ ਕੇਸ਼ਾਂ ਤੇ ਖੜੀ ਸ੍ਰਾਗਸਤ ਸੰਜਮ ਹੈਸ
ਤੇ ਲਾਰਜਾਂ ਨੇ ਬੇਭੇਖ ਸੰਜਮ ਸੰਜਮ ਸੰਜਮ ਸੰਜਮ ਸੰਜਮ ਸੰਜਮ ਸੰਜਮ ਸੰਜਮ ਸੰਜਮ
ਰਹਿਤ ਹੈਂ॥ ਅਲੇਖ ਹੈਂ- ਲੇਖੇ ਤੇ ਰਹਿਤ ਹੈ ਲਿਖ ਲੇਖ ਪੁਰਾਤੁਬਿਖ
ਲੇਖੇ ਨਹੀਂ ਕੋਈ ਲੇਖੇ ਨਹੀਂ ਕੋਈ ਲੇਖ, ਲਿਖ ਲਿਖ ਲਿਖ ਲਿਖ ਲਿਖ ਲਿਖ ਲਿਖ
ਲਿਖ ਲੇਖਾਰ ਪਾਰ ਪਾਰ ਪਾਰ ਪਾਰ ਪ੍ਰਾਣੀ ਤੇ ਲੇਖੇ ਹਿਰਦੇ ਪਰ ਉਰਦੇ ਲੇਖੇ ਰਹਿਤ ਹੈਂ॥

134 ਅਭਰਮ ਹੈਂ ਪੰਜ ਭਰਮ ਤੇ ਰਹਿਤ ਹੈ, ਹਾ-ਭਰਮ ਤੇ ਰਹਿਤ, ਹਾ
ਭਰਮ ਨ ਪੈਦਾ ਹੋਇ ਰਹਿਤ ਹੈਂ॥ ਅਰਮਸ ਹੈਂ ਬਿਖ ਨਿਖੇਧ ਰਮਸ ਤੇ ਰਹਿਤ ਹੈ
ਹਾ ਰਹਿਤ ਹੈ॥ ਅਨਾਦਿ ਹੈਂ ਆਦਿ ਰਹਿਤ ਹੈ, ਬਾਧਿਆ ਨ ਜਾਣ ਕੀਤਾ
ਨ ਹੋਇ, ਨ ਤਿਤ ਬਾਪ ਨ ਮਾਇ, ਜੁਗਾਦਿ ਹੈਂ ਜੁਗ ਜਾਂ ਹਾਰੀ ਆਦੀ ਹੈ, ਹਾ
ਜੁਗ ਨ ਹੋਇ ਨ ਹੋਇ ਕਰਮ ਕਰਮ ਕਰਮ ਕਰਮ ਕਰਮ ਕਰਮ ਕਰਮ ਕਰਮ ਕਰਮ
ਹੀ ਆਦਿ ਹੁਪਨ ਹੈ ਜੁਗ ਹਾ ਜੁਗ ਹੈ ਪੁਨ ਪਾਪ ਪੁਨ ਪਾਪ ਪੁਨ ਪਾਪ ਪੁਨ ਪਾਪ
135 ਆਦੀ ਹੈਂ॥ ਅਜੈਂ ਹੈਂ ਜਿਤਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ।

ਅਭੇਦ ਹੈਂ ਭੇਦ, ਅਭੇਦ ਹੈ ਭੇਦ, ਸੂਲ ਖਰੀਦਣ ਤੇ ਰਹਿਤ ਹੈ, ਅਭੇਦ ਨਾਸੀ ਹੈ ਤੇ, ਭੇਦ,
ਹੁਪਨ ਆਦਿ ਤੇ ਰਹਿਤ ਹੈ॥ ਅਤੁਰਤੇ ਹੈਂ ਖੰਡ ਤੇਤਾ ਦਾ ਕਾਰਨ ਨਹੀ ਪ੍ਰਾਕ੍ਰਮ ਪਾਰੀ-
ਆ ਤਕ ਹਾ ਭੇਦ ਤੇ ਰਹਿਤ ਆਸਤਰਮ ਹੈ॥ ਆਸੁਤੇ ਹੈਂ ਸੂਪ ਸੂਪ ਹੈ ਪੁਨ ਹੁਪਨ ਹੈ
136 ਤੇ ਰਹਿਤ ਹੈ॥ ਆਨਾਸ ਹੈਂ- ਪਾਸ ਰਹਿਤ ਹੈ ਆਸਾਸ ਤੇ ਹਾ ਨਾਸ ਹੈਂ ਹੈਂ ਤੇ ਰਹਿ-
ਤ ਹੈ॥ ਉਦਾਸ ਹੈਂ ਉਪਰਾਮ ਰਹਿਤ ਹੈ, ਹਾ, ਉ, ਹਣੇਸ਼ ਕਰਕੇ ਸਰਤੂ ਦਾਸ ਹੈ ਹਾਲਾ
ਹੈ, ਹਾ ਆਸ, ਸੁਖੀ ਹੁਪ ਤੇ ਉਦਾਸ ਹੁਪ ਹੈ॥ ਹਾ ਆਸ ਸੁਖੀ ਹੈ ਉਦਾਸ ਹੁਪ ਹੈ
ਤੇ ਹਾ ਨਾਸ ਹੈ ਹੈ ਹੈ

ਸਿਆਣਾ ਕੋਈ ਚਿਤ ਨਾਂ
ਲਗਾਇਆ ਜਾਵੇ।

ਸਾਰਥ ਹੈ ਕਿਉਂ ਸੁਕਰਤ ਪਹਿਲਾ ਜਾਹਿ। ਅਲਿਖ ਹੈਂ ਲਿਖਾਹੀਤੇ
ਕਰਿਤੈ, ਲਿਖਾ ਹਿਤ ਨਹੀ ਮੀਟਾ, ਜਿਤ ਨਹਿ ਕਰਿ ਕੇ ਕਿਤ ਨਾਂ ਹੋਈ
139 ਇਹ ਹੈ ਪਾਰ ਕੇਵਲ ਹੈ ਤਤ ਹੈ ਸੋਹੀ॥ ਆਦਿਖ ਹੈਂ - ਦੇਖਾ ਹੈਂ ਕਰਿਤੈ ਹੈ ਕਿਉਂ ਅਲੇਖ ਹੈਂ
ਕਰਤਾ ਹੈ ਕਿਉਂ ਲੇਖਾ ਹੈ ਕਿ ਔਰਾਂ ਚਿਤ ਜੀਵ ਜਾ ਹਿਤ ਲੇਖ ਨਹੀ ਕਰ ਕੇ
ਇਹਾ ਸਾਰ ਇਸੇ ਹੀ ਹੈ॥ ਅਭੇਖ ਹੈਂ ਭੇਖਾ ਤੇ ਹੀ ਰਹਿਤ ਹੈ।

ਸਾਰਥ ਹੈਂ ਕਿਸੇ ਦੇ ਆਸਰੇ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ (ਹਾ - ਕਿਸੇ ਦੇ ਆਸਿਰੇ ਔਰ
ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ (ਹਾ - ਹੈ ਕਰਤਾ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ॥ ਅਗਾਹ ਹੈਂ ਅਗਾਹ ਕਰਤ ਤੋਂ ਹਾਥਕ
ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ (ਹਾ - ਤੋਂ ਹਾਥਕ ਹੈ ਜਗਤ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ ਹਾ ਤੋਂ ਬੇਪਰਵਾਹ
140 ਰਹਿਤ ਹੈ॥ ਅਗੋਚ ਹੈਂ - ਹਾ - ਜਾਣਿਆ ਨਹੀ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਇਸਤਰ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ
ਹਾ ਚਿਹੇ ਦੀ ਹੈ ਇਸ ਤੋਂ ਪਰਵਾਹ ਨਾਹੀ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਸੁਕਰਤ ਕਰੇ
ਤਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ ਅਗੋਚਰ ਹੈ ਕੇਵਲ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਹੈ ਇਸ ਤੋਂ ਰਹਿਤ
ਹੈ ਕਿਉਂ ਕੇ ਇਹਿਤੇ ਤੋਂ ਹਾ - ਅਗਰੇ ਆਖ, ਪਾਰੀ ਵਿਚ ਹੈਤਾ ਬੁਧ ਸਤ ਬੁਧ
॥ ਹੈ ਬੁਧ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ ਕਿਉਂ ਕੇ ਇਹ ਤੋਂ ਪਰੇ ਹੈ ਇਸ ਤੋਂ ਪਰੇ ਹੈ
ਅਗਿਆਨ - ਹਾ ਇਹ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ ਹਾ ਕੀਤਾ ਹਾਲਾ ਕੀਤਾ ਹਾ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ ਅਗਿਆਨ
ਹੈ ਅਗਿਆਨ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ॥ ਅਨਿਕ ਹੈਂ ਅਨੇਕ ਹਾ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ ਅਨੇਕ
141 ਹਾ ਹੈ॥ ਹਾਲਾ ਹੈ ਰਹਿਤ ਤੋਂ ਇਹ ਹਾ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ ਅਨੇਕ ਤੋਂ ਰਹਿਤ
ਹੈ ਅਨੇਕ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ ਇਸ ਤੋਂ ਅਨੇਕ ਹਾ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ॥ ਅਨਿਤ ਹੈਂ - ਹਾ ਹੈ ਹਾਲਾ ਤੋਂ
ਰਹਿਤ ਹੈ ਇਸ ਤੋਂ ਅਨਿਤ ਹਾ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ ਇਸ ਤੋਂ ਅਨਿਤ ਹਾ ਤੋਂ ਰਹਿਤ
ਹੈ॥ ਅਨਿਤ ਹਾ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ ਇਸ ਤੋਂ ਅਨਿਤ ਹਾ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ॥ ਅਜਾਤ ਹੈਂ ਜਾਤ ਤੋਂ ਰਹਿਤ
ਹੈ॥ ਅਜਾਤ ਹੈ ਜਾਤ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ ਇਸ ਤੋਂ ਜਾਤ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ॥ ਅਜਾਤ ਹੈ
ਜਾਤ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ॥ ਅਜਾਤ ਹੈ ਜਾਤ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ॥ ਅਜਾਤ ਹੈ ਜਾਤ ਤੋਂ ਰਹਿਤ
ਹੈ॥ ਅਜਾਤ ਹੈ ਜਾਤ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ॥ ਅਜਾਤ ਹੈ ਜਾਤ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ॥

142 ਅਚਰਜ ਹੈਂ ਅਚਰਜ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ॥ ਸਰਬ ਜੀਤਾ - ਸਰਬ ਸਮਰਥ ਸਭ ਕੁਛ ਕਰਨ ਵਾਲਾ
ਹੈ ਇਸ ਤੋਂ ਅਚਰਜ ਹੈ ਇਸ ਤੋਂ ਅਚਰਜ ਹੈ ਇਸ ਤੋਂ ਅਚਰਜ ਹੈ ਇਸ ਤੋਂ ਅਚਰਜ
ਹੈ ਇਸ ਤੋਂ ਅਚਰਜ ਹੈ ਇਸ ਤੋਂ ਅਚਰਜ ਹੈ॥ ਸਰਬ ਕਲਾ - ਸਭ ਕਲਾਵਾਂ ਦਾ ਮਾਲਕ
ਹੈ ਇਸ ਤੋਂ ਅਚਰਜ ਹੈ ਇਸ ਤੋਂ ਅਚਰਜ ਹੈ॥ ਸਰਬ ਕਲਾ ਸਮਰਥ ਹੈ ਸਭ ਕਲਾਵਾਂ
ਦਾ ਮਾਲਕ ਹੈ ਇਸ ਤੋਂ ਅਚਰਜ ਹੈ ਇਸ ਤੋਂ ਅਚਰਜ ਹੈ॥ ਸਰਬ ਕਲਾ ਸਮਰਥ
ਹੈ ਸਭ ਕਲਾਵਾਂ ਦਾ ਮਾਲਕ ਹੈ ਇਸ ਤੋਂ ਅਚਰਜ ਹੈ ਇਸ ਤੋਂ ਅਚਰਜ ਹੈ॥ ਸਰਬ
ਕਲਾ ਸਮਰਥ ਹੈ ਸਭ ਕਲਾਵਾਂ ਦਾ ਮਾਲਕ ਹੈ ਇਸ ਤੋਂ ਅਚਰਜ ਹੈ ਇਸ ਤੋਂ ਅਚਰਜ
ਹੈ॥ ਸਰਬ

ਸਾਹਿਬ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਮਹਿਤਾ ਕਲਿਆਣ ਸਿੰਘ ਦੇ ਸਾਥੀ ਸਿੰਘ ਸਾਹਿਬ

ਸਾਰੀ ਹਸਤੀ ਹੈ ਪਰ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਹੈ ਜਿਨਾਂ ਦੀ ਲਿਵ ਲਗੀ ਹੈ। ਧਰਤੀ
ਤੇ ਪਾਣੀ ਤਾਰ ਬਖਾਂਦੇ ਪਰ ਪਰਮਾਤਮਾ ਉਥੇ ਹੈ ਜਿਥੇ ਸੂਰਜ ਦੀਹਿਬਦੇ ਹੈ
ਜੋਮੇਂ ਹੈ, ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੀ ਉਤਮ ਤਾਰ ਜੋ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਪਰਗਟ ਕਰਦੇ ਹਨ
ਜਗਿਆਸੂ ਕੁਪ ਤਰ ਜਿਨੀ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਪਰਮਾਤਮਾ
ਨਾਲ ਲਿਵ ਲੀਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਹਨ।
ਹੈ, ਤੇ ਉਹ ਗਿਆਨੀ ਕਲਵੇ ਤਕਾਰ ਹਨ ਜੋ ਸਾਰੇ ਜਗਤ ਦਾ ਪਾਲਣਹਾਰ
ਵਸਤੂ ਦੇ ਆਧਾਰ ਵਿਚ ਹੈ ਉਹੀ ਸਿਮਰਤੀ ਕਾਰੀਗਰੀ ਨੂੰ ਗੀ
ਪੈਦਾ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਕੀਤਾ ਪਸਾਰਾ ਇਕੋ ਕਰਤਾਰ, ਪਰਮਾਤਮਾ ਇਕਾਰ ਤਿਨ
ਕਰਾ, ਜਾਣੇ ਕੁਲ ਜਗਤ ਪੁਨ ਤਰ ਤਰ, ਇਕੋ ਥਾਨ ਗਿਆਨ ਪਰਗਟ ਹੋਇਆ।

151- ਜਾਤ ਅਜਾਤ ਕਾ ਕਾਈ ਆਦਰਸ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸਾਹਿਬ ਦਿਆਲ ਹੈਂ- ਸਾਹਿਬ ਸਾਂਹਿ
ਸਾਂਹਾਂ ਦਾ ਸਾਲਬ ਹੈਂ ਵਿਹਿਆ ਤਾਰਦੇ ਹਨ ਬ੍ਰਹਮ ਵਿਹਿਆ
ਵਾਲੇ ਪੁਰਖਾਂ ਦੇ ਦਿਆਲਾਂ ਦੇ ਸਾਲਬ ਹੈਂ, ਤੂੰ ਦੇਣ ਹੀ ਅਤੇ ਤੂੰ ਸੋਚ ਸਮਝ ਦੇ
ਕਿਹਾ ਹੈ ਸਾਸਤ੍ਰ ਵਿਚ ਬਹਾਦਰੀ ਤਕਦੀਰ ਤਹਿਰੀਰ ਕਰਨਾ ਕੋਸ਼ਟ ਕਰਨਾ
ਉਸਤਾਦੀ ਸਤਾ ਕਾਰੀ ਹੀ ਹੈ ਕਰੀ, ਜਬ ਆਪਨੀ ਜੋਤ ਪਿਛੇ ਤੂੰ ਸਾਰੀ
ਤਬ ਕੈਸੀ ਕਰਤ ਦਿਖਾਇਆ॥ ਕਿ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਹੈ- ਕਿ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਹੀ
ਕਲ ਸੰਦਰਤਾਈ ਦਾ ਚਲਾਕ-ਦੀਹਾ ਹੈ ਹਾ ਦੀਵੇ ਦੀ ਗਿਆਨੀ ਆਪਣੀ
(ਕੁਦਰਤ) ਕੁਦਰਤ ਦੀ ਸੋਹਣੀ-ਹਾ॥ ਦੀਹਾ ਹੈ ਕਰਤੀ ਹੈ ਕਰਤੀ ਹੈ
ਬਾਬਸੀ ਹੈ ਕੇ ਕੇਤਾ ਤੂੰ ਹੀ ਛਿਤੀ ਹੈ, ਪਰ ਤੂੰ ਹਿਰਦੇ ਚੇਤ
ਸੁਰਜ ਚਾਰ ਬਾਣੀ ਆਂ ਕੁਪ ਤਰ ਤਰ ਹੀ ਕਰੇ ਕਿਰਾ ਤੇਰਾ ਹੀ ਕਰੇ ਸਤਾ ਕੁਪੀ ਦੀਹ

ਆਤਮ ਕਰ। ਹਰਿਹਰਿ ਹਰਿਹਰ ਹੈ ਆਪ ਪਰਮਾਤਮਾ ਹੈ ਉਹ ਹੈ ਆਪ ਉਹ
ਹੈ ਕਿ ਆਪ ਕੇਵਲ ਹੈ ਕਰਤਾ ਕਿਰਤ ਕਰਤਾ ਕਿਰਤ ਕਰਤਾ
ਕਰਤਾ ਹੈ। ਹਾ-ਕਿ, ਤੂੰ ਸੁਪਨੇ ਹੈ, ਕਿ ਆਪ ਕੇਵਲ ਹੈ ਕਰਤਾ ਕਿਰਤ
ਕਰਤਾ (ਕਰਤਾ) ਪਰਗਟ-ਹਰਤਾ ਹੈ ਹਾ ਕਰਤਾ-ਪਰਗਟ (ਕਰਤਾ)
ਕਰਤਾ ਕਿ॥ ਪਰਗਟ-ਹਰਤਾ ਹੈ ਹਾ ਕਰਤਾ-ਪਰਗਟ (ਕਰਤਾ)
ਹਰਤਾ ਹੈ॥ ਹਾਸਲ ਕਰਤਾ ਹੈ ਹਾ ਕਰਤਾ ਹੈ ਕਰਤਾ ਹੈ ਕਰਤਾ ਹੈ
ਹਾਲਾ ਹੈ॥ ਹਾ ਕਰਤਾ ਹੈ ਹਾ ਕਰਤਾ ਹੈ ਕਰਤਾ ਹੈ ਕਰਤਾ ਹੈ
ਹੈ ਸਾਰੇ ਕਰਤਾ ਹੈ॥ ਹਾ ਕਰਤਾ ਹੈ ਕਰਤਾ ਹੈ ਕਰਤਾ ਹੈ ਕਰਤਾ ਹੈ
ਸਾਰੀ ਜਾਂ ਕਰਤਾ-ਹਾ ਕੁਦਰਤ ਕੁਦਰਤ ਕੁਦਰਤ ਕੁਦਰਤ ਕੁਦਰਤ
ਤੂੰ ਉਤਰ ਕੁਦਰਤ ਕੁਦਰਤ ਕੁਦਰਤ ਕੁਦਰਤ ਕੁਦਰਤ ਕੁਦਰਤ
ਕੁਦਰਤ

ਹਿਕਮਤ - ਹਿਕਮਤ ਵਿਦਿਆ ਹੈ ਇਕ ਕਿਸਮ ਦਾ ਇਲਮ ਹੈ (ਹਿਕਮਤ) ਦੇਖ ਕੇ ਇਕ ਕਿਸਮ ਦਾ ਇਲਾਜ ਹੈ

ਵਾਲਾ ਹੈ ਤੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕੇਵਲ ਹੀਨ ਖਲਾਸੂ ਸਮਝਦਾ ਹੈ। ਤਤਬੀਰ ਦਾ ਕੇਵਲ
ਹੈ ਹਾ ਤਮਾਤ ਸਮਾਤੁਲ ਸਮੀਕਰਣ ਹੈ। ਵਾਲਾ ਪਰਕਾਰ ਦਾ
157 ਸਾਹਿਬਾਨ ਦਾ ਪਿਆਰਾ ਹੈ। ਪਰੰਤੂ ਸਰਬ ਹੀਨ ਹੈ ਪਰੰਤੂ ਪਰਮ ਪਰਮ
ਹੈ ਇਸ ਹੀਨ ਤੇ ਹਿਆ ਨੂੰ ਤੇ ਪਰ ਈਸਰ ਹੈ। ਪਰ - ਉਤਕ੍ਰਿਸਟ - ਪਰਮ
ਪਰਮ ਤੇ ਵਡਾ - ਸਰਬ ਹੀਨ ਹੈ। ਪਰਮਾਤਮਾ ਹੈ। ਸਮਾਤੁਲ ਸਮੀਕਰਣ ਹੈ ਪਰ ਈਸਰ
ਤੇ ਵਡੇ ਹੈ। ਸਮਾਤੁਲ ਸਮੀਕਰਣ ਹੈ, ਪਰਿਤ ਹੈ ਤੇ ਸਰਬ ਵਿਚਾਰ ਸਮਾਨ
ਦਾ ਈਸਰ ਹੈ, ਪਰ ਸਮੇਸੁਲ ਹੈ ਸਮੇਸੁਲ ਤੇ ਜਾਂ ਹਾ ਪਰਿਤ ਹੈ ਤੇ ਸਮਾ-
ਵਰਤੇ ਸਾਰੇ ਜਾਂ ਵਿਚ ਸਮਾਹਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਹਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਸਮਾਹਿ-
ਹਿਆ ਹੈ। ਹਾ ਹੈ ਪਰਮਾਤਮਾ ਹੀ ਕੇਵਲ ਹੈ। ਸਮੇਸੁਲ ਸਮੇਸੁਲ
158 ਹੈ: ਹਾਲਾਂ ਕੇਵਲ ਹਾ ਵਿਚ ਹੈ ਪਰਿਤ ਹੈ। ਹਾ ਸਮਾਹਿਆ ਹੋਇਆ
ਸਮਾਹਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਸਮਾਤੁਲ - ਉਤਕ੍ਰਿਸਟ ਸਮਾਨ (ਸਮ) ਤੇ ਹੀ ਪਰਮ, ਪਰਮ
ਹੈ। ਸਮਾਤੁਲ ਉਤਕ੍ਰਿਸਟ ਵਿਚ ਹਾ ਉਤਕ੍ਰਿਸਟ - ਉਤਕ੍ਰਿਸਟ, ਪਰਮ
ਸਮਾਤੁਲ ਹੈ। ਕਰੀਸਮਾ ਹੈ। ਹਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਹੈ ਕੇਵਲ ਹੀ ਹੈ। ਹਾ ਪਰਮ
ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਪਰੇ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਿ ਪਰਮ ਤੋਂ ਪਰੇ ਹੈ। ਹਾ ਪਰਮ
ਹੈ। ਹਾ ਪਰਮ ਹੈ। ਹਾ ਪਰਮ ਹੈ। ਹਾ ਪਰਮ ਹੈ। ਹਾ ਪਰਮ

ਸੰਖੇਪ ਵਿਆਖਿਆ :- ਤੇਈ :

161- ਸੁਨਿ ਮਨ ਪ੍ਰਾਣ ਸਾਖੀ ਕਰਤਾਰ ਕੇ ਗੁਣ ਅਕਥ ਕਥਾਈ ॥ ਸਾਚ ਕਰਣੀ ਸਾਚ ਪਤਿ ਸਾਚੁ ਸਾਲਾਹ ਸਾਚੀ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥ ਸਾਚ ਮਹਲਿ ਘਰੁ ਸਾਚਾ ਸਾਚੁ ਸਾਚੇ ਕੀ ਸਿਫਤਿ ਸਾਚੁ ਸਾਚੇ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਈ ॥ ਸਾਚੁ ਸਾਚਾ ਵਾਪਾਰੀਆ ਸਾਚੁ ਸਾਚੁ ਕਮਾਈ ਸਾਚੁ ਸਾਚੇ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਵਤੇ ਸਾਚੇ ਸਾਚੇ ਸਮਾਈ ॥ ਸਾਚੁ ਸਾਚਾ ਸਾਲਾਹਣਾ ਸਾਚੁ ਸਾਚੁ ਧਿਆਈ ॥ ਸਾਚੁ ਸਾਚਾ ਪਾਇਆ ਸਾਚੁ ਸਾਚੁ ਵਡਿਆਈ ॥ ਸਾਚੁ ਸਾਚਾ ਨਾਉ ਸਾਚੁ ਸਾਚੁ ਸਾਚੁ

ਸਲੋਕ ॥ ਨਿਰਾਲਮੁ ਬਸਤੁ ਗੁਰਿਤਤੁ ਸੋ ਨੇਹੀਆ ਇਤਿਆਦਿ ਪਾਮ ਗਰਮ ॥ ਹੈ ਕਾਰ-
ਮਾਸਾ ਕੋਈ ਹਾਲ ਪਰਲ ਕਾਮ ਨ ਸਾਸਾਰਿਕ ਬਸ -ਜਾ ॥ ਹੈ ਕਾਮਾਸਾ ਕੋਈ ਪਾਮ
ਹਿਤ ਹਾਲ ਪਰਲ ਕਾਮ ਕੋਈ ਹੈ ਕਾਰਕ ਕਾਰਕਾਸਾ ਕੋਈ ਪਾਮ ਹਿਤ ਹਾਲ ਪਰਲ ਕਾਮ
ਕਾਰਕ ਕਾਰਕਾਸਾ ਕੋਈ ਪਾਮ ਹਿਤ ਹਾਲ ਪਰਲ ਕਾਮ ਕੋਈ ਹੈ ਕਾਰਕ ਕਾਰਕਾਸਾ ਕੋਈ ਪ

(ਅਡਿਹੀਠ) ਬਾਣੀ ਦਾ ਅਰਥ

ਅਡਿਹੀਠ - ਕਰਤੇ ਨੂੰ ਕਰਤੇ, ਕਰਮ, ਕੰਮ ਕਰ ਦਿਤਾ ਹੈ, ਭਗਤਾਂ ਨੂੰ ਸਾਧਿਆ
ਹਾਸਲ ਕਰਤੇ ਕੰਮਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤੇਰੇ ਕੀਤੇ ਕੰਮ ਬੁਤੁਤਰਹਿ ਹੀ ਗੋਚਰੇ।
ਜੋਗੇ - ਹਰਨ ਭਰਮ ਅਸਾਡੇ ਕਰਕੇ ਜਾਣ - ਹਾ - ਕਰਮਾਂ ਕਰਕੇ ਦੇਹ ਦੇਹ ਹਾ - ਕਰਮਾਂ ਕਰਕੇ
ਕਰਕੇ ਪਾਪਤੀ ਨਹੀ ਹੋਈ॥ ਅਨ ਬਾਣ ਅਸੰਤ - ਅਸਚਰਜ, ਕਰਮ ਤੋਂ ਰਹਿਤ
ਹੈ ਹਾ - ਹਰਨ ਅਸਾਡਾ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ, ਹਾ - ਰੰਗਾਂ ਤੋਂ ਰਹਿ ਗਏ ਅਤੇ ਤਾਂ
ਆਦਿਕਾਂ ਹਾ ਪੀਲੇ ਕਾਲੇ ਤੋਂ (ਹਾ - ਬਰਨ, ਅਸਮਾਨ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ) ਹਾ - ਅਨ -
ਬਰਾਣਟਾਂ ਨੂੰ ਬਣਾ ਕੇ ਹੈ ਤੇ ਬੇਅੰਤ ਹੈ॥ ਦਾਤਾ ਅਨੰਤ - ਅਨਬਣ ਦਾਤਾਂ ਦੇ ਦੇਣੇ
ਵਾਲਾ ਹੈ ਤੇ ਅਨਬਣ ਦਾ ਪੁੰਜ ਪਾਰਿਕ ਹੈ॥ (ਦਿਸਹਿ ਦੇਹ ਦਾ ਮਾਰ (ਤਿਲਕਾ) ਕੀਤੇ ਸੁਹਾਣੇ ਹਰਨ ਹਰਨ, ਪੁਰਿਜਨ ਦੇ ਸਗਲ।)

ਹੋਰ ਕੋਈ ਸਮਾਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਪ੍ਰਮਾਣ

ਹਰੀ ਪਰਮੇਸਰ ਦੇ (ਕੀਤੇ) ਜਗ ਨੂੰ ਬੋਲਣਾਂ ਕਰ ਕੇ ਮਨ ਦੇ ਵੇਖ ਤੇਰੇ ਤੇ ਸਹਿਜ ਗੁਣ
ਦੀ ਕੋਈ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਾਂ ਕੋਈ ਪਰਮੇਸਰ ਦੀ (ਸਾਧਿਆਸ) ਬਾਰ ਹੀ ਪਾਪਤੀ ਹੋਵੇ
171 ਜੀ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਵਿਚਾਰੇ॥ ਕਰਤਾਲਜ ਹੈਂ - ਕ੍ਰਿਪਾ ਦਾ ਆਲਯ - ਘਰ ਹੈ ਹਾ
ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ॥ ਅਵਿਆਲਜ ਹੈਂ॥ ਹੈਰੀਆਂ ਨੂੰ ਮਾਰ ਕਰਨੇ ਵਾਲਾ ਹੈ॥
ਖਲ ਖੰਡਨ ਹੈਂ॥ ਪਿਆਰੀ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਵਾਲਾ॥ ਨੂੰ ਕਾਲ ਦਾ ਹੀ ਖੰਡਨ ਕਰਨ ਵਾਲਾ
ਖਲ ਖੰਡਨ ਹੈਂ॥ ਪ੍ਰਭਾਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ॥ ਕਰਤਾ ਹੈ ਤੇ ਕੁਦਰਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ॥
172 ਕਰਤਾ ਕਰਤਾ ਹੈ॥ ਕਰਤਾ ਹੈ ਤੇ ਕੁਦਰਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ॥ ਕਰਤਾ ਕਰਤਾ ਹੈ॥
ਕਰਤ ਹਾ ਕਰਤਾ ਕਰਨ ਦੇ ਤਾਂ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੈ ਤਾਂ ਹੀ ਕਰਤਾ ਹੈ॥
ਜਾਣ ਕੇ ਕਰਤਾ ਹਾ ਕਰਤਾ ਹੈ॥ ਕਰਤਾ ਕਰਤਾ ਹਾ ਕਰਤਾ ਕਰਤਾ ਹਾ ਕਰਤਾ ਹੈ॥
173 ਹਾ ਕਰਤਾ ਕਰਤਾ ਹੈ॥ ਪਿਤਾ ਕੇ ਘਰ ਹੈਂ॥ ਕਰਤਾ ਕਰਤਾ ਹੈ॥ ਕਰਤਾ ਕਰਤਾ ਹੈ॥
ਪੀਰਜ ਦੇ ਪਾਲਣ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ ਹਾ ਪਰਤੀਤ ਦੇ ਪਾਲਣ ਵਾਲਾ ਹੈ॥ ਹਾ ਪਿਥਵੀ ਦਾ

ਅਰਥ ਅਡਿਹੀਠ ਕਰਤ ਹੈ॥ ਅਡਿਹੀਠ ਕਰਤ ਹਾ ਅਡਿ - ਅਡਿ ਆਪ ਹੈ ਕੰਮ ਕਰਤਾ ਹੈ ਹਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਕੰਮ ਕਰਤਾ ਹੈ॥
ਹਾ ਕਰਤ ਹੈ ਪਰਮਾਤਮਾ ਹੀ ਇਕ ਇਕ ਕਰਤਾ ਹੈ ਇਸ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਕਿ ਇਕ ਇਕ ਕਰਤਾ ਹੈ॥
ਹਾ - ਕਰਤ ਪੁਰਖ ਕੀਰ ਕਰਤੇ ਪੁਰਖ ਹਾ ਅਸਾਡਾ ਹਾਲ ਜਾਣਦਾ ਹੈ॥ ਅਨਿਛਤ
ਗਾਤ - ਕਿਸੇ ਕਰਕੇ ਹੈ ਜਿਹਨੂੰ ਕੋਈ ਨਾਸ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤੇਰਾ ਸ਼ੀਰ ਸ਼ਰੀਰ ਕਰਤ
ਕਰਤ ਹੈ॥ ਅਜਿਤ ਪ੍ਰਭਾਤ॥ ਆਪ ਦੀ ਕੋਈ (ਅਜਿਤ, ਕੰਬਾਲਾਂ ਹਾਲੀ ਭਾਲ
ਨਹੀ ਹੈ ਤੇਰੀ ਬੇਪਰਵਾਹੀ, ਹਾ - ਅਜਿਤ ਕਰਤ ਬਾਤ, ਕਰੀਬਾਂ ਨਾਲ ਭਾਲ
ਕਰਦੇ ਹੋ ਪ੍ਰਭਾਤ ਹੋ ਕੇ, ਹਾ - ਦਾਤਾ ਕਾ ਪਾਤ ਮਿਲਕੇ, ਅਜਿਤ ਕਰਤ ਕਰੀਬਾਂ
ਨੂੰ (ਕਰਤ) ਮਿਸਰੀ ਹਰਕਾ ਮਿਲਾ ਹੈ, ਪਿਆਰਾ ਹੈ ਹਾ - ਕੀਬ ਆਪ
ਹੀ ਅਜਿਤ, ਹੋਰ ਹਾ ਹਰ ਪਾਸੇ ਤੇਰੀਆਂ ਬਾਤਾਂ ਕਰਦਾ ਹੈਂ ਤੇ ਤੇਰੀ ਕੋਈ
169 ਕਰਿਤਾ॥ ਆਇਆ ਗਾਤ - ਕਰਤ ਪ੍ਰਭ ਹਾ ਸ਼ੀਰਾਂ ਦੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ ਹਾ ਇਕ ਇਕ
ਹੈ॥ ਕਰਤ ਤੋਂ ਪਰਮ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ॥ ਹਾ - ਤਿਤ ਪਾਤ ਦੇ ਤਾਂ ਇਕ ਇਕ ਆਪ
ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ॥ ਆਤਮਾ ਪਰਮ ਪੁਰਖ ਹੈ ਕਿ ਕਰਤਾ ਹੈ॥ ਅਡਿਹੀਠ ਕਰਤ
ਹਾ - ਕਰਤ ਪੁਰਖ ਕੀਰ ਕਰਤੇ ਪੁਰਖ ਹਾ ਅਸਾਡਾ ਹਾਲ ਜਾਣਦਾ ਹੈ॥ ਅਨਿਛਤ
ਗਾਤ - ਕਿਸੇ ਕਰਕੇ ਹੈ ਜਿਹਨੂੰ ਕੋਈ ਨਾਸ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤੇਰਾ ਸ਼ੀਰ ਸ਼ਰੀਰ ਕਰਤ
ਕਰਤ ਹੈ॥ ਅਜਿਤ ਪ੍ਰਭਾਤ॥ ਆਪ ਦੀ ਕੋਈ (ਅਜਿਤ, ਕੰਬਾਲਾਂ ਹਾਲੀ ਭਾਲ
ਨਹੀ ਹੈ ਤੇਰੀ ਬੇਪਰਵਾਹੀ, ਹਾ - ਅਜਿਤ ਕਰਤ ਬਾਤ, ਕਰੀਬਾਂ ਨਾਲ ਭਾਲ
ਕਰਦੇ ਹੋ ਪ੍ਰਭਾਤ ਹੋ ਕੇ, ਹਾ - ਦਾਤਾ ਕਾ ਪਾਤ ਮਿਲਕੇ, ਅਜਿਤ ਕਰਤ ਕਰੀਬਾਂ
ਨੂੰ (ਕਰਤ) ਮਿਸਰੀ ਹਰਕਾ ਮਿਲਾ ਹੈ, ਪਿਆਰਾ ਹੈ ਹਾ - ਕੀਬ ਆਪ
ਹੀ ਅਜਿਤ, ਹੋਰ ਹਾ ਹਰ ਪਾਸੇ ਤੇਰੀਆਂ ਬਾਤਾਂ ਕਰਦਾ ਹੈਂ ਤੇ ਤੇਰੀ ਕੋਈ
ਕਰਿਤਾ॥ ਆਇਆ ਗਾਤ - ਕਰਤ ਪ੍ਰਭ ਹਾ ਸ਼ੀਰਾਂ ਦੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ ਹਾ ਇਕ ਇਕ
ਹੈ॥ ਕਰਤ ਤੋਂ ਪਰਮ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ॥ ਹਾ - ਤਿਤ ਪਾਤ ਦੇ ਤਾਂ ਇਕ ਇਕ ਆਪ
ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ॥ ਆਤਮਾ ਪਰਮ ਪੁਰਖ ਹੈ ਕਿ ਕਰਤਾ ਹੈ॥ ਅਡਿਹੀਠ ਕਰਤ
ਹਾ - ਕਰਤ ਪੁਰਖ ਕੀਰ ਕਰਤੇ ਪੁਰਖ ਹਾ ਅਸਾਡਾ ਹਾਲ ਜਾਣਦਾ ਹੈ॥ ਅਨਿਛਤ
ਗਾਤ - ਕਿਸੇ ਕਰਕੇ ਹੈ ਜਿਹਨੂੰ ਕੋਈ ਨਾਸ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤੇਰਾ ਸ਼ੀਰ ਸ਼ਰੀਰ ਕਰਤ
ਕਰਤ ਹੈ॥ ਅਜਿਤ ਪ੍ਰਭਾਤ॥ ਆਪ ਦੀ ਕੋਈ (ਅਜਿਤ, ਕੰਬਾਲਾਂ ਹਾਲੀ ਭਾਲ
ਨਹੀ ਹੈ ਤੇਰੀ ਬੇਪਰਵਾਹੀ, ਹਾ - ਅਜਿਤ ਕਰਤ ਬਾਤ, ਕਰੀਬਾਂ ਨਾਲ ਭਾਲ
ਕਰਦੇ ਹੋ ਪ੍ਰਭਾਤ ਹੋ ਕੇ, ਹਾ - ਦਾਤਾ ਕਾ ਪਾਤ ਮਿਲਕੇ, ਅਜਿਤ ਕਰਤ ਕਰੀਬਾਂ
ਨੂੰ (ਕਰਤ) ਮਿਸਰੀ ਹਰਕਾ ਮਿਲਾ ਹੈ, ਪਿਆਰਾ ਹੈ ਹਾ - ਕੀਬ ਆਪ
ਹੀ ਅਜਿਤ, ਹੋਰ ਹਾ ਹਰ ਪਾਸੇ ਤੇਰੀਆਂ ਬਾਤਾਂ ਕਰਦਾ ਹੈਂ ਤੇ ਤੇਰੀ ਕੋਈ
170 ਕਰਿਤਾ॥ ਆਇਆ ਗਾਤ - ਕਰਤ ਪ੍ਰਭ ਹਾ ਸ਼ੀਰਾਂ ਦੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ ਹਾ ਇਕ ਇਕ
ਹੈ॥ ਕਰਤ ਤੋਂ ਪਰਮ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ॥ ਹਾ - ਤਿਤ ਪਾਤ ਦੇ ਤਾਂ ਇਕ ਇਕ ਆਪ
ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ॥ ਆਤਮਾ ਪਰਮ ਪੁਰਖ ਹੈ ਕਿ ਕਰਤਾ ਹੈ॥ ਅਡਿਹੀਠ ਕਰਤ

ਰਖਵਾਲਾ ਹੈ॥ ਅਗਵੇ ਕਰਨ ਹੈਂ ਜਲ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹੋ॥ ਸਨ ਸਾਹਿਬ ਹੈਂ॥ ਸਾਹਿਬਾਂ ਦੇ
ਸਨ ਵਿਚ ਸਾਹਿਬ ਹੈ ਹਾ- ਸਨ, ਸੋਸਾਈਟੀ ਤੇ ਪੁਸਤੀਕ ਹੈ (ਹਾ- ਸਭ ਦੇ ਸਨਾਂ
ਵਿਚ ਸੋਸਾਇਟੀ ਹੈ ਹਾ ਤੇ ਦੇ ਸੀਤਾਂ ਦਾ ਤੇਰੇ ਵਿਚ ਸਨ ਸੀਸੀ ਹੈ ਹਾ ਸਨ
ਕਰਤੇ ਨਹੀ ਸੀਸਦੇ ਵਿਚ ਜੀਵ ਉਤੇ ਹੀ ਸੀਸਦੇ ਹੈ (ਹਾ- ਸਨ ਕਲੇ ਸੀਸ-
-ਦਾ ਹੈ ਉਤੇ ਨਹੀ ਸੀਸਦਾ ਪਾਸੋਸਤਕੀ ਹੈ॥ ਸਗ ਸਾਹਿਬ ਹੈਂ ਸਗਤ ਨੂੰ ਸਗਤ
ਵਾਲਾ ਹਾ ਸਗਤ, ਧੀਦਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ॥ ਹਾ ਸਗਤ ਸਾਹਿਬਾਂ ਵਿਚ ਹੈ॥
174 ਕਰਤੇ- ਪੁਰਤੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ॥ ਸਰਬੇ ਕਰਤੇ ਸਾਹਿਬਾਂ ਦੀ ਉਤਪਤੀ ਕਰਨ
ਵਾਲਾ ਹੈ ਹਾ ਸਮਸਤਕਾਰ ਹੈ॥ ਸਰਬ ਧਾਸਜ ਹੈਂ ਸਰਬ ਦੇ ਨਾਸ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ॥
175 ਸਰਬ ਠਾਸਜ ਹੈਂ ਸਭ ਨੂੰ ਨਾਸ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ॥ ਕਿਰਤਾ ਕਰਤੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਨ
ਵਾਲੇ ਹੈ ਹਾ- ਕ੍ਰਿਪਾ ਦੀ, ਆਕਰ, ਖਾਣੀ ਹੈ॥ ਕਿਸੂਤਰਤੇ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਭਰਨ
ਵਾਲਾ ਹੈ॥ ਸਤਗੇਸੂਤਰ ਹੈਂ ਸਤਗੁਣ ਦਾ ਈਸਰ ਹੈ ਤੇ ਅਸੂਤਰ ਕਿਰਤੀ ਸਿਰਜਣਹਾਰ ਹੈ॥
176 ਬ੍ਰਹਮੇਸ ਹੈਂ ਬਰਾਹਮਣਾਂ ਦਾ ਈਸਰ ਹੈ ਹਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਤੇ ਬ੍ਰਹਮਣ ਆਦਿ ਸਭ ਤੇਰੀ ਰਚਨਾ
ਕਰਤੇ ਦੀ ਆਈਆਂ॥ ਹਾ ਬ੍ਰਹਮਣਾਂ ਦਾ ਆਸਰਾ ਹੀ ਹੈ॥ ਖਲ ਖੰਡਸ ਹੈਂ- ਦੁਸਟਾਂ ਨੂੰ
ਕਟਣ ਵਾਲਾ ਹੈ, ਹਾ ਖਲ, ਨਿਹਚੇ ਕਰਕੇ ਨਹਾਂ ਖੰਡਾਂ ਦਾ ਨਾਸਕਰਤਾ ਹੈ॥ ਖਰ
177 ਤੇ ਪਰਹੈਂ ਬ੍ਰਹਮਾਂ ਵਿਸਨੂੰ ਤੇ ਪਰਮੇਸਰੀ ਤੋਂ ਪਰੇ ਹੈ॥ ਅਜਪਾਜਪ ਹੈਂ- ਜਪਾਂ ਤੋਂ
ਆਪ ਅਜਪ ਹੈ ਕਿਉਂ ਕਿ ਜਪਾਂ ਦਾ ਆਪ ਕਾਰੀਗਰ ਹਿਸਾਬ ਹੀ ਹਾ ਸਤੁਤੀ-
-ਆਂ ਆਪ ਨੂੰ ਜਪਦੀ ਹੈ ਪਰ ਜਾਪਦਾ ਹਿਸਾਬ ਨਹੀ ਹਾ ਕੇ ਕਿਤਾਂ ਤੋਂ ਜਪਦੇ
ਹਨ ਆਪ ਤੇ ਹੈ ਹਰਕਤ ਕਰਤਾ ਹੈ॥ ਹਾ ਕਿਉਂਕਰ ਜਪਦੇ ਹਨ ਹਾ ਅਜਪ, ਕਹੀਏ ਬ੍ਰਹਮਾਂ, ਉਹ ਹੀ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਜੀਕਰਨ ਹੈ

178 ਅਸਿਤਾ ਸਿਤ ਹੈਂ॥ ਕਾਲਾ ਕ੍ਰਿਤ ਹੈਂ॥ ਅਸਿਤਾ ਕਿਤ ਹੈਂ ਸਫਲੀ ਸਿਤ ਹੈ॥
ਆਪ ਅਸਿਤ ਹਾਲੇ ਦੇ ਹਤਿਆਰਾ ਹੀ (ਸਿਤ) ਨਾਸ ਕਰਨ ਹਾਰਾ ਹੈ। ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਨ ਹਾਰਾ ਹੈ।
ਕਿਤ ਤੇ ਕਰਿਤ ਹੈ ਕਰਤੀ ਤੀ ਕੀਤੀ ਹੋਈ ਹਾਲਤ ਹੈ।

ਹਾ- ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਤੇਰਾ ਕੋਈ ਸਰੂਪ ਹੈ, ਕੋਈ ਰਿਹਾਣ ਪਰ ਦਾ ਕੋਈ ਆਕਾਰ ਹੀਣ
(ਰੂ) ਤੇ ਪਰ ਦਾ ਕੋਈ ਆਕਾਰ ਜੀਵ, ਦੀਸਦੇ ਹਨ, ਜੀਵ ਸਿਵ ਹੀ ਹੈਂ,
ਹਾਰ ਹਾਰ ਆਪ ਤਿਆਗ ਕੇ ਉਸਾਰੀ ਸਰਬਕਾਰਾ ਕਰ ਦਿਤੀ ਹੋਈ
ਆਕਾਰਾ ਛਤਿਦਿਤੀ, ਹੋਰ ਕੋਈ ਕਾਰ ਕੁਰਾ ਕੁਰਾਈ ਅਸਿਤ ਹੋਣ ਤੇ
ਇਕ ਹੀ ਸਤੁਪ ਹੈ ਜੋ ਸੰਸਾਰ ਹੈ ਇਸ ਨੂੰ ਸੰਸਾਰ ਮੰਨ ਰਹੇ ਹਨ॥ ਆਕੁਪਾ ਕਪ
ਹੈ ਆਕਪਾਂ ਨੂੰ ਕਪਣੇ ਵਾਲਾ ਹੈ ਹਾ- ਆਪ ਆਕੁਪ ਕਿਸੇ ਦਾ ਕਾਂਪਿਆ ਹੋਇਆ
ਨਹੀ (ਹਾ- ਕਿਸੇ ਦੀ ਪੁਜਾ ਨਹੀ ਕਰਦੇ ਆਪ ਦੀ ਪੁਜਾ ਸਭ ਕਰਦੇ ਹਨ॥ ਅਕ੍ਰਿਤਾ
ਕ੍ਰਿਤ ਹੈ- ਸਭ, ਕ੍ਰਿਤ, ਅਕਾਰਾਂ ਦੇ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ॥ ਆਪ ਕ੍ਰਿਤ, ਤੇ ਕਰਿਤ ਹੈ॥
ਕਿਸੇ ਦਾ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਨਹੀ ਹੈ ਹਾ- ਸਭ ਤੇਰੀ ਕੀਰਤੀ ਕਰਦੇ ਹਨ,
ਆਪ ਕਿਸੇ ਦੀ ਕ੍ਰਿਤ, ਕੀਰਤੀ ਨਹੀ ਕਰਦਾ ਹਾ- ਅਕਾਰਾਂ ਵਿਚ ਅਕਾਰ
ਰੂਪ ਹੈ॥ ਹਾ ਜੋ ਕਿਸੇ ਤੋਂ ਨਹੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਤੂੰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੀਵਾਂ ਤੋਂ ਅਣਹੋਇਆ॥ ਅਸਿਤਾ
ਸਿਤ ਹੈਂ- ਸਿਤ ਦੇ ਨਾਸ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ, ਅਸਿਤ, ਸਿਤ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ॥ ਹਾ
ਦੇਵਤੇ ਆਪਣ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤੇ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਮਾਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ ਤੇ ਆਪ ਮੌਤ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ॥
ਅਕ੍ਰਿਤਾਕ੍ਰਿਤ ਹੈ ਨ ਕੀਤੇ ਨਾਸ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ ਕੀਤਾ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ॥ ਹਾ ਕਰਨਾ ਕੋਇ-
179 ਆ ਹੀ ਆਕਰੇ ਹੈਂ॥ ਆਤਤੇਸੂਤਰ ਹੈ- ਅਸਿਤੇ, ਸਤਜਾਨਾ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈਂ ਹਸਿਤੀ
ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਈਸਰ ਹੈਂ॥ ਅਕ੍ਰਿਤਾ ਕ੍ਰਿਤ ਹੈ:- ਅਕ੍ਰਿਤ, ਅਕਾਰਾਂ ਹਾ- ਕ੍ਰਿਤ) ਆਸਰਾ
ਰੂਪ ਹੈ ਹਾ ਅਕ੍ਰਿਤ, ਆਕਾਰ ਭੀ ਕੋਈ ਨਹੀ ਪਾਵੇ (ਕ੍ਰਿਤਾ) ਕਰਨ ਵਾਲਾ
ਆਪ ਹੀ ਹੈ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਹਾਂ ਸਿਰਜੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਤੂੰ ਨਹੀ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਕਿਸੇ ਦਾ॥
ਅਸਿਤਾ ਸਿਤ ਹੈ ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮੌਤ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਉਨਾਂ ਨੂੰ

180 ਤੀ ਆਕਰ ਹਾਲਾ ਹੈ ਹਾ ਆਪੇ ਵਿਚ ਅਸਿਤ ਰੂਪ ਹੈ॥ ਆਕਰਬਾਤਿਕ ਹੈ: ਆਪਾ ਕੇ
ਕੈਸ ਆਚਰਨ ਹੈ ਹਾ - ਆਚਰਨ ਤੇਰੀ ਸੁਰਤੀ ਹੈ॥ ਹਾ ਆਚਰਨ ਹੈ ਆਪਾ
ਦੀ ਕੀਰਤੀ ਹੈ॥ ਹਾ ਆਚਰਨ ਕ੍ਰਿਤ ਹੈ ਤੇਰੀ॥ ਨਾਲ ਨਾਇਕ ਹੈ: ਨਾਲਾਂ ਆਦਿਕ
ਨਾਇਕ - ਨਿਆਇਤਾ ਹੈ ਪ੍ਰੇਰਕ ਸੋਆਮੀ ਹੈ। ਆਇਕ ਹੈ ਆਕਰ ਹਾਲਾ ਹੈ॥

181 ਸਰਬ ਪਾਇਕ ਹੈ: ਸਰਬ ਹੈ ਆਪਾਨੇ (ਪਾਇਕ) ਦਾਸ ਹੈ ਤੇ ਆਪ ਸਭ ਦੀ,
(ਪਾਇਕ) ਪਾਲਨਾਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਭਾਵ ਸੰਭਾਲ ਦੀ॥ ਹਾ ਪੈਦਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਸਭ ਦੇ ਵੀ ਹੈ॥

182 - ਹਾ ਪਾਲੇਹੂਆਂ ਕਰਦਾ ਹੈ: ਤਰਕੇਸ਼ ਹੈ: ਤੇ ਨੂੰ ਕੁਨਾਹ ਹਾਲਾ ਹੈ॥ ਹਾ ਕਲਿਆਣ-
ਰੂਪ ਹੈ॥ ਜਪ ਜਾਪਨ ਹੈ - ਜਪੀਆਂ ਹਿਤੇ ਜਪੀ ਕੀਤੇ ਹੀ ਹੈ ਹਾ - ਆਪ
ਦਾ ਨਾਮ ਜਪਨ ਜੋਗ ਹੈ, ਹਾ - ਜਪਨ ਹਾਲੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਵਿਚ ਤੂੰ ਹੀ ਜਾਣਿਆਂ
ਜਾਂਦਾ ਹੈ॥

183 ਅਕਲੀ ਕ੍ਰਿਤ ਹੈ: - ਅਕਲ - ਕਲਪਨਾਂ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ (ਕ੍ਰਿਤ) ਸਭ
ਨੂੰ ਕਰਨ ਹਾਲਾ ਹੈ ਹਾ - ਕਰਤਾ ਰੂਪ ਹੋਏ ਜਗਤ ਨੂੰ ਕਰਨ ਹਾਲਾ ਹੈ॥ ਹਾ ਕ੍ਰਿਤ-
ਆਗਿਆਂ ਕੀਰਤੀ ਰੂਪ ਹੋਏ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਜਾਣਦਾ ਹੈ॥ ਸਰਬਕ੍ਰਿਤ ਹੈ: ਸਭ ਨੂੰ ਕਰਨ ਹਾਲਾ
ਹੈ ਸਭ ਤੇਰੀ ਕੀਰਤੀ ਕਰਦੇ ਹਨ॥ ਕਰਤਾਕਰ ਹੈ: ਕਰਤਾ ਨੂੰ ਕਰਨ ਹਾਲਾ
ਹੈ॥ ਕਰਤਾਹਰਿ ਹੈ: ਜੋ ਜਿਹਨੀ ਹਰਨ ਹਾਲਾ ਹੈ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰਉਨਾਂ ਨੂੰ ਭੀ ਹਰਨਾ
ਹੋਏ (ਹਰਿ) ਨਾਸ਼ ਕਰਨ ਹਾਲਾ ਹੈ ਹਾ - ਸਭ ਜਗਤ ਨੂੰ ਹਰਨ ਹਾਲਾ ਹੈ॥

184 ਸਰਬਕਾਰਨ ਹੈ: ਸਰਬ ਵਿਚ ਕਾਰਣ ਰੂਪ ਹੈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਰੂਪ ਹੈ ਤੇ ਕਰਤਾ
ਹੈ ਆਪਾਨ ਬਾਸ ਹੈ, ਸਭ ਨੂੰ ਆਪਨੇ ਵਸ ਕਰਨ ਹਾਲਾ ਹੈ, ਆਪਾਨ, ਆਪਨੇ॥
ਆਪਨੇ ਕਾਰਜ ਹੈ ਹਾ ਕੀਰਤਨ ਰੂਪ ਹੈ (ਹਾ - ਜੈਸਾ ਹੈ ਤੈਸਾ ਤੂੰ ਹੀ ਹੈ ਹਾ ਸਭ ਵਿਚ ਰਮ ਰਹਿਆ ਹੈ ਹਾ ਜਗਤ ਦੇ ਸਹਿਤ ਹਾਲ ਹੈ॥

ਹਾ ਜਸ ਵਾਲਿਆਂ ਵਿਚੋਂ ਆਪ ਦਾ ਜਸ ਹੈ॥

ਤੇਰਾ ਪ੍ਰਸਾਦ ਛੰਦ

185 ਨਮੋ ਸੂਰਜ ਸੂਰਜ ਸੂਰਜਾਂ ਦੇ ਭੀ ਸੂਰਜ, ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਸਰੂਪ ਹੈ ਹਾ ਸੂਰਜ ਮੈਂ ਸੂਰਜ ਤੇ
ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਹੀ ਹੈ॥ ਹਾ ਸੂਰਜ ਮੈਂ ਦਰ ਸੂਰਜ ਰੂਪ ਹੋਏ ਹਰਤੇ ਹੋਏ॥ ਨਮਸ-
ਕਾਰ ਹੈ॥ ਹਾ ਸੂਰਜ ਮੈਂ ਦਰ ਹੀ ਆਪਦੀ ਜੋਤ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਹੈ॥ ਨਮੋ
ਚੰਦ੍ਰ ਚੰਦ੍ਰ ਚੰਦ੍ਰਾਂ ਵਿਖੇ ਚਾਨਣ ਤੇਰਾ ਹੈ॥ ਨਮੋ ਰਾਜ ਰਾਜੇ - ਰਾਜਿਆਂ ਵਿਖੇ ਰਾਜਾ
ਰੂਪ ਹੈ ਹਾ ਰਾਜਿਆਂ ਦਾ ਭੀ (ਰਾਜ) ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਕ ਹੈ (ਹਾ - ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦਾ ਭੀ ਪ੍ਰਕਾਸ
ਹੈ॥ ਨਮੋ ਹਿੰਦ੍ਰ ਹਿੰਦ੍ਰ ਹਿੰਦ੍ਰਾਂ ਵਿਖੇ ਹਿੰਦ੍ਰ ਹੈ ਹਾ ਹਿੰਦ੍ਰੀਆਂ ਵਿਖੇ ਹਿੰਦ੍ਰੀਆਂ ਰੂਪ ਹੈ
ਹਾ ਹਿੰਦ੍ਰਾਂ ਦਾ ਭੀ ਹਿੰਦ੍ਰ ਹੈ॥ ਹਾ ਹਿੰਦ੍ਰ ਚ ਹਿੰਦ੍ਰਾਸ਼ਹੀ ਪਦਵੀ ਰੂਪ ਹੈ॥ ਨਮੋ ਸਸ-
ਕਾਰੇ ਨੇਰੇ ਨੂੰ ਭੀ ਤੂੰ ਹੀ ਕਰਨ ਹਾਲਾ ਹੈ ਕਾਰਣ ਸਮਾਨ ਤਰੇਰ ਸਮਾਨ ਅਗਿਆਨ ਦਾ
ਹਿਰਦੇ ਹੀ ਨਹੀ ਹਾ ਜਾਨ ਰੂਪ ਸਮਾਨ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਕ ਹੈ॥ ਨਮੋ ਤੇਜ ਤੇਜੇ: ਤੇਜ, ਤੇਜੇ,
ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਹਾਨਾਂ ਵਿਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਰੂਪ ਹੈ॥ ਹਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਨੂੰ ਭੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੇਣ ਹਾਲਾ ਹੈ॥
ਹਾ - ਅਗਨੀਆਂ ਵਿਖੇ ਅਗਨ ਰੂਪ ਹੈ ਹਾ - ਜਿਆਨ ਹਾਨਾਂ ਵਿਚ ਜਿਆਨ
ਰੂਪ ਹੈ॥ ਨਮੋ ਖਿਚ ਖਿਚੇ ਹਾ - ਵਿਚ ਜਾਣਾ ਤੁਰਨ ਤੁਰੇ)
ਜਾਗਿਆ ਹਿਚ ਜਾਗਿਆ ਰੂਪ ਹੈ ਹਾ - ਜਾਗ੍ਰਿਤ ਨੂੰ ਜਾਗ੍ਰਤ ਕਰਨ ਹਾਲਾ
ਹੈ ਹਾ - ਜਾਗ੍ਰਿਤ ਹੋਏ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਹਾਲਾ ਹੈ, ਹਾ ਪਰਮਾ ਦਾ ਪਰਮ ਰੂਪ ਹੈ॥ ਨਮੋ ਬੀਜ
ਬੀਜੇ ਸੁਖਮਾਂ ਵਿਚ ਸੁਖਮ ਰੂਪ ਹੈ ਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਵਿਚ ਕਾਰਨ ਰੂਪ ਹੈ॥ ਨੋਟ - ਬੀਜੇ
ਬੀਜੇ - ਏਥੇ ਤੁਕਾਂਤ ਇਕ ਹੀ ਪਉੜੀ ਹੈ ਪਰਮਾਂ ਹਾਲਿਆਂ ਨੇ ਭਾਵ ਜੈਸੇ ਤੇਜਾਸਿਖ
ਨੇ ਕਰੇ ਏਹ ਦੇ ਪਉੜੀਆਂ ਬਣੀਆਂ ਹਨ ਏਹ ਇਕ ਹੀ ਪਉੜੀ ਹੈ॥

ਦੇਣ ਤੇ ਪਰਿਲੇ ਦੇ ਬਾਣੀਆਂ ਵਿਚ ਇਕਹੀ ਹੈ ਏਹ ਪਿਛੋਂ ਪਾਈਆਂ ਨੇ ॥

186 ਨਮੇ ਰਾਜਸੀ ਤਾਮਸੀ ਸਾਤੁ ਰੂਪੇ - ਨਮਸਕਾਰ ਹੈ ਜੋ ਰਜੋ ਤੇ ਤਮੋ ਗੁਣ ਦੇ ਰਚਣ ਹਾਰੇ ਤੇ ਸਾਂਤ ਰੂਪ ਹਾ ਠਾਕੁਰ ਹਾ ਸਭਨਾਂ ਦੇ ਬੁਧ ਸਿਦਕੀ, ਹਿਸਤੂ ਤੇ ਪੰਦਾਰਥ ਦਾਤਾ ਹੈ॥ ਹਾ ਰਜੋਗੁਣੀ ਚ ਉਦਮ ਲੋਭ ਅਭਿਮਾਨ ਆਦਿਕ, ਤਾਮਸੀ ਚ ਕੁਧੀ ਚ ਕ੍ਰੋਧ ਈਰਖਾ ਆਲਸ ਬੇਰੀ ਧਾਰਹਾਲਾ ਸਿਤਚ ਆਦਿਕ ਸਤੋਗੁਣੀ ਸੋਰਾਣੀ ਇਛਾਵਾਲੇ ਨਰਮ ਸਾਵੇ ਧਾਰੇ ਹਾਲੇ ਸਿਆਣਾ ਹਾਲੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਹਾਲੇ॥ ਨਮੇ ਪਰਮਤਤੇ - ਨਮਸਕਾਰ ਹੈ ਹੇ ਵਡੇ ਈਸਰ ਰੂਪਾ॥ ਅਤਤੇ ਸਰੂਪੇ ਹੇ ਜੀਵ ਰੂਪ ਆਪ ਤਾਂ ਹੀ ਨਮਸਕਾਰ ਹੈ, ਹਾ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾਂ ਦੇ ਵਸਤ ਵਰਤ ਹਾਲੇ ਜੋ ਹਾਰ ਹੈ (ਅਤਤੇ) ਅਨਾਤਮਾਂ ਦੇ ਵਸਤ ਵਰਤ ਹਾਲੇ ਜੋ ਹਾਰ ਹਾ ਤੂ ਈਸਰ (ਅਤਤੇ - ਅਵਿਨਾਸ ਰੂਪ ਹੈ ਹਾ ਜੀਵਾਂ ਅਤੇ ਈਸਰ ਰੂਪ ਆਪ ਹੈ ਤੇ ਆਪ ਤਤਾਂ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਸਤਚਿਤ ਆਨੰਦ ਰੂਪ ਹੈ॥ ਹਾ ਅਵਿਨਾਸੀ ਹੋਇਆ ਤਤਾਂ ਨੂੰ ਜੀਵਬਣਾਇਆ ਹੈ ਹਾ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾਂ ਤੇ ਈਸਰ ਤੇਰਾ ਹੀ ਸਰੂਪ ਹੈ॥

ਨਮੇ ਜੋਗ ਜੋਗੇ ਜੋਗੀਆਂ ਵਿਖੇ ਜੋਗੀ ਰੂਪ ਹੈ ਹਾ - ਜੋਗੀਆਂ ਨੂੰ ਜੁੜਿਆ ਹੈ ਹਾ ਜੋਗੀ ਤੇਰੇ ਨੇਂ ਜੁੜ ਰਹੇ ਹੈ ਆਪਾ ਧਾਪਤੀ ਦੀ ਧਾਪਤੀ ਕਰਾਹੁਣ ਜੋਗ ਹਾ ਜੋਗੀਆਂ ਦੇ ਜੋਗ - ਰੂਪ ਸਰੂਪ ਨਮਸਕਾਰ ਹੈ ਹਾ ਜੋ ਜੁੜੇ ਹਨ ਜੋਗ ਚ ਹਨ ਜੋਗ ਤਾਰ ਜੋਗ ਨੂੰ ਜੋਗ ਆਪ ਨੇ ਸਾਧਨਾਂ ਸਹਿਤ ਹੋਵੇ ਜੁੜਨਾਂ ਹੈ॥ ਨਮੇ ਬਿਆਗ ਬਿਆਗੇ - ਬਿਆਗ ਮੇਂ ਬਿਆਗ ਰੂਪ ਹੈ ਹਾ - ਬਿਆਗ ਦੇ ਜਾਣਦੇ ਹਾਲੇ ਹੈ ਹਾ ਬਿਆਗੀਆਂ ਮੇਂ ਬਿਆਗੀ ਹੈ ਆਪੇਖ ਬਿਆਗ ਮੇਂ ਆਪੇਖ ਬਿਆਗ ਹੈ॥ ਹਾ ਇਹਾਂਤੀ ਕਰਿਕੇ ਹਨ ਬਿਆਗ ਨੂੰ ਜੀਵ ਈਸਰ ਦੀ ਇਕਤਾ ਜੋ ਹੀ

ਨਾਰ ਵਿਖ ਸਮਝਾਵੇ ਸੋਹੀ ਉਸਕਿਆਨ ਦੇ ਰੂਪੀ ਬੀਰਿਆਨ ਸਰੂਪ ਹੈ॥ ਨਮੇ ਮੀਤੇ ਮੀਤੇ ਮੀਤੀਆਂ ਵਿਚ ਮੀਤ ਰੂਪ ਹੈ ਹਾ - ਸਲਾਹ ਕਾਰਾਂ ਵਿਚ ਸਲਾਹ ਕਾਰ ਹੈ ਹਾ - ਦੁਨੀਆਂ ਵਿਚ ਦੁਨੀਆ ਰੂਪ ਮੀਤਾਂ ਵਿਚ ਮੀਤ ਰੂਪ ਹੈ॥ ਨਮੇ ਪਿਆਰ ਪਿਆਰੇ - ਪਿਆਰੀਆਂ ਮੇਂ ਪਿਆਰੀ ਹੈ ਹਾ - ਪਿਆਰੀ ਹੋਵੇ ਪਿਆਰ ਲਗਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਹਾ ਪਿਆਰੀਆਂ ਦੀ ਤਰਫ ਤੇਰਾ ਪਿਆਰ ਹੈ ਹਾ ਪਿਆਰੀ ਤੇਰੀ ਤਰਫ ਪਿਆਰ

187 ਲਗਾ ਰਹੇ ਹੈ ਓ ਨਮੇ ਰੂਪ ਰੂਪੇ - ਜੋ ਪਿਆਰਾਂ ਵਿਚ ਰੂਪ ਰੂਪ ਹੈਂ॥ ਨਮੇ ਬਿਆਗ ਬਿਆਗੇ ਬਿਆਗੀਆਂ ਨੂੰ ਬਿਆਗ ਦੇਣ ਹਾਰਾ ਹੈ॥ ਨਮੇ ਭੋਜਨ ਭੋਜੇ - ਨਮਸਕਾਰ ਹੋਵੇ ਹੇ ਭੋਜਨਾਂ ਨੂੰ ਭੋਗਣ ਹਾਲੇ, ਹਾ ਅਨੁਪ, ਦਾਣੇ ਪਾਣੀ ਆਦਿ, ਰੋਟੀ ਆਦਿ (ਭੋਜਨ) ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਚੀਜ ਆਦਿ (ਪੇਯ ਆਦਿ) ਭੋਜਨਾਂ ਵਿਚ ਭੋਜਨ ਰੂਪ ਹੈ ਹਾ ਭੋਗਾਂ ਦਾ ਭੋਗ ਪਾਣ ਹਾਲੇ ਹੈ ਭਾਵ ਨਾਮ ਕਰਨ ਹਾਲਾ ਹੈ॥ ਨਮੇ ਪਾਣ ਪਾਣੇ ਪਾਣੀਆਂ ਵਿਚ ਪਾਣੀ ਰੂਪ ਹਾ ਰਸਾਂ ਵਿਚ ਰੱਸ ਦੀ ਕ੍ਰਿਆ ਰੂਪ ਹਾ ਅਮ੍ਰਿਤਾਂ ਵਿਚੋਂ ਅਮ੍ਰਿਤ ਰੂਪ ਹੈਂ ਹਾ ਪਾਣੀ ਪੀਣ ਹਾਰਿਆਂ ਚ ਪੀਣ ਹਾਲਾ ਹੈ ਜਿਹਾ ਹੈ ਹਾ ਪਾਣੀ ਦੇਣ ਹਾਰਿਆਂ ਜਨਾਤਾਂ ਚ ਪੀਣ ਹਾਲਾ ਹੈ ਜਾਣੀ ਪਾਣੀ ਦੀ ਜੀ ਤ੍ਰੇਹ ਮੀਲ ਤੇ ਸਾਰੇ ਪੀਣਾ ਸੀ॥ ਨਮੇ ਕਲਾ ਕਰਤਾ ਲਕਾਣੀ ਕਰਨ ਹਾਲਾ ਤੀਤੂ ਹੀ ਹੈ ਬਾਣ ਅਤੇ ਕਰਤ ਦੀ ਉਪਾਧੀ ਮੇ ਹੈਣਾ ਹੀ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ॥ ਹਾ ਕਲਾ - ਮਨ ਨਾਲ ਜੀਵ ਕਰਨਾ ਬ੍ਰਹਮਿਆਨੀ ਆਂ ਨੂੰ॥ ਨਮੇ ਖਿਦੂਖਿਦੂ - ਖਿਦੂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਣ ਹਾਲੇ ਆਪ ਨੂੰ ਨਮਸਕਾਰ ਹੈ॥ ਆਨਾਦੀ ਖਿਰੂਤੇ ਆਦਿਤੋਂ ਰਹਿਤ

188 ਖਿਰੂਤੀ ਹਾਲੇ ਹੋਈ ਨਲੀਕਾਰ ਰੂਪੇ - ਨਲੀਕਾਰ ਜੋ ਲਗੇ ਹਨ ਆਪਣਾ ਕੁਲ ਆਪ ਹਾ ਕਾਮ ਦਾ ਨਲੀਕਾਰ ਜੋ ਹੈ ਜਿਹਨਾਂ ਨੂੰ ਨਾਮ ਕਰਨ ਹਾਲਾ ਤੇਰਾ ਸਰੂਪ ਹੈ॥ ਹਾ ਕਲਾ ਵਿਖ ਸਮਝਾਵੇ ਸੋਹੀ ਉਸਕਿਆਨ ਦੇ ਰੂਪੀ ਬੀਰਿਆਨ ਸਰੂਪ ਹੈ॥

ਸਾਰੇ ਸਾਧਨ ਕਰਮ ਕਾਂਡ ਕਰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਇਹ

ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਰਣ ਹਨ। ਹੇ ਲੋਕੋ ਇਕਰਾਰ ਕਰੋ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਸ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਦੇ ਵੀ ਕਿਸੇ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਸਾਂ। ਹੇ ਲੋਕੋ ਇਕਰਾਰ ਕਰੋ ਕਿ ਅਸੀ

ਹੈ ਜਿਸ ਵੇਲੇ - ਸਾਰ ਕਾਲ ਕੁੜ ਵਡਿਆਈ ਨੂੰ ਸੋਹਣੇ ਹਾਲੇ ਹੈ॥ ਸਤਾ ਅਸਿ
ਸੀਤੋ ਸਤਾ, ਅਸਿ, ਜਿਵਦੇ ਨਾਲ ਅਸਿਆਮ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਹਾ - ਆਪਣੇ
ਪਿਆਰਿਆਂ ਕੁਰਬਾਨਾਂ ਨਾਲ ਸਤਾ ਅਸਿ ਸੀਤੋ ਅਸਿਆਮ ਰਹਿ-
ਦਾ ਹੈ॥ ਅਕੁਰੀ ਬਿਕੁਰੇ:- ਅਕੈਰਾ ਬਿਕੁਰੀ ਹਾਲੇ ਹੈ ਹਾ ਨੂੰ
ਸਤਾ ਅਸਿ ਸੀਤੋ ਸਮਝਦੇ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹਰ ਉਨ
ਨੂੰ ਸਰੂਪ ਰੂਪੀ ਅਕੈਰਾ ਬਿਕੁਰੀ ਬਖਸ਼ ਦਿਤਾ
ਹੈ ਹਾ ਅਕੈਰਾ ਜਿਸਦੀ ਬਿਕੁਰੀ ਹੈ ਆਦਿਆ
ਰੂਪੀ ਹਾ - ਨਾਮ ਰੂਪੀ ਹਾ ਕੁਗਤੀ ਰੂਪੀ
ਹਾ ਹਾਰੇ ਸੁਕਰੀਆ ਹਾ ਕੈਵਲ ਸੁਕਰੀ
ਰੂਪ ਬਿਕੁਰੀ ਦਿਤੇ ਹਰ ॥੧੮॥
ਧਰਤੀਆਂ ਪੁਰੀਆਂ ਚੌਦੀਆਂ
ਹਰ॥ ਸੀ ਜਾਪੁ ਸਾ
ਗਿਬ ਸੀਪੁਰਖੀ॥
ਧੰਨ ਸੀ ਗੁਰੂ
ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰ-
ਘ ਜੀ

ਨੋਟ: ਜੇ ਕਿਤੇ ਕਾਰੇ ਪਤੇਗਾ ਸੀ ਜਾਪ ਸਾਹਿਬ, ਕਲਗੀਧਰ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਕਿਰਤਿਥੇ, ਸਾਥ
ਪੈਰ ਸਾਧਿਆਰ ॥ ਗੁਲਾਂ ਦੀ ਆਪਣੇ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਸਿਰ ਹਰੇ ਆਹੇ ਹੁਣ ਹਿਥੇ,
ਕਿਰਤਿਥੇ ਸ ਸੀ ਸਤੀਕ ॥ ੨੦੧੮ ਸੀ ਸਮਤ ਵਿ: ਕੀਤਾ ਸੀ ਪੁਰਖ ਸੀ ਹਰੇ ਹੈਣ ਆਪ

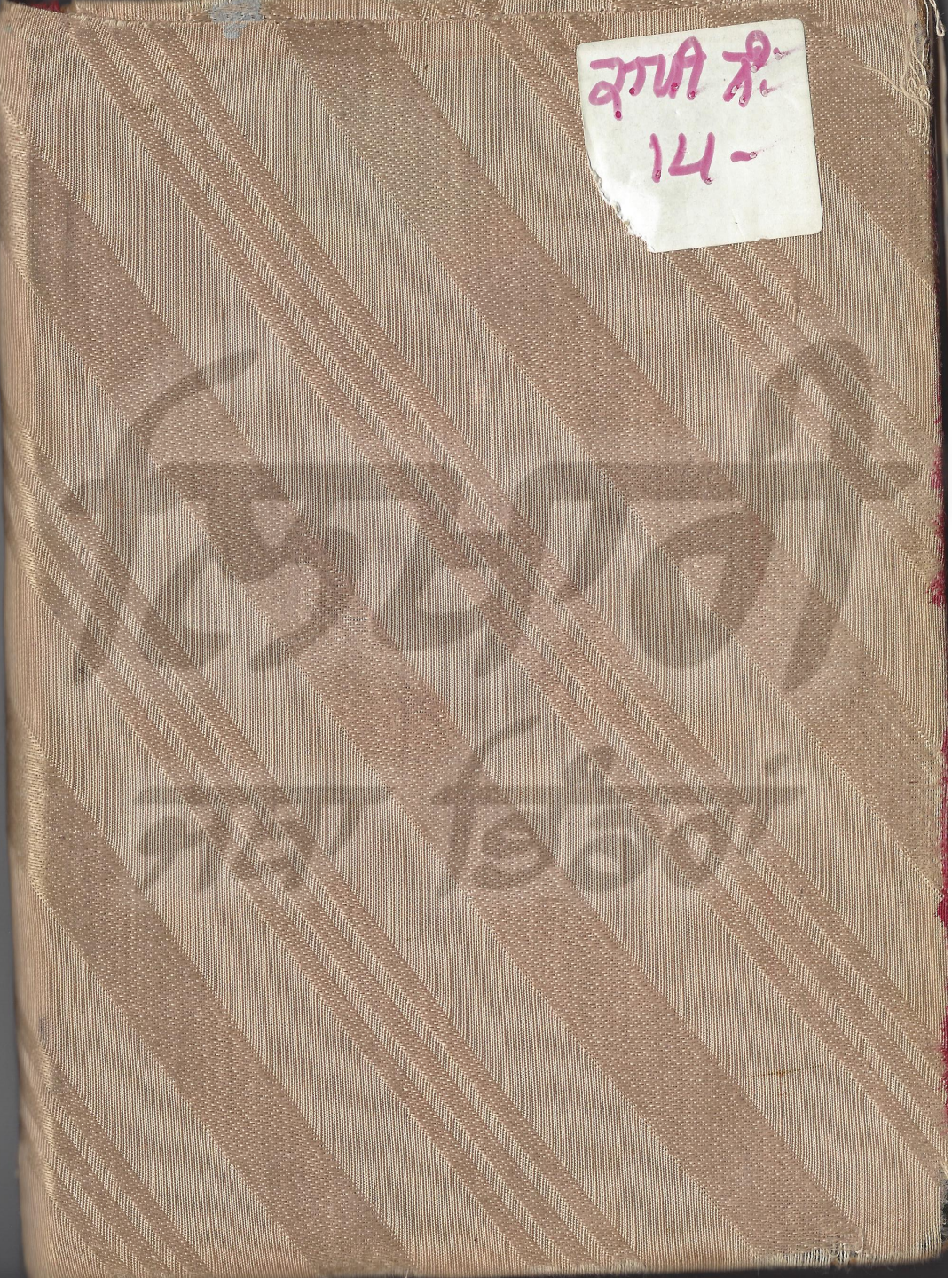

For more books, audio and video of Giani Pritam Singh Ji and Damdami Taksal visit our facebook page:

www.facebook.com/gianipritamsinghjilikhari